

ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕರಿಸುವ ಸಲಾಹಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅದೆಷ್ಟೂ ಗಾಥೀಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅದರಂತೆ ‘ಸಂಘ ಪಟ್ಟ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ಪ್ರೀತಾಂವು ಈ ಕಿಲ ಕೋಟಿ ರಂಕಕ್ಕಿಲುಕು ಶ್ರವ್ಯಜ್ಯ ಚೈತ್ಯೇ ಕ್ಷಮಿತ
ಕೃತಾ ಕಂಚನಪ್ರಕಾಸುಕ್ಕೆತಕಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ತುದಾಜಾಯುಂಚವು ।

ಚಿತ್ಯಂ ಚೈತ್ಯಗ್ರಹೇ ಗೃಹಿಯಂತಿ ನಿಜೇ ಗಚ್ಛೇ ಉಟಿಂಬಿಯಂತಿ ।
ಸ್ವಂ ತಕ್ಷೇಯಂತಿ ಬಾ ಲಶೀಯಂತಿ ಬಂಧಾನಾ ವಿಶ್ವಂ ವರಾಕೇಯಂತಿ ॥

ಅರ್ಥ : ನೋಡಿರಿ, ಕ್ಷಮಧೀಯಂದ ಕೃಶಾದಿಪ ಬಿಕ್ಷುರ ಬಾಲಕನು ಎಲೆಂಳೀ ಚೈತ್ಯಾಲಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿ ಧಾರಣ ಮಾಡಿ ಪಾಪರಹಿತನಾಗದೆ ಕೂಡ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಕ್ಷದಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರುಪದವಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿನಾಗುವನು. ಅವನು ಚೈತ್ಯಾಲಯಂದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಗಚ್ಛದಲ್ಲಿ ಕುಟಂಬದಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾನೆ, ತನ್ನನ್ನು ಇಂದ್ರನಂತೆ ಶ್ರೀಷ್ಠನೆಂದು ಮಾನ್ಯಸುತ್ತಾನೆ, ಜಾಳನಿಗಳನ್ನು ಬಾಲಕರಂತೆ ಅಜಾಳನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾನ್ಯಸುತ್ತಾನೆ, ಸಮಾಂಗ್ರಾಹಕರನ್ನು ಭಿಕ್ಷುರಂತೆ ಮಾನ್ಯಸುತ್ತಾನೆ; ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಮಾಡುತ್ತಾರ್ಥಿರ್ದಾಗಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ‘ಯ್ಯಜಾತೋ ನ ಚ ವಧಿತೋ ನ ಚ ಕ್ರಿತೋ’ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾವ್ಯವಿದೆ; ಇದರ ಅರ್ಥವು ಸೇಗಿದೆ- ಯಾರಿಂದಲೂ ಇವನೆ ಜನ್ಮಿಸಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಬೆಳಿಯಿಸಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಬೆಲೆಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಸಾಲಗಾರರಾಗಿಲ್ಲ. ಇವೇ ಮೂದಲಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ; ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಸ್ಥರನ್ನು ಎತ್ತು ಗಳಂತೆ ಹೊಡಿಯಾತ್ಮಾನೆ, ಬಲವಂತದಿಂದ ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ; ಅದರೆ ಅಯ್ಯಿತೋ! ಏನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಜಗತ್ತು ಆರಾಜಕವಾಗಿದೆ, ನಾಯಂ ಕೇಳಿ ಮಾಡಿಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಶತಮಾನಕವಾಗೆ ಪಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ಆ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಇದಂತೂ ಶ್ವೇತಾಂಬರರೂ ರಚನೆಯ ಉಪದೇಶವಿದೆ, ಅದರ ಸಾಕ್ಷ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನೀಡಿ ಪ್ರರೂಪರು ಯಾವುದರ ನಿಷೇಧ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ನಿಷೇಧವು ಉತ್ತಮ ಪ್ರರೂಪರಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗುವುದು; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಸ್ತುದಿ ಉಪರಣಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ. ವರೇ ಅದರ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಾಗ ದಿಗಂಬರ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಂತೂ ಇಂಥ ವಿಪರೀತತೆಯ ನಿಷೇಧವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಆಗುವುದು.

ಇನ್ನು ದಿಗಂಬರರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಶತಮಾನಕವಾದ ವಚನಗಳಿವೆ.

ಭ. ಕಂದಕೀಂದಾಚಾರ್ಯದೇವ ವಿರಚಿತ ‘ಪಟ್ಟಪಾಂಡ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ದಂಸಣಮಾಲೋ ಧನೋ ಉಪಜಟಿನ್ನೋ ಜಿಂವರೇಹಿಂ ಸಿಸ್ತಾಣಿಂ ।

ತಂ ನೋಂಬಾಣ ಸಂಕ್ಷೇಪೇ ದಂಸಣಹಿಂಸೋ ಣ ನಂದಿನ್ನೋ ||೨|| -ದರ್ಶನಪಾಠದ

ಅರ್ಥ : ಸಮೃಗ್ನಶ್ರೀನವ್ಯ ಮಾಲವಿರುವಂಥ ಧರ್ಮವು ಜಿನವರರಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ; ಅದನ್ನು

ಕೇಳಿದ ಎಲ್ಲೆ ಸರ್ಕಣ ಪ್ರರುಪರೇ ! ಸಮೃದ್ಧಿರಹಿತ ಜೀವನು ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಸಿರಿ. ಸ್ವಯಂ ಕುಗುರುವಿರುವವರ ವೇಳೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಡುವುದರಿಂದ ಸಮೃದ್ಧಿವು ಹೇಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ? ಸಮೃದ್ಧಿ ವಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಧರ್ಮ ಪೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಹೇಗಾಗುವನು ?

ಪ್ರಣಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ದಂಸಕೇಸು ಭಟ್ಟಾ ಕಾಕೇ ಭಟ್ಟಾ ಚರಿತ್ರೆ ಭಟ್ಟಾಯಿ !

ಪದೇ ಭಟ್ಟಿ ನಿ ಭಟ್ಟಾ ಸೇಸಂ ಸಿ ಜಣಂ ವಿಕಾಸಂತಿ ॥೮॥ -ದರ್ಶನಪಾಠದೆ

ಅಥ್ರ: ಯಾರು ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ, ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ ಆ ಜೀವರುಗಳು ಭ್ರಷ್ಟರಿಗಿಂತ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ; ಯಾವ ಜೀವರುಗಳು ಅವರ ಉಪದೇಶ ಮನ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ ಆ ಜೀವರಂಗಳ ನಾಶವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಿಡಕಂ ವಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪಂತ್ರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ದಂಸಕೇಸು ಭಟ್ಟಾ ಸಾಮ ಸಾಡಂತಿ ದಂಸಣಧರಾಣಂ !

ತೇ ಜೋಣಂತಿ ಲಲ್ಲನುಂಂತ ಚೋಣಿಂ ಪ್ರಣ ದುಲ್ಲಹಾ ತೇಸಿಂ ॥೯॥ -ದರ್ಶನಪಾಠದೆ

ಅಥ್ರ: ಯಾರು ಸ್ವಯಂ ಸಮೃದ್ಧಿದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಾರಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಹೇಳವ-ಮಾರಕರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಸಾಫ ವರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಬೋಧದ ಪೂರ್ಣಿಯು ಕೂಡ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಳವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಣಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೇ ನಿ ಪಡಂತಿ ಜ ತೇಸಿಂ ಜಣಂತಾ ಲಜ್ಜಾಗಾರವಭಯೀಣಿ !

ತೇಸಿಂ ಸಿ ಇತ್ತಿ ಚೋಣಿಂ ಸಾವಂ ಅಣಮೋರುವಾಣಾಣಂ ॥೧೦॥ -ದರ್ಶನಪಾಠದೆ

ಅಥ್ರ: ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಡ್ದರೂ ಕೂಡ ಯಾರು ಲಜ್ಜೆ, ದೂಡುಸ್ತಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಯಂದಿಂದ ಅವರ ಕಾಲಂ ಚೀಳುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ ಬೋಧಿ ಎಂದರೆ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜೀವರುಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪಾಪದ ಅನುಮೋದನೆ ವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪಿಗಳ ಸನ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡಂವುದರಿಂದ ಕೂಡ ಪಾಪದ ಅನುಮೋದನದ ಘಳವು ತಗ್ಲುತ್ತದೆ.

ಪಂತ್ರೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜಸ್ತಿ ಪರಿಗ್ರಹಗಣಂ ಅಪ್ಪಂ ಬಹುರುಂ ಜ ತವಳ ಲಿಂಗಸ್ತಿ !

ಸೋ ಗರಣಿಂ ಚಿಣವಯಾಣೇ ಪರಿಗ್ರಹರಣಿಂ ಜರಾಯಾರೀಂ ॥೧॥ -ಸೂತ್ರಪಾಠದೆ

ಅಥ್ರ: ಯಾವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹದ ಅಂಗಿಕಾರವಾಗಿದೆ ಅದು ಜಿನಂದಂತದಲ್ಲಿ ನಿಂದಾಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಅಗಾರಷ್ಟ ಪರಿಗ್ರಹರಹಿತವಾಗಿಯೇ ಇರಂತ್ತದೆ.

ಪ್ರಸಃ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಧರುವುದ್ದಿ ಈಪ್ರವಾಸೋ ದೋಸಾವಾಸೋ ಯ ಉಚ್ಚಾಪ್ಲಿಸನೋ ಇ .
ಈಪ್ರಲಕ್ಷಣ ಓಯಾರೋ ಒಡವಸನೋ ಓಗ್ಗ ರೂಪೇಣ ||ಇ|| -ಭಾವಪಾಹಂದ

ಅಥ್ರ : ಯಾರಂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯಂಶಿದ್ವಾರೆ, ದೋಷಗಳ ಆಗರಂದ್ವಾರೆ, ಇಕ್ಕು ಈಸುವಂದಂತೆ ನಿಪ್ಪಲರಿದ್ವಾರೆ, ಗಂಡ ಆಚರಣೆಯಂದ ರಹಿತರಿದ್ವಾರೆ ಅವರು ನಗ್ಗ ರೂಪದಿಂದ-ನಟ-ಶ್ರಮಣರಿದ್ವಾರೆ, ವಿದೂಪಕ ಗಂತೆ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿದ್ವಾರೆ. ಈಗ ನಗ್ಗ ವಾದ ಮೇಲೆ ವಿದೂಪಕನ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಸಂಭವವಿದ; ಪರಿಗ್ರಹವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೂಡ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಜೀ ಪಾವನೋಹಿಯಮಳಿ ಲಿಂಗಂ ಖೇತ್ತೊಂ ಜಿಂವರಿಂದಾಣಂ |
ಸಾವಂ ಕುಣಂತಿ ಪಾವಾ ತೇ ಚತ್ತಾ ನೋಕ್ಕೆ ಮಂಗ್ಗ ಮ್ಯಿ ||ಇ|| -ನೋಕ್ಕೆಪಾಹಂದ

ಅಥ್ರ : ಪಾವದಿಂದ ವೋಹಿತಪಾಗಿರುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಾಳ್ಳ ಜೀವರಣಂ ಜಿನವರರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣ ವಾಡಿ ಬಾಪ ವಾಡಃತ್ವಾರೆ ಆ ಬಾಪ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ವೋಕ್ಕೆಪಣಗಂದಲ್ಲಿ ಭೃಪ್ರವಿಧ್ವಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಂ.

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ವಾರೆ,-

ಜೀ ಪಂಚಕೇಲಸತ್ತಾ ಗಂಘಗ್ಗಾ ಹೀ ಯ ಜಾಯಣಾಸೀಲಾ |
ಆಧಾ ಕನ್ನ ಮ್ಯಿ ರಯಾ ತೇ ಚತ್ತಾ ನೋಕ್ಕೆ ಮಂಗ್ಗ ಮ್ಯಿ ||ಇ|| -ನೋಕ್ಕೆಪಾಹಂದ

ಅಥ್ರ : ಯಾರಂ ಬದು ಪ್ರಕಾರದ ಪಶ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿರಿದ್ವಾರೆ, ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ವಾಡುವಂಥವರಿದ್ವಾರೆ, ಯಾಚನಾ ಸಹಿತರಿದ್ವಾರೆ, ಅಧಃಕರ್ಮದೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗ್ಗರಿದ್ವಾರೆ; ಅವರನ್ನು ವೋಕ್ಕೆ ವಣಗಂದಲ್ಲಿ ಭೃಪ್ರವೀಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಂ.

ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ದೃಢ ವಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಗಾಥಾ ಸಂತುರ್ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ವಾರೆ ಅವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ತಿಳಿದಂಕೊಳ್ಳಬೇಕಂ.

ಮತ್ತು ಭ. ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯದೇವ ಕೃತ ‘ಲಿಂಗಪಾಹಂ’ವಿದ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಂವಿಧವರ್ಣಧಾರಣ ವಾಡಿ ಯಾರಂ ಹಿಂಸೆ, ಅರಂಭ, ಯಂತ್ರ-ಯಂತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡುತ್ವಾರೆ ಅವರ ನಿಷೇಧವನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಗುಣಭದ್ರಾಚಾರ್ಯದೇವ ಕೃತ ‘ಅತ್ಯಾನುಶಾಸನ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ-

ಇತಸ್ತತತ್ತತ ಶ್ರಸ್ಯಂತೋ ವಿಭಾವವಯಾಽಂ ಯಥಾ ಮ್ಯಾಗಾಃ |
ವನಾಭ್ಯಂ ಸಂತ್ಯಾಗಾಽನುಂ ಕಲ್ಪಾ ಕಷ್ಯಂ ಶಸ್ಯಂ ಶಸ್ಯಿನಃ ||ಇ||

ಅಥ್ರ : ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಯಿಗಳು ಜಂಕೆಗಳ ಹಾಗೆ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಅರಣ,

ದಿಂದ ಸರಿದು ನಗರೆದ ಸಮೀಪ ವಾಸವಳಾಡುತ್ತಾರೆ ಇದು ತೀರ ದುಃಖರವಾದ ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಗರದ ಸಮೀಪ ಕೂಡ ಇರಂಪುದರ ನಿಷೇಧ ವಾಡಿದೆಯೆಂದ ವೇಲೆ ನಗರದಲ್ಲಿರುವುದಂತೂ ನಿಷಿದ್ಧವೇ ಅಯಿತು.

ವರಂ ಗಾಹಕ್ಕು ನೇನಾದ್ಯ ಶಸ್ತೋ ಭಾವಿಜನ್ಮನಃ ।
ಸುಸ್ತೀಕಟಾಕ್ತಲಂಟಾಕಲುಪ್ತನ್ಮರಾಗ್ಯಸಂಪದಃ ॥೧೦೦॥

ಅಥ್ರ : ಯಾವುದರಿಂದ ಅನಂತ ಸಂಸಾರವಾಗಂವಂತಿದೆ ಅಂಥ ತಪಸ್ಸಿಗಿಂತ ಗೃಹಸ್ಥಾವಸ್ಥೀಯೇ ಒಳ್ಳೆಯಾದಿದೆ. ಆ ತಪಸ್ಯಾ ಬೀಳಕು ಹರಿಯಿತ್ತಿರಂವಂತೆಯೇ ಸ್ತೀಯರ ಕಟ್ಟಾಕ್ತರೂಪದ ಕೊಳ್ಳಿಗಾರರಿಂದ ಅವರ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಸಂಪತ್ತು ಲಾಭಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿರುವಂತಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಯೋಗೀಂದ್ರದೇವಕೃತ ‘ಪರವಾತ್ ಪ್ರಕಾಶ’ದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,-

ಜಿಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆ ಪ್ರತಿಯಿಂ, ತೂಕಣ ಮುಂಧು ಜೀಭಂತು ।
ಖಿಯಿಂ ಲಜ್ಜೆ ಕಾಣಿಯಲು, ಬಂಧಕಂ ಹೇಳು ಮುಣಂತು ॥೧೦೧॥

ಅಥ್ರ : ಮುಂಧನು ರಿಷ್ಯ-ಶಿಷ್ಯಾಂಶಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಿಂದ ಸಂತಂಪ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ; ಭೂರಂತಿರಹಿತನಾದಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯಂ ಅವರನ್ನು ಬಂಧದ ಕಾರಣರಿಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತು ಅವರಿಂದ ಲಜ್ಜೆಯವಾನನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕೇಣವಿ ಅಸ್ವಲು ವಂಚಿಯಲು, ಸಿರುಲುಂಜಿವಿ ಘಾರೀಣ ।
ಸಯುಲವಿ ಸಂಗ ಓ ಪರಿಹರಿಯ, ಜಿಣವರಲಿಂಗಧರೀಣ ॥೧೦೨॥

ಅಥ್ರ : ಯಾವ ಜೀವನು ಜಿನವರರ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣವಾಡಿದ್ದಾನೆ ವಂತ್ತು ಬಳದಿಯಿಂದ ತಲೆಗೂಡಲನ್ನು ಕಿರ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಅದರೆ ಸಮಂಸ್ಯ ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಆ ಜೀವನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಮೋಷ ವಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಜೇ ಜಿಣಲಿಂಗು ಧರೀವಿ ಮುಣಿ, ಇಟ್ಟಿ ಪರಿಗ್ರಹ ಲಿಂತಿ ।
ಭದ್ರಿ ಕರೀವಿಣಿ ತೇ ಜಿ ಜಿಯ, ಸಾ ಪ್ರಣಿ ಭದ್ರಿ ಗಿಲಂತಿ ॥೧೦೩॥

ಅಥ್ರ : ಎಲ್ಲೆ ಜೀವನೇ! ಯಾವ ಮುನಿಗಳು ಜಿನಲಿಂಗವನ್ನು ಧಾರಣ ವಾಡಿ ಇವ್ಯ ಪರಿಗ್ರಹವನ್ನು ಗ್ರಹಣ ವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ವರುವ ವಾಡಿ ಪ್ರಾನಃ ಅದೇ ವರುವವನ್ನು ಭಕ್ತಿನೇ ವಾಡತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದನೀಯಿರಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗುರಂಗಳ ವಂತ್ತು ಅವರ ಆಚರಣೆಯ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂಶೋಧನೆಯ ನಿಷೇಧ ವಾಡಲಾಗಿದೆಯಂಬಾದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಂತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಮುನಿಗೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧಾತ್ರಿ-ದೂತ ಮೊದಲಾದ ನಲವತ್ತಾರು ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥರ ಬಾಲಕರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನ ವಾಡುವುದು, ಸವಾಜಾರ ಹೇಳುವುದು, ವಂತ್ತ-ಟೆಪಢ-ಜೋತಿಷ್, ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದು ವಂತ್ತು ಕೃತ-ಕಾರಿತ, ಅನಂಮೋದನ ಸಹಿತವಾದ

ಅಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇರೇ ವೋದಲಾದ ಶೀಲಿಗಳ ನಿಷೇಧ ವಾಡಲಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಲದೋಷ ದಿಂದ ಇರೇ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಗಲಿಸಿ ಅಹಾರ ಗ್ರಹಣ ವಾಡಂತಾಗೆ.

ಅದರಂತೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ, ಕುಶೀಲ ವೋದಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಿಕೆ ವಂನಿಗಳ ನಿಷೇಧ ವಾಡಿದೆ, ಅವರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೇ ಧಾರಣ ವಾಡುತ್ತಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ವಾಟಿನೆಂದರೆ ಅವರು ದೃಷ್ಟಿದಿಂದಂತೂ ನಗ್ನಿರಿರುತ್ತಾರೆ, ಈ ನಾನಾ ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನಿಷ್ಪೃಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗೆ. ವಂತ್ಯ ಅಲ್ಲಿ ವಂನಿಗಳಿಗೆ ಭಾರಮರಿ ವೋದಲಾದ ಅಹಾರ ಸ್ವೀಕರಿಸಂವ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದೆ; ಆದರೆ ಇವರು ಅಸಕ್ತರಾಗಿ, ದಾನಿಗಳ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡಿ ಅಹಾರಾದಿಗಳ ಗ್ರಹಣ ವಾಡಂತಾಗೆ. ವಂತ್ಯ ಅವರು ಗ್ರಹಣಧವಂದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಉಚಿತವಿಲ್ಲದಂಥ ಅನ್ಯಾಯ, ಲೋಕನಿಂದೆ, ಹಾಗೂ ಪಾಪರೂಪದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಡುತ್ತಿರಂತುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ವಂತ್ಯ ಜಿನಬಿಂಬ, ತಾಕ್ತ ವೋದಲಾದವು ಸರ್ವೋತ್ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಜ್ಞವಿದ್ಯು ಅವುಗಳಿಂದೂ ಅವಿನಯ ವಾಡಂತಾಗೆ, ತಾವು ಅವುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದರೆಹಂಡು ಉಚ್ಛಾಸನದ ವೇಲೆ ಕೊಡುವುದು ವೋದಲಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಧಾರಣವಾಡುತ್ತಾಗೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಪರೀತತೆಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಬಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ವಂತ್ಯ ತಮ್ಮನ್ನು ಮಳ್ಳಿಸಿಯಂದು ವಂನ್ನಿಸುತ್ತಾಗೆ, ಮಂಳಿಗಳಾದಿಗಳ ಧಾರಕರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗೆ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಮಾಹಿಮೆ ವೇರೆಸುತ್ತಾಗೆ, ಮಂತ್ರ ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ ಗ್ರಹಣರೂ ಅವರ ಮುಖಿಂತರವಾಗುವ ಪ್ರಶಂಸಿಗಳಿಂದ ವೋಡಹೊಗಿ ಧರ್ವಂದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ವಾಡಂತುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ತರರಿರುತ್ತಾಗೆ; ಆದರೆ ದೂಡು ಪೂಜವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಧರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವ ಈ ಮಿಥಾತ್ವದ ಫಲದಿಂದ ಅನಂತ ಸಂಸಾರ ಹೇಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಶಾಕ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಿನವಚನವನ್ನು ವಿಪರೀತ ಮನ್ನಿಸುವುದರಿಂದ ವಾಹಾಪಾಬಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ? ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಜಿನವಚನದ ಯಾವ ವಾಡನನ್ನು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಲ್ಲವೆಂದಬಳಿಕ ಇದರ ಸವಾನವಾದ ಪಾಪವು ಬೇರೆ ಇನ್ನುವ್ಯಾದಿದೆ?

ಶಿಧಿಭಾಷಾರ ಸ್ತೋತ್ರ ಯುಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನಿರಾಕರಣೆ

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಂಯಂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆ ಕಂಗರಂಗಳ ಸಾಫಿನೆ ವಾಡುತ್ತಾಗೆ ಅವರ ನಿರಾಕರಣೆ ವಾಡಂತಾಗೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಗುರಂವಿಲ್ಲದೆಯಂತೂ ನಿಗರುವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ವಂತ್ಯ ಈ ಸದಂಯವಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಗುರಂಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಆದುದರಿಂದ ಇವರನ್ನೇ ಗುರಂಗಳಿಂದು ಮನ್ನಿಸುವುದು?

ಉತ್ತರ : ಯಾವನು ಗುರುವನ್ನು ಮಣಿಸುಂದರೇ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಹೆಸರಂ ನಿಗರು ಇದೆ. ವಂತ್ಯ ಯಾವನು ಗುರಂವನ್ನಂತೂ ವಂನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರಂವಿನ ಲಕ್ಷಣವು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ನನೆಹ್ಯೇ ಗುರಂವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿರುವುದು ನಿಗರಂವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪರಮೇಶ್ವರನವನ್ನು ಮನ್ನಿಸದವನಿಗೇ ನಾಸ್ತಿಕನಿಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ವಂತ್ಯ ಅವನು ಪರಮೇಶ್ವರನವನ್ನಂತೂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಲಕ್ಷಣವು ಕಾಣದಿಂದಂತಹಿಂದ ಯಾವನೆಹ್ಯೇ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಂದು ಮನ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಾಸ್ತಿಕನಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಜ್ಯೇಂಧುರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ತಮಾನದೋಳಿಗೆ ಕೇವಲಿಗಳ ಅಭಿಂ ವಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ, ವಂನಿಗಳ ಅಭಿಂ ವವನ್ನಂತೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ : ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಯಾವರಿರುವುದೆಂದೇನು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಭರತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರವಂತೂ ತಂಬ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸದ್ಯಾವರಿರುವುದು; ಆದುದರಿಂದ ಅಭಿಂ ವವನ್ನು

ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೇಳಿ ನೀನು ಇರಂತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸದ್ಬೃವಪನ್ನು ಮನ್ಮಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗೀರ್ಗಳೂ ದೊರಕಂಡಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಯಾರನ್ನು ಗುರಂವೆಂದು ಮನ್ಮಿಸುವೆ? ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತವಾನ ದಲ್ಲಿ ಹಂಂಗಳ ಸದ್ಬೃವ ಹೇಳಿದೆ, ಅದರೆ ಹಂಂಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೆ ಇತರ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನಂತೂ ಹಂಸವೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವರ್ತವಾನದಲ್ಲಿ ಮಾನಿಗಳ ಸದ್ಬೃವಪನ್ನು ಹೇಳಿದೆ, ಅದರೆ ಮಾನಿಗಳು ಕಂಡು ಬರದಿದ್ದರೆ ಇತರರನ್ನಂತೂ ಮಾನಿಯೆಂದು ಮನ್ಮಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಸಿದವರಿಗೆ ಗುರುಗಳಿಂದು ಮನ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ; ಅದರೆ ಯಾರು ಕಾಷ್ಟ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳಿಂದೇಕೆ ಮನ್ಮಿಸಬಾರದು?

ಉತ್ತರ: ಗಂರುವೆಂಬ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡ ವರದಿದೆ. ಯಾರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ ಮಾಹಾನತೆಯು ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಅವರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಗುರು ಸಂಕ್ಷೇಪ ಯಾ ಸಂಭವವಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕುಲದ ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದ ತಂಡೆ - ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಾಂದೆ. ಇಲ್ಲಿಯಾಂತೂ ಧರ್ಮಾದ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾದ ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದ ಶೈವಪ್ರಕ್ರಿಯು ಸಂಭವಿಸಿರುವುದು ಅವರನ್ನು ಗುರುಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದರೆ ಧರ್ಮಾದೆಂಬ ಹೆಸರು ಚಾರಿತ್ರಕಿನದ್ದು 'ಚಾರಿತ್ರಂ ಖಿಲುಧನ್ಯೋ' ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ; ಅದಂದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರದ ಧಾರಕಿಗೇ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದೆ. ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಭೂತಾದಿಗಳ ಹೆಸರು ಕೂಡ ದೇವವಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಅರಹಂತದೇವರದೇ ಗ್ರಹಣವಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇತರರ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಗುರುವೆಂದಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿ ನಿಗ್ರಂಥರದೇ ಗ್ರಹಣವಿದೆ. ಜೈನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರಹಂತದೇವ, ನಿಗ್ರಂಥಗುರುವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪದವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಗ್ರಂಥರ ಹೋರತು ಉಳಿದವರನ್ನು ಗುರುಗಳಿಂದು ಮನ್ಮಿಸಬಾರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿದ?

ಉತ್ತರ: ನಿಗ್ರಂಥರನ್ನು ಹೋರತುಪಡಿಸಿ ಅನ್ನಜೀವರಾಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಶೈವಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಧಾರಣ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆಂದರೆ - ಲೋಭಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಯಿನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಇವನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಹೇಳಿಂದಿರಿಂದ ಶೈವಪ್ರಕ್ರಿಯಾದನು. ಮಾತ್ರ ಇವನು ಅವನಿಗೆ ಈಣ-ವಸ್ತ್ರದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಶೈವಪ್ರಕ್ರಿಯಾದನಂ. ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳಿಂದವನು ಶೈವಪ್ರಿಯಾತ್ಮಾನೆ, ಅದರೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಲೋಭಿಯಾರುತ್ತಾನೆ; ಅದಂದರಿಂದ ಸರ್ವಧಾ ಶೈವಪ್ರಕ್ರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಗ್ರಂಥರು ಕೂಡ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ಲೋಭಿಯಾಗಿ, ದಾತಾರರ ಸರ್ವಲ್ಪಾ ವಾಡಿ, ದೀನತೆಯಾಂದ ಆಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಮಾಹಾನತೆಯು ಕುಂಡಾಪುರಿ. ಲೋಭಿಯಾದ್ದ ವನೇ ಹೀನತೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ನಜೀವರಾಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ನಿಗ್ರಂಥರೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಏಂಹಾನತೆಯುಕ್ತಿರಿದ್ದಾರೆ; ನಿಗ್ರಂಥರ ಹೋರತು ಅನ್ನಜೀವರಾಗಳು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಗುಣವಂತರಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಗುಣಗಳ ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದ ಉಷ್ಣಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮಾತ್ರ ದೋಷಗಳ ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದ ನೀಡತೆಯು ಭಾಸವಾಗಂತ್ತದೆ, ಆಗ ನಿಗ್ರಂಥದಿಂದ ಸುತ್ತಿವಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ.

ಮಾತ್ರ ನಿಗ್ರಂಥರ ಹೋರತಾಗಿ ಅನ್ನಜೀವರಾಗಳು ಎಂಥ ಧರ್ಮಸಾಧನೆ ವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾದ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ಗೃಹಣಣ ರೂಕೂದೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ರೂದಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ಗುರುಸಂಜ್ಞೆಯು

ಯಾರಿಗೆ ಸಲ್ಲಂಪುದು ? ಅದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾದ ನಿರ್ಗ್ರಂಥ ಮಂನಿಗಳನ್ನೇ ಗುರುಗಳಿಂದ ತೆಳಿಯಬೇಕೆಂ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ವರ್ತವಾನವಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಗುರುಗಳಿಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಅದಂದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅರಹಂತರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಪ್ರತಿಪೆಯಿದೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆಂದರೆ ಈ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ದೂರೆಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆನ್ನ ಬಿತ್ತಾರ್ಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಚಾಚಿದರೆ ಅದು ದೂರೆಯ ಪ್ರತಿಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲ, ವಂತ್ಯ ಯಾವನೋ ಸಾವಾನ್ಯ ವಂನುಪ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ದೂರೆಯೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿದರೆ ಅವನು ದೂರೆಯ ಪ್ರತಿಪಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ; ಅದೇ ಪ್ರತಾರ ಅರಹಂತಾರಿಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆನ್ನ ಖಾಜಾಣ ವೊದಲಾದವರು ಅವರ ಪ್ರತಿಪಟ್ಟಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಂತ್ಯ ಯಾವನೋ ಸಾವಾನ್ಯ ವಂನುಪ್ಯನು ತನ್ನನ್ನು ಮಂನಿಯೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿದರೆ ಅವನು ಮಂನಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಟ್ಟಿಯಾಗುವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೂಡ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಹಂತರೆಂದೂ ಮನ್ಮಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ! ವಂತ್ಯ ಒಂದು ವೇಳಿ ಅವರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಿದ್ದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹಾಗೇ ಆಗಬೇಕು, ಅದರೆ ಅವರು ನಿರ್ಗ್ರಂಥರಂ, ಇವರು ಅಧಿಕ ಪರಿಗ್ರಹಗಳಂ ಇದು ಹೇಗೆ ಸಂಭಿವಿಸುತ್ತದೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಈಗ ಶಾರ್ವವಕರೂ ಕೂಡ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಶ್ರಾವಕರಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆ ಮಂನಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ?

ಉತ್ತರ : ಶಾಶ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕವೆಂಬ ಸಂಕ್ಷೇಪ್ಯಂತೂ ಎಲ್ಲ ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗಿದೆ. ಶ್ರೀಣಿಕನು ಅಸಂಯು ಏಣಿಯಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಉತ್ತರ ಪ್ರರಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕೋತ್ತಪನೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಮಾವಸರಣಿದ ಹನ್ನೆರಡು ಸಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಕರನ್ನು ಹೇಳಿದ ಅಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಧಾರಿಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರು ಪ್ರತಧಾರಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಸಂಯು ಮಂನಂಪ್ಯರಸಂಪೀಠಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಹೇಗೆಹೇಳಿಲ್ಲ; ಅದಂದರಿಂದ ಜೈನ ಗೃಹಸ್ಥರು ಶ್ರಾವಕವೆಂಬ ಹಸರನ್ನು ಪಡೆಯಂತ್ತಾರೆ. ವಂತ್ಯ ಮಂನಿ ಸಂಕ್ಷೇಪ್ಯಂತೂ ನಿರ್ಗ್ರಂಥರನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶಾರ್ವವಕರಿಗೆ ಎಂಟು ಮೂಲಗಂಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ವಂದ್ಯ ಮಾಂಸ, ವಂಧು, ಖದು ಕ್ಷೇತ್ರದಂಬಿರ ಘಲ ಮೂಲಲಾದವರುಗಳ ಭಕ್ತಿಕ್ಷಯ ಶಾರ್ವವಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಶಾರ್ವವಕ ತನಷ್ಟ ಸಂಭಿವಿಸುತ್ತದೆ; ಅದರೆ ಮಂನಿಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಟು ಮೂಲಗಂಣಗಳಿದ್ದು ಅವು ವೇಷಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಂನಿತನವೈ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಸಂಭಿವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜಂಬುಕುಮಾರ ಮೊದಲಾದವರು ಗೃಹಸ್ಥ ಶಸ್ತ್ರಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಪ್ಯ ಹಿಂಸಾದಿಕಾಯಂಗಳನ್ನು ವಹಾಡಿರುವಂತೆ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರೆ ಮಂನಿ ಗಳಾಗಿ ಯಾರೂ ಹಿಂಸಾದಿ ಕಾಯಂಗಳನ್ನು ವಹಾಡಲಿಲ್ಲ, ಪರಿಗ್ರಹಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ; ಅದಂದರಿಂದ ಈ ತರದ ಯುಕ್ತಿವಾದವು ಕಾಯಂಗಾಗಿವುದಿಲ್ಲ.

ನೂಡಿರಿ! ಖಂಪಭಿನಾಥರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದೂರೆಗಳಂ ದೀಕ್ಷೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬುನಿ ಭ್ರಮ್ಮರಾದರು. ಆಗ ದೇವೇಂದ್ರನು ‘ನೀವು ಜನಲಿಂಗಿಗಳಾಗಿ ವಿವರೀತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ, ತಮ್ಮ ಇಸ್ತೇಯಿಂದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿದ್ದರೆ ಈ ಜನಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಿರೆ’ಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಜನಲಿಂಗಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ವಿವರೀತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವವರಂತೂ ಶಿಕ್ಷಾಪರೇ ಇದ್ದಾರೆ; ಆವರು ವಂದನೆ ಮೂಲಲಾದವರುಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿತ್ತಾರೆ ?

ಈಗ ಹಚ್ಚಿಗೇನಂ ಹೇಳುವುದಂ ! ಜಿನವಂತದಲ್ಲಿ ಕಂಪೇಷಧಾರಣ ವಹಾಡಂವರು ವಂಹಾಪಾಪ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅವರ ಸೇವೆ-ಸಂಶೋಧನೆ ವಹಾಡಂತ್ರ ಜೀವರಂಗಳಂ ಕೂಡ ಪಾಂಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾದ

ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರಂತಿಪಶದಿಂದ ಚಾರಣ ವಂಬಿಗಳನ್ನು ಭ್ರಮಿಸಿರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ವೆಂಬ ಕಥೆಯು ಪದ್ಯಪೂರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭ್ರಮಿಸಿರುವವರಿಗೆ ಆಹಾರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ ಉಚಿತವನಿಸಂತ್ತದೆ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಂತಹ ಸತ್ಯಶ್ರದ್ಧೆಯಾದೆ; ಆದರೆ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಪತ್ತೆ-ಭೂತರಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ ನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಆದರೆ ಘರವಂತೂ ಅಂತರಂಗಕ್ಕಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಪಣೋಷಾಧಂಡದಲ್ಲಿ ಲಟ್ಟೆಯಂದ ವಂದನಾದಿಗಳ ನಿಷೇಧ ವಾಡಿದೆಯೆಂಬ ವಾತನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಯಥಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನ್ಯು ಬಾಗಿಸಿ ಬಲವಂತರಿಂದ ಕೃಷಣಾಗಿಯಿಸಿದರೆ ವಹಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ತಾವೇ ವಹಾನ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ನವೆಂಸಾಗುತ್ತ ವಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದಂಸನ್ನು ಇತರಲ್ಲಿರಲೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಹುದು? ಯಾವನೋ ಓರ್ವನು ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಂಸ-ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ ತಿಳಿಯಾತ್ಮನೇ, ಆದರೆ ದೊರೆಯಂದ ಒಳ್ಳೆಯಂತಹ ಸಲಂವಾಗಿ ವಾಂಸ ಭಕ್ತಿಗಳ ವಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತಿಯಂದು ಹೇಗೆ ವಾನ್ನಿಸಂತ್ತದು? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಗಂರುಗಳ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಕೆಡಕೆಂದು ತಿಳಿದವನು ಕಂಗಂರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯಂತಹ ಸಲಂವಾಗಿ ಸೇವನೆ ವಾಡಿದರೆ ಅವನನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತ್ರುವನೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬಹುದು? ಆದುದರಿಂದ ಬಾಹ್ಯತಾಗ ವಾಡಿದ ಹೇಳಿರೀ ಅಂತರಂಗ ತಾಗ್ವಾ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತ್ರುವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಕಂಗಂರುಗಳ ಸೇವೆ, ಸುಶೂತ್ರೆ ಮೊದಲಾದಂಷನ್ನು ವಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಗಂರುಗಳ ಸೇವನೆಯು ನಿಷೇಧ ವಾಡಲಾಯಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಓರ್ವ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯಂತ್ರುವನಿಗೆ ಕಂಗಂರುಗಳ ಸೇವನೆಯಂದ ಏಂಥಾತ್ಮ ಹೇಗಾಗುಷ್ಟದೆ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಶೀಲವಂತ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಹಾಗೆ ಸರ್ವಧಾರ್ಮಿಕಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯಂತ್ರು ಪ್ರರೂಪನು ಕಂಗಂರುಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗಂರುಗಳ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮಾಗುತ್ತ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಸರ್ವಧಾರ್ಮಾದವನುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವನಂತೂ ಜೀವ, ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತ್ರುವನಿದ್ದಾನೆ-ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳ ನಿಷೇಧ ವಾಡಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಾಡುತ್ತಾನೆ, ಏಂತರಾಗ ಭಾವ-ವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ವಾನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ-ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿರೂಪಾಗಿಯು ಕಂಡು ಬರುವಂಥ ಗಂರಂಗಳನ್ನೇ ಉತ್ತಮವು ಹೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮಾಗುರಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡುತ್ತಾನೆ; ರಾಗಾದಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಎಂದೂ ನಮ್ಮಾಗುರಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ವಾಡಂತೆಯೇ ಇವರಿಗೂ ವಾಡುತ್ತಾನೆ?

ಉತ್ತರ : ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರು ಧರ್ಮವಂತ ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ, ಗಂರಂಗ ಸೇವನೆಯು ಧರ್ಮವಂತ ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ದೊರೆ ಮೊದಲಾದವರ ಸೇವೆಯು ಲೋಭಾದಿಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಮೋಹದ ಲಾದ ಯಾವೇ ಸಂಭವವಿದೆ; ಆದರೆ ಗಂರಂಗ ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಗಂರಿನ ಸೇವನೆ ವಾಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯು ಕಾರಣ ರಂತೂ ಗಂರಂಗಳಿಂದ್ದು ಅವರಿಂದ ಇವನು ಪ್ರತಿಕೂಲನಾದನಂ. ಯಾವನು ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತೆಯಾನ್ನಿಂಟು ವಾಡುವನು ಅವನು ಅತನ ಕಾರ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾದ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ದೃಢಕೆ ಹೇಗೆ ವಾಡುವನು? ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಮೋಹದ ಲಾದಯಾವು ಸಂಭವವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಗಂರುಗಳ ನಿರೂಪಣ ವಾಡಲಾಯಿತು.

ಕುಂಡಲಿನ ನಿರೂಪಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ನಿಷೇಧ

ಈಗ ಕೆಂದ್ರವಂಫದ ನಿರೂಪಣೆ ವಾಡಲಾಗುವುದು.

ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳು ಉತ್ತರನ್ನಾಗುವಲ್ಲಿ ವಂತ್ತು ವಿಷಯಕವಾಯಂಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹಂನಿಸಿದರೆ ಅದು ಕುಧರ್ಮವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಂತ್ವದು. ಯಜ್ಞಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಕ್ರಿಯೆ ವಣಾಡುವುದು, ದೂಡು ಪೂರ್ಣಗಳ ವಢೆ ವಣಾಡುವುದು ಹಂತ್ತು ಇಂದಿಯಂ ವಿಷಯಗಳ ಪೋಷಕವಣಾಡುವುದು, ಆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಷ್ಪಬುದ್ಧಿವಣಾಡಿ ರೌದ್ರಧಾನಿಯಾಗುವುದು, ತೀವ್ರ ಲೋಭಿದಿಂದ ಇತರರಕೆಡಕು ವಣಾಡಿ ತಮ್ಮ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಂವುದು; ವಂತ್ತು ಇಂಥ ಕಾರ್ಯವಣಾಡಿ ಅದನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಹಂನಿಸಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಕುಧರ್ಮವಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾನಾದಿಗಳನ್ನು ವಣಂಪುದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಸೂಕ್ತ ಜೀವಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯನಾಗಲ್ತುದೆ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೌಖ್ಯ ದೂರಕಂತ್ತುದೆ, ಏಷಯಾಗಳ ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ನಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾವಣಿ ವಿಶ್ವಾಸರ್‌ಗಳು ವ್ಯಾದಿಸುತ್ತವೆ ಎಂತ್ತು ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ಕಷಾಯ ಭಾವವು ಬೆಳೆಯಲ್ತುದೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ಧವಂಟವೆಂದು ಹಂನಿಸುವುದು ಅದು ಕಂಧವಂಟವಿದೆ.

“ಇನ್ನು ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಗೃಹಣಿ, ವ್ಯಾತಿಪಾತ ವೊದಲಾದಂವಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಹಂತ್ಯು ಕೆಡಕು ಗೃಹಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಪಾತ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಲೋಭಿ ಜನರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ; ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ಚಿನ್ನ, ಆನೆ, ಕುದರೆ ವೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ವೊದಲಾದ ಪರಂಗಳು ಧರ್ಮರೂಪವಾಗಿಲ್ಲ, ಗೃಹಗಳ ಸಂಚಾರಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ವೊದಲಾದವುಗಳಾಗಂತ್ರೆ ಮತ್ತು ದುಷ್ಪಗ್ರಹಾದಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಭಯಂ, ಲೋಭಾದಿಗಳ ಅಧಿಕತೆಯಾಗಂಪ್ರದರಿಂದ ಅಂಥ ದಾನಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಲೋಭಿ ಪ್ರರೂಪನು ದಾನ ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಪಾತ್ರನಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಲೋಭಿಗಳು ಅನೇಕ ಅಸತ್ಯಯಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಣಾಡಿ ಮೋಸ ಪಾಡುತ್ತಾರೆ, ಒಂದಿನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯಂದನ್ನು ವಣಾಡುವದಿಲ್ಲ. ದಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನು ಧರ್ಮ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯಾಗಂತ್ರೆ ಅದರೆ ಅವನು ಪಾಪರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಪಾಪದ ಸಹಾಯಕನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯಾದು ಹೇಗಾಗುವುದು ?

ಇದನ್ನೇ ರಯಣಸಾರ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಸಫ್ರೀಸಾಳು ದಾಳಂ ಕೆಪ್ಪತರ್ಹಾಳಂ ಪೈಲಾಳಂ ಸೋಡಂ ವಾ ।

ଲୋକେ ଏଣି ଦାଣି ଜର ନିବାଳନ୍ତେ ହୋଇଥା ସନ୍ଦର୍ଭ ଜାଣେଇ ॥୨୫॥

ಆಫ್ರೆ : ಸತ್ಯರಾವರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವುದು ಅದು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಫಲಗಳಂತೆ ಸುಶೋಭಿತವಿದೆ. ಶೋಭೆಯೂ ಇದೆ ವರತ್ತು ಸಂವಿದಾಯಕವೂ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಲೋಭಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ದಾನಕೊಡುವುದು ಅದು ತವದ ಅನ್ಯಾಯಂಜರದ ಶೋಭೆಯಂತಹಿದೆಯಿಂದು ಶಿಳಿಯಂತಹ ಶೋಭೆಯೇನೋ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಯಜವಹನವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ದುಃಖಿದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದಂದರಿಂದ ಲೋಭಿ ಪುರುಷವನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುವುದ್ದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವಿರಾವುಧಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಧಿಯಾಗಿವಂಥ ದೃಷ್ಟಿನ್ನು ಅವನಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು; ಅದರ ಚಿನ್ನ, ಆನೆ ಮೊದಲಾದ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂಸೆಯೇ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿವುದಲ್ಲದೆ ವರಾನ-ಲೋಭಾದಿಗಳೂ ಬೆಳೆಯಂತುವೆ, ಅದರಿಂದ ವಂಹಾ ಪಾವಕೀ ಆಗಿತ್ತೇ ಆದಂದರಿಂದ. ಇಂಥ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಿಗಾದರೂ ಪ್ರಣಿವೆಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು?

ಇನ್ನು ವಿಷಯಾಸಕ್ಕೆ ಜೀವಗಳಂ ರತ್ನಿದಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಾ ಪ್ರಣಿವಿದೆಯಂದು ನಂಬಿತ್ತಾರೆ; ಅದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರ್ಹಂತೀಲ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಿ ಹೇಗಿರುವುದು? ಹಾತ್ತು ಯಾಕ್ತಿಸಾಧಿಸಂಪ ಸಲಂವಾಗಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಲು ಸಂತುಪ್ಯಜಾಗಿತ್ತಾಲೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ವಿಷಯನೇವನೆ ವಾಡುವುದರಿಂದ ಸುಖಿಯಾಗಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಶೀಲದ ಉಪದೇಶವನ್ನೇಕೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ? ರತ್ನಿ ಕಾಲದ ಹೊರತಾಗಿ ಕೂಡ ಅವಳ ವಂನೋರಫ್ರದಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದಿದ್ದರೆ ದುಃಖವನ್ನೇ ಪಡೆಯಂತಾಗಳಿ; ಆದಂದರಿಂದ ಇಂಥ ಅಂತ್ಯ ಯಾಕ್ತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ವಿಷಯ-ಪ್ರೋಪ್ಸನೆ ವಾಡುವ ಉಪದೇಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ದಯಾ-ದಾನ ಮಂತ್ರ ಪಾತ್ರದಾನದ ಹೊರತಾಗಿ ಅನ್ಯದಾನವಿತ್ತು ಧರ್ಮ ಮಂಬಿಸುವುದೆ ಲ್ಲವೂ ಕಂಧವಂಚಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ ಮಂತ್ರ ವಿಷಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತ್ತಾರೆ; ಅದರೆ ಪ್ರತಾದಿಗಳ ನ್ನುಂತೂ ಆವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ವಹಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಆನ್ಯದ ತ್ಯಾಗ ವಹಿಸಿ ಕಂಡ ವಾಂಬ ಹೊದಲಾದವುಗಳ ಭಕ್ತಿಗಳ ವಹಿಸಿದರೆ ವಿಶೇಷಹಿಂಸೆಯಾಗಿವುದು, ಸ್ಯಾದ ಹೊದಲಾದವುಗಳ ವಿಷಯವು ವಿಶೇಷವಾಗಿವುದು.

ಅಲ್ಲದೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ವಾಡಂಪುದಿಲ್ಲ ಮಂತ್ರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನವಾಡಂತ್ತಾರೆ ಹಗಲು ಭೋಜನಕ್ಕಿಂತ ರಾತ್ರಿ-ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಹಿಂಸೆಯಾಗಿವುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡಂಬರಂತ್ತದೆ, ಪ್ರವಹಾದಪ್ರಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಅಲಂಕಾರ ವಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಕಂತೂಹಲ ವಹಾಡಂತ್ತಾರೆ, ಜೂಜು ಹೊದಲಾದುವಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾರೆ. ಇತ್ಯಾದಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮಂತ್ರ ಪ್ರತಾದಿಗಳ ಘಲರೂಪವಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ಇಷ್ಟ ಪಾಪಾಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಅನಿಷ್ಟದ ನಾಶವನ್ನು ಬಯಸಂತ್ತಾರೆ; ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಕಷಾಯಂಗಳ ತೀವ್ರತೆಯಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿವುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಾದಿಗಳಿಂದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಮಂಬಿಸುವುದು ಅದು ಕಂಧವಂಚಿದೆ.

ವಂತ್ರೆ ಕೆಲವರಂ ಭಕ್ತಿಹೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಸೆ ಹೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿತ್ತಾರೆ. ೧೧ತ್ತ, ಸ್ವತ್ತ, ಗಾಯಂನ ಹೊದಲಾದ, ಇಷ್ಟ ಭೋಜನ ಹೊದಲಾದ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಸಾಮಾನಿಗಳಿಂದ ವಿಷಯಗಳ ವೈರುವೆನೆ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ; ಬರುಕೆ ಪ್ರವಾದಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಬಹಳವು ಪಾಪವನ್ನುಂತೂ ಉತ್ಪನ್ನವಹಾಡಂತ್ತಾರೆ ಮಂತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಆದನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಮಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದೆಲ್ಲವು ಕಂಧವಂಚಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಕೆಲವರಂತೂ ತರೀರಕ್ಕೆ ಕ್ಲೀಶವನ್ನುತ್ಪನ್ನ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಮಂತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂಸಾದಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನವಹಿಸಿ ಕಷಾಯಂಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ತಪಸ್ಸ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಗ್ರಿಯಿಂದ ಸ್ಹಾಲ-ಸ್ಹಾಕ್ಷಿಜೀವಗಳಿಂ ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಹಿಂಸಾದಿಗಳಿಂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೇನಾಯಿತಾ? ಹಾತ್ತು ತಲೆಕಳಗಾಗಿ ನೇತಾಡಂತ್ತಾರೆ, ಬಾಹಂಗಳನ್ನು ಹೇಳಿತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ಕ್ಲೀಶವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವೇನಂ ಧರ್ಮದ ಅಂಗಗಳಲ್ಲ.

ಅದರಂತೆ ವಾಯಂಸಾಧನೆ ವಹಾಡಂತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೇತಿ, ಧೋತಿ ಹೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಾದಿಗಳಿಂದ ಹಿಂಸಾದಿಗಳೇ ಉತ್ಪನ್ನವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ಚರ್ಮತ್ವಾರವು ಉತ್ಪನ್ನವಹಾಡರೆ ಅದರಿಂದ ವಹಾನ ಕಷಾಯವೃದ್ಧಿಸಂತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯಾಲ್ಲ. ಇವೇ ಹೊದಲಾದ ಕ್ಲೀಶಗಳನ್ನೇನೋ ವಹಾಡಂ-

ತ್ವಾರೆ, ಆದರೆ ವಿಷಯ ಕಣಾಯಗಳು ಕಡಿಮೆಯನಾಗುವ ಯಾವ ಸಾಧನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಂಪಡಿಲ್ಲ. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೋರ್ಡ, ವಣಿ, ವಣಿಯೆ, ಲೋಭಿಗಳ ಅಭಿಪೂರ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ಸುಮುನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಣಿ ಧರ್ಮವಾಯಿತೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಿತಾರೆ, ಆದರೆ ಅದು ಕಂಥವಂದಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಂತೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೆಖಿಸಹನೆಯಾಗಿರಂದ ಹಾಗೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿನಿಂದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಜಕೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೋಧಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿಡ್ದು ಆತ್ಮಫಾತವಾದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಪತಿಯ ವಿಯೋಗದಿಂದ ಅಗ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಸತಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂಬಾಲಯಾದ ಬಘರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಷದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಜೀವಂತವಿದ್ದು ಮಾರಣ ತಂದಂತೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಧರ್ಮ ವಿನ್ಯಾಸಿತಾರೆ; ಆದರೆ ಆತ್ಮಫಾತವಂತೂ ಮಾಹಾಪಾಪವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಶರೀರ ಮೊದಲಾದಪ್ರಗತಿ ಮೇಲಿನ ಅನುರಂಗವು ಕಡಿಮೆಯನಾಗಿದ್ದರೆ ತಪಕ್ಕಾರ್ಯ ವಾದಕ್ಕೆತ್ತು, ಸತ್ಯ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಯಾವ ಅಂಗವಿದೆ? ಆದಂದಿಂದ ಆತ್ಮಫಾತವಾದಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದು ಕಂಥವಂದಿದೆ.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಅದೆಂಬ್ರೋ ಕಂಥವಂದ ಅಂಗಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಂಪಡಿದು, ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ವಿಷಯ ಕಣಾಯಗಳು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಿತಾರೆ ಅವೆಲ್ಲವು ಕಂಥವಂಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಂ.

ಕಾಲದೋಷದಿಂದ ಜೀನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕಂಥವಂದದ ಪ್ರಪೃತಿಯಂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜೀನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಧರ್ಮ ಪರಮಗಳಲ್ಲಂತೂ ವಿಷಯ ಕಣಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಸಂಯುವಂಶಾಪವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡಂಪಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರತಾದಿಗಳ ಹೆಸರಂ ಹೇಳಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಅಲಂಕಾರ ವಹಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟ ಭೂಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕುತೂಹಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಕಣಾಯ ವೃದ್ಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜೂಜು ಮೊದಲಾದ ಆತ್ಮತ ಪಾಪರೂಪವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿತ್ತಾರೆ.

ಅದರಂತೆ ಪೂರ್ಜಿ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸಾವದ್ಯಲೀಕೋ ಬಹುಪೂಣಿರಾಕ್ರಿ’ ದೋಷಾಯನಾಲಂ* ಬಹಳಪ್ಪು ಪ್ರಣಿ, ಸಮಾಧದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಅಂಶವು ದೋಷಾಸ್ವದಪಲ್ಲವೆಂಬ ಉಪದೇಶವಿದೆ, ಈ ಭಲದಿಂದ ಪೂರ್ಜಿ-ಪ್ರಭಾವನ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಳಗೆ ದೀಪಗಳನ್ನು ರಿಸಿ, ಅನಂತ ಕಾರ್ಯಾದಿಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಗೆಡಿತನದ ಪ್ರಪೃತಿಯಂದ ಬಹಳಪ್ಪು ಹಿಂಸಾದಿರೂಪದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಭೂತ್-ಸುತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಶುಭ ಪರಿಸ್ಥಾಪನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೂ ಆತ್ಮಲ್ಪಪ್ರಪರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಅಲ್ಲಿ ಹಾನಿಯೇ ಅಧಿಕವಿದ್ದು ಉಂಟಿರು ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಂಪಡಿರಲ್ಲಿ ಕಡೆಕನ್ನೇ ನೋಡುವುದಾಗಿತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಜಿನಮಂದಿರವಂತೂ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ ಕಂಥಗಳನ್ನಾಡುವುದು, ಮಾಲಿನಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರವಳಾದರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ; ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೂದೋಟ ಮೊದಲಾದು ಮಾಡುವನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿ ವಿಷಯ ಕಣಾಯದ ಪೂರ್ಜಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲೋಭಿ ಪೂರುಷರನ್ನು ಗುರುವೆಂದು ನಂಬಿ ಅವರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸುಳ್ಳ ಸುತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ದೊಡ್ಡಸ್ಕಿರ್ಯನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಿತಾರೆ. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ವಿಷಯ ಕಣಾಯಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವೆಂದು

* ಪೂರ್ಜಾಂ ಜಿನ ತ್ಯಾಚರ್ಯಯತೋ ಜನ್ಮತ್, ಸಾವದ್ಯಲೀಕೋ ಬಹುಪೂಣಿರಾಕ್ರಿ ।

ದೋಷಾಯನಾಲಂ ಕಣಕ ವಿಷಯ, ಸದ್ಗುಣಕ ಕೈತಕಿವಾಂಬುರಾಶೆ ॥ ಗಿರಿ ॥ ಭೂತ್ ಸ್ವಯಂಭೂನೇತ್ರ

ವಂನ್ನಿ ಸಂತುರು; ಅದರೆ ಜಿನಧವಂಪ್ರ ಏತರಾಗಭಾವರೂಬೆಂದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ವಿವರಿತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಕಾಲದೊಡ್ಡದಿಂದಲೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಥವಂ ಸೇವನೆಯ ನಿಷೇಧ ವಣಿಕಲಾಯಿತು.

ಈಗ ಇದರೊಳಗೆ ಏಂಘಾತ್ಮಭಾವವು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರು—

ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆ ವಣಿಕವಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುಬುದೊಂದೇ ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವಿದೆ. ಇದೇ ಭಾವದ ಹೆಸರು ಧರ್ಮವಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿ ಸಿ ಅವನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಮಂನ್ಯಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಶ್ರದ್ಧೆಯು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಂತೆಯು? ಮತ್ತು ಇದು ಜಿನಾಞ್ಜಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಯಿತು. ರಾಗಾದಿಯು ಭಾವಗಳಂತೂ ಪೂರ್ವವಿದ್ದು ಅವನ್ನು ಧರ್ಮವೆಂದು ಮಂನ್ಯಿಸಬೇಕಂದು ಅದು ಸುಳ್ಳು ಶ್ರದ್ಧೆಯಾದೆ; ಅದುದರಿಂದ ಕಂಥವಂದ ಸೇವನೆಯಾಗಿ ಏಂಘಾತ್ಮಭಾವವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಂದೇವ-ಕಂಗರು-ಕಂಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸೇವನೆಯಾಗಿ ಏಂಘಾತ್ಮಭಾವದ ಪ್ರಷ್ಟಿಯಾಗಿವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ನಿರೂಪಣೆ ವಣಿಕಲಾಯಿತು.

ಇದನ್ನೇ ‘ಷಟ್’ಪಾಹಂಡ’ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,—

ಕುಂಚಿಯಾದೇವಂ ಧಮ್ಮಂ ಕುಂಚಿಯಾಲಿಂಗಂ ಚ ನಂದನಿ ಜೋಡಿ ದು |

ಲಜ್ಜಾಭಯಗಾರವದೋ ನಿಂಚಾಪ್ರಾದಿಟ್ಟೇ ಹನೇ ಸೋಽ ಯಾ ||೭|| -ಮೋಕ್ಷಪಾಹಂಡ

ಅಥ್ರ : ಒಂದು ವೇಳೆ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದ, ಭಯದಿಂದ ವಂತ್ಯು ದೋಡ್ಡ ಸ್ತುತಿಯಂದಕೂಡ ಕುಶ್ಮಿತ ದೇವನಿಗೆ, ಕುಶ್ಮಿತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕುಶ್ಮಿತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ಏಂಘಾತ್ಮಷ್ಟ್ಯಾಯಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಏಂಘಾತ್ಮಭಾವನ್ನು ಬಿಡಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರು ಮೊದಲು ಕುದೇವ, ಕಂಗರು, ಕಂಥಮಂಡ ತಾಗವಣಿಕೆಯೇಂದು. ಸಮುದ್ರದ ಇಷ್ಟತ್ವದು ದೋಷಗಳ ತಾಗದಲ್ಲಿ, ಅವಾಧದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಂತ್ಯು ಪದಾಯಂ ನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇವುಗಳ ತಾಗವನ್ನೇ ವಣಿಸಿರಬೇಕಿರಿಂದ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇವುಗಳ ತಾಗವಣಿಕೆಯೇಂದು.

ಅಲ್ಲದೆ ಕುದೇವ ಮೊದಲಾದವರ ಸೇವನೆಯಾಂದ ಆಗುವಂಥ ಏಂಘಾತ್ಮಭಾವವು ಅದು ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ದೋಡ್ಡದಾದ ಪಾಪವಿದೆ. ಇದರ ಫಲದಲ್ಲಿ ನಿಗೋದ, ನರಕ ಮೊದಲಾದ ಪಯಾರಾಯಿಗಳು ಪಾಪಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅನಂತಕಾಲದವರಿಗೆ ಅಧಿಕ ಸಂಕೀರ್ಣ ಅನಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಮುಗ್ಂಘನದ ಪಾಪಿಯಾ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಳವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನೇ ‘ಷಟ್’ಪಾಹಂಡ’ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,—

ಕುಂಚಿಯಾಧಮ್ಮನ್ಯಾಸ್ಯಾ ರಷಿ ಕುಂಚಿಯಾಸಾಸಂದಿಭ್ರತ್ತಿಸಂಜಾತ್ಮೋ |

ಕುಂಚಿಯಾತವಂ ಕುಂಶಾತೋ ಕುಂಚಿಯಾಗಿಜಾಯಾಸೋ ಹೋಽಜ ||೮|| -ಭಾವಪಾಹಂಡ

ಅಥ್ರ : ಯಾವನು ಕುಶ್ಮಿತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವರವಿದ್ದಾನೆ, ಕುಶ್ಮಿತ ಪಾಪಿಂಡಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಯಂಕ್ರಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಕುಶ್ಮಿತ ತಪಸ್ಯನ್ನು ವಣಿಡುತ್ತಾನೆ ಆ ಜೀವನು ಕುಶ್ಮಿತ ಎಂದರೆ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಂದಂಥವಿರುತ್ತಾನೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯೋತ್ತಮವನೇ! ಸ್ವಲ್ಪವಾತ್ರ ಲೋಭದಿಂದ ಹಾಗೂ ಭಯದಿಂದ ಕುದೇವಾದಿಕರ ನೀವನವಹಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನಂತಕಾಲದವರಿಗೆ ಮಾಡುವುದುವನ್ನು ಸಹನವಾಡುವಂಥ ಏಂಥಾಗ್ಯಾಭಾವ ವಹಿದು ಸರ್ವಧಾ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜಿನಧವಂದಲ್ಲಿ ವೊದಲು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅನಂತರ ಸಣ್ಣ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಪರಂಪರೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಈ ಏಂಥಾಗ್ಯಾತ್ಮವನನ್ನು ಸಹಿತ ಸನಾದಿಗಳಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಪಾಪವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವೊದಲು ಇದನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪಾಪದ ಫಲಕ್ಕೆ ಹೆದರಂವರು, ತವ್ಯ ಆತ್ಮನನ್ನು ದುಃಖಿಸುವುದ್ದರಿಂದ ಏಂಥಾಗ್ಯಾತ್ಮವನನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕು; ನಿಂದೆ-ಪ್ರಶಂಸಿಗಳ ವಿಚಾರದಿಂದ ಶಿಥಿಲರಾಗಂಪ್ರದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,—

ನಿಂದಂತು ನೀತಿನಿತ್ಯಕಾ ಯಂದಿ ವಾ ಸ್ತುವಂತು, ಅತ್ಯೈಃ ಸಮಾವೀಕಶು ಗಜ್ಞಃ ಕು ವಾಯಂಭೇಷ್ಯವು ।
ಅದ್ಯೈನ ವಾಸ್ತು ಮರಣ ತು ಯುಗಾಂತರೀ ನಾ, ನಾಯಾತ್ಮಭೇಃ ಪ್ರವಿಜಲಂತಿಷದಂ ನ ಧೀರಾಃ ॥೪೪॥
—ನೀತಿಶತಕ

ಯಾರಾದರೂ ನಿಂದವಹಿದಂತ್ಯಿದ್ದರೆ ನಿಂದವಹಿದಲಿ, ಸ್ತುತಿವಹಿದಂತ್ಯಿದ್ದರೆ ಸ್ತುತಿವಹಿದಲಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಾಂತರಲಿ ಅಥವಾ ಹೂರಟಿಹೋಗಲಿ, ಶಾಗಲೇ ವಾರಣವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಯಂಗಾಂತರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ; ಆದರೆ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಜಾದ ಪ್ರರೂಪನು ನಾಯಂವಹಾಗಂದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚಲಿತನಾಗಂಪ್ರದಿಲ್ಲ-ಒಂದುಹೆಚ್ಚುಕೂಡ ತಿಳಿಂದುವಿಲ್ಲ,

ಹೀಗೆ ನಾಯಂದ ವಿಚಾರವಹಿದಿ ನಿಂದೆ-ಪ್ರಶಂಸಿಗಳ ಭಯದಿಂದ, ಲೋಭಾದಿಗಳಿಂದ ಅನ್ಯಾಯಾರೂಪವಾದ ಏಂಥಾಗ್ಯಾತ್ಮದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ವಹಿದುವುದು ಸರ್ವಧಾ ಯಂತ್ರವಿಲ್ಲ.

ಅಯ್ಯಾ! ದೇವ-ಗುರು-ಧರ್ಮಗಳಿಂತಲೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಂದ್ದು ಇವುಗಳ ಅಧಾರದಿಂದ ಧರ್ಮವಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲತೆಯಾಂಟಾಗುವುದರಿಂದ ಅನ್ಯಾದಹರ್ಮಗಳು ಹೇಗಾಗೆಂದವು? ಅದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಂತಿದರಲ್ಲಿ ಏಂದೆ? ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಶಂದೇವ-ಕಂಗುರು-ಕಂಧರ್ಮದ ತಾಗ್ಯಿಯಾಗಂಪ್ರದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಕುದೇವ ವೊದಲಾದವರ ತಾಗ್ಯ ವಹಿದರಿಂದವರು ಏಂಥಾಗ್ಯಾಭಾವವು ಅಧಿಕ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಂತ್ರದೆ. ವಾತ್ಸಲ್ಯ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಏತೇವಾಗಿ ಕಂಡುಬರಂತಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ನಿವೇಧರೂಪವಾದ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ವಹಿಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಏಂಥಾಗ್ಯಾತ್ಮಭಾವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತವ್ಯಕಲ್ಯಾಣ ವಹಿದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀವೋತ್ಸಂವಾರ್ಥಭ್ರಂಶಾಶಕ ನಾಮದ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುದೇವ-ಕಂಗುರು-ಕಂಧರ್ಮಗಳ ನಿಷೇಧರೂಪವಣಿಸಿಯ ಅರಸೆಯ ಅಧಿಕಾರವು ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು.

ನಳೆಯ ಅಧಿಕಾರ ಜೈನ ಮಿಥಾದ್ಯಷ್ಟಿಗಳ ನಿವೇಚನೆ

ಈ ಭವತರುಗೆ ಮಾಲವದೊಂದೆ, ತಿಳಿಯಿರಿ ಮಿಥಾಭಾವ ।
ಮಾಡುವುದಿಗದ ನಿಮೂರ್ಖಾಲವ, ಉತ್ತಮ ನೋತ್ತೆ ಉಪಾಯ ॥

ಯಾರಂ ಸ್ವಯಂ ಜೈನರಿದ್ದೆ ಜೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಎಂಬ್ರಿಸಂತ್ತಾರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಿಥಾತ್ಮವು ಏಸಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಈಗ ಅದರವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಮಿಥಾತ್ಮವೈಯಿರಿಯ ಆಶವು ಕೂಡ ಕೆಡಕಿರುವುದರಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎಂಥಾತ್ಮವು ಕೂಡ ತಾಗಿಲೋಗೆ ವಿದೆ.

ಜಿನಾಗವಂದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಂ-ಹೃವಹಾರರೂಪದ ವರ್ಣನೆಯಿಂದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾಥಾರ್ಥದ ಹೇಳರು ನಿಶ್ಚಯಂ ದ್ವಾರೆ ಉಪಚಾರದ ಹೇಳರು ಹೃವಹಾರವಿದೆ. ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಿದೆ ಅನ್ಯಾಧಾ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ.

ನಿಶ್ಚಯಾಭಾಸಿ ಮಿಥಾದ್ಯಷ್ಟಿ

ಅದೇವೈಶ್ವ ಜೀವರಾಗಳಂ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿದೆ ನಿಶ್ಚಯಾಭಾಸದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂಳ್ಳವರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವೋಕ್ಸೈವಾಗಿಗಳಿಂದು ಎಂಬ್ರಿಸಂತ್ತಾರೆ, ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಸವಾನವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ತಾವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಂದ ಭಾರ್ಯಾಂತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಿದ್ಧಿರೆಂದು ಎಂಬ್ರಿಸಂತ್ತಾರೆ, ಅದುವೇ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನವ್ನು ಸಿದ್ಧ ಸವಾನವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಅದು ದೃವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದೆ, ಪರ್ಯಾಯಂದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸಿದ್ಧ ಸವಾನವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ದೋರೆ ವಂತ್ತು ದರಿದ್ರನು ಮಂಬಂತ್ತದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸವಾನರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ದೂರೆತನ ವಂತ್ತು ದರಿದ್ರನದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸವಾನರಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆಯೇ ಸಿದ್ಧ ವಂತ್ತು ಸಂಸಾರಿಯಂ ಜೀವತ್ತನದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸವಾನರಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಸಿದ್ಧ ತನ ವಂತ್ತು ಸಂಸಾರಿತನದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸವಾನರಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯಾ ಇವರಂ ಸಿದ್ಧರು ಹೇಗೆ ಶಾಧ್ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಶಾಧ್ಯರಿಂದು ಎಂಬ್ರಿಸಂತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಧ್ಯ-ಅಶಾಧ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಗಳು ಪರ್ಯಾಯಂಗಳಿದ್ದು ಆ ಪರ್ಯಾಯಂದ ಅವೇಕ್ಷೀಯಿಂದ ಸವಾನತೆಯನ್ನು ಎಂಬ್ರಿಸಬೇಕಿರುವುದೇ ಮಿಥಾದ್ಯಷ್ಟಿಯಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಪಾಠಾನಾದಿಗಳ ಸದ್ಯಾವವನ್ನು ಎಂಬ್ರಿಸಂತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯೋಪಶಮರೂಪದ ಮಂತ್ರ-ತುತ್ತ ಚಾಲನಗಳ ಸದ್ಯಾವವಿದೆ, ಕ್ಷಾಲಿಕಭಾವವಂತೂ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯಾವಾದವೇಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತು ಇವರು ಭೂಂತಿಯಂದ ಕರ್ಮದ ಕ್ಷಯವಾದಲ್ಲದೆಯೇ ಕ್ರಾಯಿಕಭಾವವನ್ನು ಮಂಜುಸಂತ್ವರೆ, ಆದರಿಂದ ಅದುವೇ ವಿಧಾದೃಷ್ಟಿಯಿದೆ.

ತಾಸ್ಕುದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಿಗೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಭಾವ ಹೇಳಿದೆ ಅದು ಶಕ್ತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂದ ಹೇಳಿದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನರೂಪವಾಗುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ, ವರ್ತಮಾನ ವ್ಯಕ್ತತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅತ್ಯನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಂತಹ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವೇ ಇದ್ದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವರಣವಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ, ಆದರೆ ಅದು ಬ್ರಹ್ಮಯಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೆ ವಜ್ರಪಟಲಾದಿಗಳು ಎದುರಾದರೂ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ; ಕರ್ಮವು ಎದುರಾದ ಮೇಲೆ ಅದು ಹೇಗೆ ತಡೆದಿತು? ಅದಂದರಿಂದ ಕರ್ಮದ ನಿರ್ವಿಶ್ವಾಸಿದಿಂದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಅಭಾವವೇ ಇದೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದರ ಸದ್ವರ್ವವಿರುತ್ತದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪಾರಿಣಾಮಿಕಭಾವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು, ಆದರೆ ಇದಂತಹ ಕ್ರಾಯಿಕಭಾವವಿದೆ. ‘ಎಲ್ಲ ಭೇದಗಳು ಗಂಭೀರವಿರುವಂಥ್ಯ ಜ್ಯಿತನ್ಯಭಾವವು ಅದು ಪಾರಿಣಾಮಿಕಭಾವವಿದೆ’. ಇದರ ಅನೇಕ ಅವಸ್ಥೆಗಳಂತೆ ಮತ್ತಿಜ್ಞಾನಾದಿರೂಪ ಮತ್ತು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಾದಿರೂಪಗಳಿಂದ್ದು ಅವು ಈ ಪಾರಿಣಾಮಿಕಭಾವಗಳಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಸದ್ವರ್ವವನ್ನು ಮಂಜುಸಬಾರದು.

ಅದರಂತೆ ತಾಸ್ಕುದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಅದರ ಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೇಘ-ವಾಲೆಯಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವು ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೇಗೆ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಅತ್ಯನಲ್ಲಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆಬು ಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದಂ. ಏಕೆಂದರೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಣಬುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರದ್ಯಂಲದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಗಳಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಹಣಿರು-ಹಳದಿ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆಯಿದ್ದವೇ ಅನ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಯ ಅಭಾವವಿರುತ್ತದೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯನಲ್ಲಿ ಜ್ಯಿತನ್ಯಭಾವವಿದ್ದು ಮತ್ತಿಜ್ಞಾನಾದಿರೂಪಗಳು ಅದರ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ವರ್ತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆಯಿದ್ದು ಮೇಲೆ ಅನ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಯ ಅಭಾವವೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅವರಣವೆಂಬ ಹೆಸರಂತಹ ಚರ್ಚೆವನ್ನು ಮರೆವಣಂತುದಿದೆ, ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಸದ್ವರ್ವವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಾವರಣವನ್ನು ಪತ್ತಾಗು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ?

ಉತ್ತರ: ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿಸೂಡಿರುವ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಆವರಣ ಹೇಳಿದೆ. ಹೇಗೆ ದೇಶಜಾರಿತ್ವದ ಅಭಾವವಾದನಂತರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಫಾತಮಾಡಂವ ಆಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರತಾಯಿಸ್ತಾನಾವರೂ ಕಣಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ತಿಳಿದಂಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ.

ಅದರಂತೆ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಪರನಿಮಿತ್ತದಿಂದಾಗುವ ಭಾವದ ಹೆಸರು ಜೀವಾಧಿಕಭಾವವಿದ್ದರೆ ಪರನಿಮಿತ್ತವಿಲ್ಲದ ಅಗುಂದ ಭಾವದ ಹೆಸರು ಸ್ವಭಾವಭಾವವಿದೆಯೇಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೇಗೆಂದರೆ ನೀರಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯ ನಿರ್ವಿತ್ತದೂರ ಕಿದ ಮೇಲೆ ಅದು ಉಪ್ಪಿಂದಾಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ತೀತಲತೆಯ ಅಭಾವವೇ ಇದೆ; ಆದರೆ ಅಗ್ನಿಯ ನಿರ್ವಿತ್ತವು ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ ತೀತಲತೆಯೇ ಒಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದಂದರಿಂದ ನೀರಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತೀತಲವೇದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಭಾವವು ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿಲೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಮ್ಮೆ ವ್ಯಕ್ತರೂಪವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯನಿಗೆ ಕರ್ಮದ ನಿರ್ವಿತ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯರೂಪವಾಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನದ ಅಭಾವವೇ ಇದೆ; ಆದರೆ ಕರ್ಮದ ನಿರ್ವಿತ್ತವು ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ

ಅತ್ಯನ್ತ ಸ್ವಭಾವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಶಕ್ತಿಯು ಸದಾ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹೃಕ್ತವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಭಾವವು ಹೃಕ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಶೈತ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣ ಉಷ್ಣವಾದ ಜಲವನ್ನು ಶೀತಲವೆಂದು ನಂಬಿ ಕಂಡಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಂತಿಯೇ ಆಗಂವುದು; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲಜ್ಞಾನಸ್ವಭಾವದ ಕಾರಣ ಅಶುದ್ಧನಾದ ಅತ್ಯನನ್ನು ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದು ಮನ್ಮಹಿ ಅನುಭವ ವಹಿದಿರೆ ದೃಷಿತಿ ಆಗಂವುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯನ್ತ ಅನುಭವವನ್ನು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಾದಿಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಮಾಡುವವರು ಏಧಾರ್ಯದ್ವಿಷ್ಟಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳಿದ್ದರೂ ಭಾರ್ತಿಯಿಂದ ಅತ್ಯನನ್ನು ರಾಗಾದಿರಹಿತವೆಂದು ಮನ್ಮಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ರಾಗಾದಿಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ ಅವು ಯಾವ ದ್ರವ್ಯದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ? ಒಂದು ಮೇಳಿ ಕರೀರ ಅಥವಾ ಕರ್ಮರೂಪ ಪ್ರದ್ದಲದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆ ಭಾವಗಳು ಅಚೇತನ ಅಥವಾ ಮಾನಿಕ್ಯವಾಗಿವೆ; ಆದರೆ ಈ ರಾಗಾದಿಗಳಿಂತೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಚೀತನತೆಯಾಡನೆ ಅಮಾನಿಕ್ಯ ಭಾವವಾಗಿ ಭಾಸವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಭಾವಗಳು ಅತ್ಯನವೇ ಇವೆ.

ಇದನ್ನೇ ಸಮಯಂಸಾರ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ಕಾಯುರಾದಕ್ಕೆತಂ ನ ಕರ್ಮ ನ ಚ ತಚ್ಚಿಽವಸ್ತುಕೃತ್ಯೋಽದ್ವಿಯೋ-

ರಜಾಃ ಯಾಃ ಪ್ರಕೃತೇಃ ಸ್ವಕಾಯುರಫಲಭೂಗ್ರಾ ಭಾವಾನುಷಂಗಾತ್ಮಾತಿಃ।

ನೈಕಃಃ ಪ್ರಕೃತೀರಚಿತ್ತಪಲಸನಾಜ್ಞಿಽವ್ಯೋಽಸ್ಯ ಕರ್ಮ ತತೋ

ಚೀವಸ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮ ತಚ್ಚಿದಸುಗಂ ಜ್ಞಾತಾ ನ ಯತ್ಪುದ್ಗಲಃ ॥೭೦೫॥

ಅರ್ಥ: ರಾಗಾದಿರೂಪದ ಭಾವಕರ್ಮವು ಯಾರಿಂದಲೂ ವಾಡಲಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಂಭೂತವಿದೆ. ಮತ್ತು, ಒಿಂದ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿ ಇವರೆಡರ ಕರ್ಮವು ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಗಿದ್ದರೆ ಅಚೇತನ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಕೂಡ ಆ ಭಾವಕರ್ಮದ ಭೂಲಭಾವ ಸುಖಿ-ದುಃಖಿವನ್ನು ಭೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದು; ಆದರೆ ಅದು ಅಸಂಭವವಿದೆ. ಇನ್ನು ಇದು ಏಕಾಕಿ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರ್ಮವು ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಅಚೇತನತೆಯಂತಹ ಕರ್ಮವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರಾಗಾದಿಗಳ ಕರ್ಮವು ಚೀವವೇ ಇದೆ ಮತ್ತು ಈ ರಾಗಾದಿಗಳು ಚೀವದ ಕರ್ಮಗಳಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಾವಕರ್ಮವಂತೂ ಚೀತನದ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ, ಅದು ಚೀತನವಿಲ್ಲದೆ ಆಗಂವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರದ್ದಲವು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳು ಚೀವದ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ.

ಕರ್ಮವನ್ನೇ ಆ ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳ ನಿಮಿತ್ತವೆಂದು ಮನ್ಮಹಿ ತಮ್ಮನ್ನು ರಾಗಾದಿಗಳ ಅಕರ್ಮವೆಂದು ಮನ್ಮಹಿಸುವವರು ಸ್ವಯಂ ಕರ್ಮಗಳಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ತಮಗೆ ನಿರಂದ್ರಾವಿಷಯಾಗಿ ಪ್ರಮಾದಿವಾಗಿ ಇರುವುದಿದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಕರ್ಮದ ಮೇಲಿಯೇ ದೋಷಾರೋಪಣ ವಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಇದು ದುಃಖಿದಾಯಕವಾದ ಭಾರ್ತಿಯಿದೆ.

ಇದನ್ನೇ ಸಮಯಂಸಾರ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ,—

ರಾಗಜನ್ಮನಿ ನಿಮಿತ್ತತಾಂ ಪರದ್ವರ್ವನೇವ ಕಲಯಂತಿ ಯೀಡಿ ತಾ ತೇ ।

ಉತ್ತರಂತಿ ನ ಹಿ ನೋಹವಾಹಿನೀಂ ಶುದ್ಧಬೀಳಧನಿಧುರಾಂಧೆಬುದ್ಧಯಃ ॥೭೮॥

ಅಧ್ಯೇತ : ಯಾವ ಜೀವರುಗಳು ರಾಗಾದಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರದ್ವರ್ವಗಳನ್ಮೇ ನಿಮಿತ್ತರೂಪವಾಗಿ ವಾನಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಶುದ್ಧಚಾಳಾನದಿಂದ ರಹಿತರಾದ ಅಂಥಬುದ್ಧಿಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗಾಗುತ್ತ ವೋಹ ನದಿಯನ್ನು ದಾಂಟಿ ಹೋಗಿಲಾರೂ.

ಅದರಂತೆ ಸಮಯಸಾರದ 'ಸರ್ವಿಶುದ್ಧಚಾಳಾನಾಧಿಕಾರ' ದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದು ಮಾನ್ಯಸುವರು ಕರ್ಮವೇ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತುದೇ-ಕರ್ಮವೇ ವಂಳಿಸಿತ್ತುದೇ, ಪರಭಾತಕರ್ಮದಿಂದ ಹಿಂಸೆಯಿದೆ, ವೇದಕರ್ಮದಿಂದ ಅಭ್ಯರ್ಹವಿದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಮವೇ ಕರ್ತೃವಿದೆಯೇಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ್ಯಾ ಜ್ಯೇಂದ್ರನನ್ನು ಸಾಂಪ್ರಣ್ಯಾಂತಿಗಳೇಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಂಪ್ರಣ್ಯಾಂತದವರು ಆತ್ಮನನ್ನು ಶುದ್ಧಿಸಿದರಾಗುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಕೂಡ ಅದರೂ.

ಇಂಥ್ಯಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದು ಮಾನ್ಯಸುವರ್ತಿರಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳಾಗುವ ಭಯವೇ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸ, ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವ ಉಪಾಯವೇ ಉಳಿಯಲ್ಲಿ. ಆಗ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಜಾರಿಗಳಾಗಿ ದುಪ್ಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅನಂತ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿತ್ತಾರೆ.

ಸ್ತ್ರೀತ್ಯಾ : 'ವಣಾರ್ಥಾ ವಾ ರಾಗವೋಹಾದಯೋ ವಾ ಭಿನ್ನಾ ಭಾವಾಃ ಸರ್ವ ಏವಾಸ್ಯ ಪುಂಸಃ' * ಎಂದರೆ ವಣಾರ್ಥಿಗಳು ಅಭಿವಾ ರಾಗಾದಿ ಭಾವಗಳಿಲ್ಲವೂ ಈ ಆತ್ಮನಿಂದ ಭಿನ್ನವಿವೆಯೇಂದು ಸಮಯಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ವಾತ್ಸ, ಅವೇ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರದ್ಯಾಲಘಯವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನನ್ನು ರಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳು ಪರದ್ವರ್ವದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಜಿಪಾಧಿಕ ಭಾವಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಮಾತ್ರ ಅವನ್ನು ಈ ಜೀವನ ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತ್ತಾನೆ, ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ತಿಳಿದಾದನ್ನು ಕಡಕಿಂದು ಹೇಗೆ ವಾನಿಸುವನು, ಮಾತ್ರ ಅದರ ನಾಶದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಏತಾಳಾಗಿ ವಾಡಂವನೆ ? ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ವಿವರಿತವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸಂಪ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ವಭಾವದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಭಿನ್ನವೆಂದು ಹೇಳಿದ ವಾತ್ಸ, ನಿಮಿತ್ತದ ವಾನಿತ್ಯತೆಯಿಂದ ಪ್ರದ್ಯಾಲಘಯವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ರೋಗಿ ನಾಶ ವಾಡಲು ಬಯಸುವ ವ್ಯಧನು ಶೀತದ ಅಧಿಕತೆಯಿದ್ದಾಗ ಉಪ್ಪಿಂದ ಜೀವಧವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಉತ್ತರ ಉಪ್ಪಿನ ದ ಅಧಿಕತೆಯಿದ್ದಾಗ ಶೀತಲವಾದ ಜೀವಧವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಬಯಸುವ ಶೀತಗಳಾಗಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಪರವೆಂದು ವಾನಿಸಿಸ್ತಾನೆ. ಅವನ್ನು ಸ್ವಭಾವವೆಂದು ವಾನಿಸಿ ಅವುಗಳ ನಾಶದ ಉದ್ದೇಶ ವಾಡದವರಿಗೆ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣದ ವಾನಿತ್ಯತೆಯಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳು ಪರಭಾವ ಗಳಿವಯಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವೆರಡೂ ವಿವರಿತ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುವುದು. ಆಗ ಈ ರಾಗಾದಿಯ ಭಾವಗಳು ಆತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂತೂ ಇಲ್ಲ, ಇವು ಕರ್ಮವೆಂದ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಆತ್ಮನ ಆಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಭಾವಯ್ಯಾ ಯರೂಪದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಂತ್ತವೆ, ನಿಮಿತ್ತವು ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ ಇವುಗಳ ನಾಶವಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ವಭಾವ

* ವಣಾರ್ಥಾ ವಾ ರಾಗವೋಹಾದಯೋ ವಾ ಭಿನ್ನಾ ಭಾವಾಃ ಸರ್ವ ಏವಾಸ್ಯ ಪುಂಸಃ ।

ತತ್ಸ್ವಾಂತಸ್ತ್ರುತಃ ಪಶ್ಚಿತೋಽಧಿಕಾರಿ ಮೀ ನೋ ದ್ಯಾಪ್ಯಃ ಸ್ವಾದ್ಯಾಪ್ಯಃ ಮೇರಂ ಪರಂ ಸ್ಥಾತಾ ॥೧೬॥ ಸಮಯಸಾರ ಕಲತ

ಭಾವವು ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತದೆ; ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ನಾಶದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಹಂನಿಸುವುದನ್ನು.

ప్రత్యే : ఇప్పటినిపిత్తుడినంద ఆగుత్తిద్దరే కవండ ఉదయావిరావవరిగే ఈ విభావగళు హేగే దూరవాగువువు ? ఆదుదరింద ఇదర ఉద్దుమ వాచువుదు నిరథకిదయలపే ?

శుక్రరి: ఒందు కాయంవాగుంపల్ని అనేక కారణాలు బేకం. ఆప్యగళల్లో యాచ కారణాలు బుద్ధిపూవకేవాగివే అవన్నెంతూ లుడ్యంవలాడి పడేయికం, మంత్రాలు ద్వారా వ్యాపారాలలో తావాగియే దోషరకిదాగ కాయంసిద్ధియాగుత్తదే. యావ ప్రకార ప్తత్ర పూర్ణియ కారణాలాడ ఏవాఖాదిగశన్న బుద్ధిపూవకేవాగి వలాడుప్పదిదే, మంత్ర భవితవ్యవు ఆయంద్విషావకచిదే; అల్లి ప్తత్రాధిగాగి ఏవావ చోదలాడ లుడ్యమా వలాడుప్పదు మంత్ర భవితవ్యవు తానాగియే ఒందుగ ప్తత్రపూర్ణియాగుప్పదు. అదే ప్రకార బిభూవ దూర వలాడుప కారణాలూడ తత్త్వవిజారాదిగశు బుద్ధిపూవకే ఏవే మంత్ర చోహకమంద లుపత్తవలాడిగశు అబుద్ధిపూవకచివే; అదరాధియం తత్త్వవిజారాదిగశు లుడ్యమావన్న వలాడుప్పదు మంత్ర తానాగియే చోహకమంద లుపత్తవంవాదాగ రాగాదిగశు దూర వాగుంత్తవే.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವಿವಾಹ ವೊದಲಾದವು ಭವಿತವುದ ಅಥವಾನವಿವೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತತ್ತ್ವವಿಚಾರ ವೊದಲಾದವೂ ಕರ್ಮದ ಕ್ಯಾರ್ಯೋಪಕರಣದಿಗಳ ಅಥವಾನವಿರುವುದರಿಂದ ಪುರಾಣ ವಾಣವುದು ನಿರಘರ್ಷಕವಿದ್ಯಾಲ್ಯವೇ?

ಉತ್ತರ : ನಿವ್ವ ಜಾಳನಾವರಣದ ಕ್ಷಯೋಽಪಶಮಂಪು ತತ್ತ್ವವಿಚಾರ ವಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ವಾಡಿಸುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸಂಭೀಳಿಸಬಹುದಿಗೆ ಕ್ಷಯೋಽಪಶಮಂ-ವಿಲುಪೆಂದ ಹೇಳಿ ಅವಕ್ಷೇತ್ರ ಉಪದೇಶಕೊಡುವುದು !

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭವಿತವ್ಯವಿದ್ದರ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೀವ್ರದಂತವು, ಭವಿತವ್ಯವಿಲ್ಲದಿದೆ ಹೇಗೆತ್ತೊಡಗುವದು?

ಉತ್ತರ : ಇಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಡೆಗೆ ಯಾವುದೇಕಾರ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವನಾಡಬೇಕೆಂದು. ನೀನು ತಿನ್ನುವ-
ಉಣ್ಣುವ-ವಾಗ್ಯಪಾಠ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಉದ್ದೇಶವನ್ನುಂಟೂ ವಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಪಂತ್ರು ಇಲ್ಲಿ ಭವಿತವುವನ್ನು
ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ. ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅಭಿವಾನದಿಂದ ಇಂಥ ಸಂಖ್ಯು
ರೂಪಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತಿಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಕು ಪ್ರಕಾರ ರಾಗಾದಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅತ್ಯನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ ರಹಿತವೆಂದು ವಾನ್ನಿ ಸಂಪರೆನ್ನು ಮಿಥಾ-
ರಸ್ಸಿಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅದರಂತೆ ಕರ್ಮ-ನೋಕರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೂ ಅತ್ಯಾನನ್ನು ನಿಬಂಧವೆಂದು ವಿನ್ಯಾಸಿತಾಗಿ, ಅದರೆ ಅವುಗಳ ಬಂಧನವು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಂಡುಬರಂತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನಾವರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾನಾದಿಗಳ ಫಾಕವು ಕಂಡುಬರಂತ್ತದೆ, ಶರೀರದ ಪಾಶಲಕ ಅದಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಅವಸ್ಥೆಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ, ಆದಾಗ್ಯೂ ಬಂಧನವು ಹೇಗಿಲ್ಲ? ಒಂದೆವೇಳೆ ಬಂಧನವೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮೊಕ್ಕವರೂಗಿಯೂ ಅವುಗಳ ನಾಶದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಾಡಬಹುದು?

ಪತ್ರಿ: ನಮಗಂತೂ ಬಂಧ-ವರ್ಕೆಯ ಏಕಲ್ಲುವನ್ನೇ ವಹಾಡುವೆದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಜಾ

ಬದ್ದುಲು ಮುಕ್ತುಳು ಮುಣಿ ಸೋ ಬಂಧಿಯಾಹಿ ಶೆಭಂತು* ಎಂದರೆ ಯಾವ ಜೀವನು ಬದ್ದನಿದ್ದೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತನಿದ್ದೇನೆಂದು ಪಂನ್ಯಾಸತ್ವಾನೆ ಅವನು ನಿಸಂದೇಹವಾಗಿ ಬದ್ದನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಯಾರು ಕೇವಲ ಪರ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಂತ್ರವರಾಗಿ ಬದ್ದ-ಮುಕ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಮನ್ಯಾಸು ತ್ವರಿತ, ದ್ರವ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಗ್ರಹಣ ವಣಾಡುವದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಜೀವನು ದ್ರವ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಬದ್ದ-ಮುಕ್ತನಾದೆನೆಂದು ಪಂನ್ಯಾಸತ್ವಾನೆ ಅವನು ಬದ್ದನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸರ್ವಥಾ ಬಂಧ-ಮುಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಈ ಜೀವವು ಬದ್ದವಾಗುತ್ತದೆಯೇಕೆ ಹೇಳುವರಂ? ಮತ್ತು ಬಂಧನಾಕದ-ವಲಕ್ಷಿತವಾಗುವ ಉದ್ದಮವನ್ನೇಕೆ ವಣಾಡಲಾಗುವುದು? ಪಂತ್ರ ಅತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಣಾಡಲಾಗುವುದು? ಆದುದರಿಂದ ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂದ ಒಂದಾದಶೇಲುದ್ದರೆ ಪರ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಂದ ಅನೇಕ ಅವಸ್ಥೆಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಪಂನ್ಯಾಸವುದು ಯೋಗ್ಯಿಸಿದೆ.

ಹೀಗೇಯೇ ಆನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಕೇವಲ ನಿಶ್ಚಯನಯಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ವಿರುದ್ಧ ಶ್ರದ್ಧಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ವಣಾಡುತ್ತದೆ.

ಜಿನವಾಣಿಯಲ್ಲಂತೂ ನಾನಾ ನಯಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಹೀಗೂ ಹಾಗೆ ನಿರೂಪಣೆ ಕಣಡಿದೆ. ಇವನು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯನಯಿದ ಮಂಬಿತೆಯಿಂದ ವಣಾಡಿದ ಕಥನವನ್ನು ಗ್ರಹಣವಾಡಿ ಮಿಂಥಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಧಾರಣವಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಜಿನವಾಣಿಯಲ್ಲಂತೂ ಸರ್ವಗ್ರಹ-ಕಣಿಕ-ಜ್ಯುಃಪ-ಚಾರಿತ್ರದ ಏಕತೆಯಾದ ಹೇಳಿ ಹೋಕ್ಕವಾಗಿವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಅದರೆ ಇವನಿಗೆ ಸರ್ವಗ್ರಹ-ಕಣಿಕನದಲ್ಲಿ ಪಳಿತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ತಿಳಿಯಂತ್ರವಾಗಬೇಕಂ, ಅದರೆ ಅಪ್ಯಗಳ ವಿಜಾರವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರವಣಾಡಬೇಕು, ಅದರ ಉದ್ದಮವಿಲ್ಲ; ತನ್ನ ಒಂದು ಅತ್ಯಾನುಭವವನ್ನೇ ಹೋಕ್ಕವಾಗಿವೆಂದು ತಿಳಿದಬೇಕಂದು ಸಂತಂಪ್ಯನಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಣಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ‘ನಾನು ಸಿದ್ಧಸವಣ ಶಂಧನಿದ್ದೇನೆ, ಕೇವಲಜ್ಯುಃಪಣಿವಿದ್ದೇನೆ, ದ್ರವ್ಯಕರ್ಮ-ನೋರ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಿಂತಿನಿದ್ದೇನೆ, ಪರವಣಾನಂದವಂತುನಿದ್ದೇನೆ, ಜನ್ಮ-ಮರಣಾದಿ ದಾಃವಿಗಳು ನಸ್ತಾಲಿಲ್ಲ’ವೆಂದು ಹಿಂತನೆ ವಣಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ.

ಕಂ ಹಿಂತನೆಯನ್ನು ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಂದ ವಣಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ದ್ರವ್ಯವೆಂತೂ ಎಲ್ಲ ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪರ್ಯಾಯಗಳ ಸಮಂದಾಯವಿದೆ; ನಿಂತು ಶುದ್ಧದ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಣಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಮತ್ತು ಪರ್ಯಾಯದೃಷ್ಟಿಯಂದ ವಣಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾನದಲ್ಲಿ ಅಶುದ್ಧ ಪರ್ಯಾಯವಿದೆ; ನಿಂತು ನಿಸ್ತಾನ್ನು ಶುದ್ಧವೆಂದು ಹೇಗೆ ಮನ್ಯಾಸತ್ವಿರುವೆ?

ಒಂದಂ ಹೇಳಿ ಶಕ್ತಿಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಂಧನಿದ್ದರೆ ‘ನಾನು ಹೀಗಾಗಲು ಯೋಗ್ಯ-ನಿದ್ದೇನೇಂದು ಮನ್ಯಾಸು, ‘ನಾನು ಹೀಗಿದ್ದೇನೇ’ಂದೇಕೆ ಮನ್ಯಾಸತ್ವಿರುವೆ? ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಶುದ್ಧರೂಪನೆಂದು ಚಿಂತನೆ ವಣಾಡುವುದು ಭ್ರಮಯಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಂತು ನಿಸ್ತಾನ್ನು ಸಿದ್ಧಸವಣನನೆಂದು ಮನ್ಯಾಸಿದರೆ ಈ ಸಂಸಾರಅವಸ್ಥೆಯಂತೆಯಾಗಿದೆಯಿಲ್ಲ? ಮತ್ತು ನಿನಗೆ ಕೇವಲಜ್ಯುಃಪಾದಿಗಳಿಂದ್ದರೆ ಈ ಮಂತಿಜ್ಯುಃಪಾದಿಗಳು ಯಾರವಿದೆ? ಮತ್ತು ದ್ರವ್ಯಕರ್ಮ-ನೋರ್ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಿಂತಿನಿದ್ದರೆ ಜ್ಯುಃಪಾದಿಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತೆಯೇಕಿಲ್ಲ? ಪರವಣಾನಂದವಂತುನಿದ್ದರೆ ಈಗ ಯಾವ ಕರ್ಮವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ? ಜನ್ಮ-ಮರಣಗಳ ದಾಃವಿಲ್ಲಿದಿದ್ದರೆ ಅದೇಕೆ ದಾಃವಿಯಾಗಿರುವೆ? ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮನ್ಯಾಸವುದು ಭ್ರಮಯಿದೆ?

* ಜಂ ಬದ್ದುಲು ಮುಕ್ತುಳು ಮುಣಿ ತೋ ಬಂಧಿಯಾಹಿ ಶೆಭಂತು |

ಸಹಜ-ಸರ್ವಾಜಾ ಜಾ ರಮಣ ತೋ ಪಾರಣಿ ಸಿದ್ಧಸಂತು || ೧೩ || ಯೋಗಾಸಾರ

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹಾಗುದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಂದ್ರ ಚಿಂತನೆವಹಾದುವ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ದ್ರವ್ಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಂದ್ರತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಂದ್ರತೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಂತೋ ಪರದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಭಿನ್ನತೆ ವಂತೆ ತನ್ನ ಭಾವಗಳಿಂದ ಅಭಿನ್ನತೆಯ ಹೇಸರು ಶಂದ್ರತೆಯಿದೆ. ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜೀವಾಧಿಕ ಭಾವಗಳ ಅಭಾವವಾಗುವುದರ ಹೇಸರು ಶಂದ್ರತೆಯಿದೆ. ಆ ಶಂದ್ರ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಂದ್ರತೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಣ ವಹಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ಸಮಯಾನಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಾಗ್ನಿರ,-

‘ಏಷ ವಿವಾಹೀಣ ದ್ರವ್ಯಾಂತರ ಭಾವೇಭ್ಯಾಂ ಭಿನ್ನತ್ವೇನೋಪಾಶ್ಯಮಾನಃ ಶಂದ್ರ ಇತ್ಯಭಿಲಘ್ಯತ್ಯಾ’ ಎನ್ನ ಗಾಢೆಯ ಚೀಕೆ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯನು ಪ್ರಪಂತ-ಅಪ್ರಪಂತನಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಸದುಸ್ತ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳ ಭಾವಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನತೆಯ ಮೂಲಕ ಸೇವನೆ ವಹಾದಲಾದುದು ಶಂದ್ರವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದಾಗ್ನಿರ,-

‘ಸಮಸ್ತ ಕಾರಕಚಕ್ರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೋತ್ತಿಽರ್ಥಾನಿಸುಭೂತಿವಾತ್ರತ್ವಾಜ್ಞಾಧ್ಯಾದ್ಯಾ?’ (ಇನ್ನೇ ಗಾಢೆಯ ಚೀಕೆ) ಎಂದರೆ ಸದುಸ್ತ ಕರ್ತೃ, ಕರ್ಮ ಮೌದಲಾದ ಕಾರಕಗಳ ಸಮಾಹಾರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪೂರಂಗತ-ವಾದಂಥ ನಿರ್ವಾಲ ಅನಂಭೂತಿಯಿಂದ ಆ ಅಭೇದಜ್ಞಾನ ತನ್ನತ್ವದಿಂದ ಶಂದ್ರವಿದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಶಂದ್ರ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ‘ಯಾವುದು ಪರಭಾವಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನ ನಿಃಕೇವಲ ಸ್ವ ವಹಾತ್ಮವಿದೆ’ ಅದರ ಹೇಸರು ಕೇವಲ-ವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇದರಂತೆ ಅನ್ಯಾಯಾರ್ಥ ಅರ್ಥದ ಅವಧಾರಣೆ ವಹಾಡಬೇಕು.

ಪರಿಣಾಮ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶಂದ್ರತೆಯನ್ನು ಮಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇವಲಿಯೇಂದು ಮಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ಮಹಾವಿಪರೀತತೆಗಳಾಗುತ್ತದೆ, ಅದಂದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ದ್ರವ್ಯ-ಪರಿಣಾಮರೂಪವಾಗಿ ಅವಲೋಕನ ವಹಾಡಬೇಕು. ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಸಾವಹಾನ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ಅವಲೋಕನ ವಹಾದಂಪುದು, ಪರಿಣಾಮ ಅವಸ್ಥೆ ವಿಶೇಷದ ಅವಧಾರಣೆ ಮಾಡಬುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಚಿಂತನೆ ವಹಾಡುವುದರಿಂದ ಸದ್ಗುಣಾಂಪ್ಯಾರಿಂತಾಗಂತ್ವಾನೆ, ವಿಕೆಂದರೆ ನಿಜವಾದ ಅವಲೋಕನ ವಾದದ ಹೊರತು ಸಮ್ಮಗ್ರಾಂಪ್ಯಾಯೆಂಬ ಹೇಳಣಿನ್ನು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ವ ವಹಾಡಂಪುದು?

ಸಿಕ್ಕ ಯಾಭಾಸಿಯ ಸ್ವಜ್ಞಂದಕ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಿಫೇದ

ಮೊಕ್ಷವಾಗ್ರಾಂಪದಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಚಾಳನ-ಅಚರಣೆ ವಹಾದಂಪುದಿದೆ, ಅದರದಂತೂ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ, ತನ್ನ ಶಂದ್ರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಸದ್ಗುಣಾಂಪ್ಯಾಯೆಂದು ಮಂಬಿಸಿ ಉಳಿದ ಸದುಸ್ತ ಸಾಧನಗಳ ನಿಷೇಧ ವಹಾಡಂತ್ವಾನೆ.

ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಸ ವಹಾಡಂಪುದಂ ನಿರಭರಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಗಂಣಾಂತಾಸ-ವಾಗ್ರಾಂಪಾಂತ-ತ್ರಲೋಕ ಮೌದಲಾದವರುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ವಿಕಲ್ಪವೆಂದು ನಿಷೇಧಿಸಂತ್ವಾನೆ, ತಪ್ತಿಸ್ತರಣ ವಹಾಡಂಪುದನ್ನು ದ್ವಾರ್ಥ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪದಂಪುದಂದು ಮಂಬಿಸಂತ್ವಾನೆ, ಪ್ರತಾದಿಗಳ ಸ್ವೀಕಾರ ವಹಾಡುವುದನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದಂದು ನಿಷೇಧಿಸಂತ್ವಾನೆ, ಪ್ರಾಚಾದಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಂಭಾಸ್ವವಪೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಹೇಯವೆಂದು ಪ್ರರೂಪಣ ವಹಾಡಂತ್ವಾನೆ. ಇವೇ ಮೌದಲಾದ ಸದುಸ್ತ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹಾಕಿ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಿಂಬಂತ್ವಾನೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಸವು ನಿರಭರಕವಿದ್ದರೆ ಮಂಬಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಧಾರ್ಮ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನವೆಂಬ

ಎರಡೇ ಕಾರ್ಯಗಳು ಮುಂಬಿದಿವೆ. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವು ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಆವರು ಅಥ್ಯಾತಮದಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೊಡಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸ್ತಾನಗಳು ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷ್ಯಸದ ಮೂಲಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಿರಿಂದ ಸಮ್ಮಗ್ನಶಾಸ್ತ್ರ-ಚಾನಗಳು ನಿರ್ಣಯಾಗಿತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಏಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಿರಂತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕಷಾಯಗಳು ಮಂದವಿರಂತ್ತದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಮುಂದರೂ ಮಿತಿರಾಗ ಭಾವಗಳ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಇಂಥೆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರಭರಿಸಿದೆ ಮಂದ ಹೇಗೆ ಮನ್ನಿಸುವುದು?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಥ್ಯಾತ್ಮದ ಉಪದೇಶವಿದೆ ಅವುಗಳ ಅಭಾಷ ಮಾಡಬೇಕು, ಉಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಭಾಷ ಮಾಡಬೇಕಿರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಒಂದು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸಮ್ಮಾನಿಸ್ತೇನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಂಬಿವಾಗಿ ಅಥ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಕಥನವು ಮುಂಬಿದಿದೆ; ಆದರೆ ಸಮ್ಮಾನಿಸ್ತೇನ ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮಂದವಿರಾಯರೂಪವಾಗಿ ಇಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಭಾಷವು ಮಂಬಿವಾಗಿ ಬೇಕು. ಅದರಂತೆ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರಿಂದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಥ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಭಾಷವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು; ಆದರೆ ಅನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅರುಂಡಿಯಂಥಾಗಾಗಿಲೂ ಅಗಲೀಬಾರದು. ಯಾರಿಗೆ ಇತರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅರುಂಡಿಯಿದೆ ಆವರಿಗೆ ಅಥ್ಯಾತ್ಮದ ಅಭಿರೂಚಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವಿವರಣಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿರುವವನು ವಿವರಣಾಕ್ರಮ ಪ್ರರೂಪರ ಕಂಡಿಲ್ಲಂತಹ ರುಚಿಪ್ರಾಪಕವಾಗಿ ಶೀಳಣವನ್ನು ಮಂತ್ರ ವಿವರಣಾದ ವಿಶೇಷವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಿಲ್ಲವನ್ನು ಅಲ್ಲದೆ ವಿವರಣಾದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನವಿರಂತ್ತದನ್ನು ಕೂಡ ಹಿತರೂಪವಂದಂ ಮಾನ್ಯಸುವನ್ನು ಅದರಂತೆ ವಿವರಣಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿವನ್ನು. ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಆತ್ಮನ ಅಭಿರೂಚಿಯಾದವನು ಆತ್ಮರೂಪಿಯ ಧಾರಕರಾದ ತೀಥ್ಯಂಕರ ಮೂದಲಾದವರ ಪ್ರರೂಪಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಯಿಲ್ಲವನ್ನು ಮಂತ್ರ ಆತ್ಮನ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನ್ಯದಲ್ಲಾದವನ್ನೂ ತಿಳಿಯಿಲ್ಲವನ್ನು. ಅಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮನ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನಗಳಿರುವಂಥ ಪ್ರತಾದಿಗಳನ್ನೂ ಹಿತರೂಪವಂದು ಮಾನ್ಯಸುತ್ತಾನೆ ಅದರಂತೆ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾನ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಅನ್ಯಯೋಗಗಳು ಕಾರ್ಯಕೃತಿಯಾಗಿವೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಬ್ದ-ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರ ಹೊದಲಾದುವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಶಕ್ತಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಅಭಾಷವನ್ನು ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಟಿ ಬಾಹ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಬ ಬುದ್ಧಿಯಂತಹ ಆದುವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಡೆಯಂದು 'ಪದ್ಮನಂಬಿ ಪಂಚವಿಂತಿ'*ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಶತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧಿಯಂತೂ ಆತ್ಮಸದಿದ್ದೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿಸಿ ಪರದ್ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗಿಣಿಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿಯಂದೇ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತುತಿಯಾಗಿ ಶೀಲವತಿಯಿದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯವೇ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಉಳಿಯದೆ ಹೋದರೆ

* ಬಂಕ್ರಾಶ್ತ್ರಗಳನ್ನೇ ವಿಜಾರಿಸಿ ಯಾ ಮತಿಬಹುಕವಲ್ಪಾರಿಯೇ!

ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಕುಲ ಸದ್ಗುರುಗಾರಾ ಸಾ ಸರ್ವೀ ನ ಸದ್ಗುರೀ ಕುಲೀಷಿತಾ ||೧೮|| ಸಮ್ಮಾನ ಚಂದ್ರೇದಯ ಅಧಿಕಾರ

ಆಗ ಉತ್ತಮ ಪುರಂಷನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಾಂಡಾಲ ವೋದಲಾದವರೆ ಸೇವನೆ ವಣಾಡುವುದರಿಂದಂತೂ ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದನೀಯಾಗುವಳೆ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರಂತೂ ಯೋಗ್ಯವೇ ಇದೆ, ಹಂತ್ಯ ಉಳಿಯದಿಧ್ಯರೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾಸ್ತ್ವವೋದಲಾದ ಪರದ್ವಾಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅಪ್ರಶ್ನ್ಯವಾದ ವಿಷಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ನಿಂದನೀಯವೇ ಆಗಬ್ಬೆದು. ಆದಂದರಿಂದ ಹಂನಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಂತಹ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಕಾಲದವರೆಗೆ ಉಳಿಯಂತಹದಿಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಂತಹದು?

ಆದಂದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಂಪುರ್ಣವು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ದೃವಾಧಿಗಳ ಹಾಗೂ ಗಂಣಸ್ಥಾನಾದಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಏಕಲ್ಪವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು ಸರಿಯಾದ, ಅವಂತೂ ಏಕಲ್ಪಗಳೇ ಇವೆ; ಅದರೆ ಉಪಯೋಗವ್ಯ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಉಳಿಯಂದಿರುವಾಗಿ ಈ ಏಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ವಣಾಡಿದ್ದರೆ ಅನ್ಯ ಏಕಲ್ಪಗಳು ಬರಂಪತ್ತಾಗಿ ಬಹಳಷಣ್ಯ ರಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ಗಭ್ರತವಿರಂತ್ತುವೆ, ಪಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿಯಂತಹದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಭ್ರದ್ಧಸ್ತನ ಉಪಯೋಗವ್ಯ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಅಂತಹೂ ಹೂಡಿರುತ್ತದೆ.

ನಾನೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಲ್ಪರೂಪದ ಚೆಂತನೆಯನ್ನೇ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ವಣಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ನಿನ್ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿದೆ, ಅದರೆ ಸಾಖಣಿಯು ಚಿಂತನದಲ್ಲಿಂತೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಅಗಬ್ಬೆದೇ ಇಲ್ಲ, ಹಂತ್ಯ ವಿಶೇಷ ವಣಾಡಿದ್ದರೂ ದ್ರವ್ಯ-ಗಂಣ-ಪಯಣಯಂ, ಗಂಣಸ್ಥಾನ, ವಣಾಗಂಣಸ್ಥಾನ, ಶುದ್ಧ-ಅಶುದ್ಧ ಅವಸ್ಥೆ ಇವೇ ವೋದಲಾದವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗುವುದು.

ಕೇವಲ ಅತ್ಯಂತ ನದಿಂದಲೇ ವೋಕ್ಸೆಪ್ಸಿಟಿ ವಾಗಂತಹದಿಲ್ಲ. ಏಂಬು ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಜ್ಞಾನಗಳು ನಂತರ ಎತ್ತಿ ರಾಗಾದಿಗಳು ದೂರವಾದ ಹೇಳೆ ವೋಕ್ಸೆಪ್ಸಿಟಿ ವಾಗಂತಹದು. ಅದುದರಿಂದ ಏಂಬು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯಂತಹದಕ್ಕೆ ಚೀವ-ಅಬೀವದ ವಿಶೇಷ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮದ ಅಸ್ರವ-ಬಂಧಾದಿಗಳ ವಿಶೇಷವನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ಶಂಕ್ವಾಶನ-ಜ್ಞಾನದ ಪೂರ್ವಿಯಾಗುವುದು.

ಇದಾದನಂತರ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರ ವಣಾಡಬೇಕು. ಆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಪೃದ್ದಿಸುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವ ಕಾರಣಗಳಿರುವಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬೇಕು. ಆ ದೃವಾಧಿಗಳ ಹಂತ್ಯ ಗಂಣಸ್ಥಾನಾದಿಗಳ ವಿಚಾರವ್ಯ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ವಣಾಡುವ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ರಾಗಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಂದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಪ್ರಾಯಾದ ನಂತರವು ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ರಾಗಾದಿಗಳು ದೂರವಾಗಿವ ಕಾರಣಗಳಿರುವಲ್ಲಿಯಂತೂ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸಬೇಕು, ಅದರೆ ತ್ರಿಲೋಕವರ್ತಿ ಜೀವಗಳ ಗತಿ ವೋದಲಾದವುಗಳ ವಿಚಾರವಣಾಡುವುದು; ಕರ್ಮದ ಬಂಧ, ಉದಯ, ಸತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ತಿಳಿಯಂತಹದು ಹಂತ್ಯ ತ್ರಿಲೋಕದ ಆಕಾರ ಪ್ರವಾಣಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂತಹದು. ಇವೇ ವೋದಲಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಅದಮ್ಮೆ ಕಾರಣಕಾರಿಯಿವೆ?

ಉತ್ತರ : ಇವುಗಳ ವಿಚಾರ ವಣಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ರಾಗಾದಿಗಳು ವೃದ್ಧಿ ಸಂಪುರ್ಣದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನಯಂತಹಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಇವ್ಯಾ-ಅನಿವ್ಯಾರೂಪಗಳಿಲ್ಲ, ಆದಂದರಿಂದ ವರ್ತಮಾನರಾಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಇವನ್ನು ವಿಶೇಷ ತಿಳಿಯಂತಹದಿಲ್ಲಂತೂ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳೇ ಅಗುತ್ತವಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸ್ವಾಗ-ನರಕಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂತಹದರಲ್ಲಿಂತೂ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳೇ ಅಗುತ್ತವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇಂಥ ಬುದ್ಧಿಯಾರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಣಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ರುಗಾದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯೇ ಆಗುತ್ತವೆ.

ಸ್ತ್ರೀ : ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದರೂ ಕಾರ್ಯಕರಾರಿಯಿಂದೆಯೇಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿದೆ, ಆದಂದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚುವಿಕಲ್ಪವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಹಾಡುವುದು?

ಉತ್ತರ : ಯಾರು ಉಳಿದವ್ಯಗಳನ್ನು ಬಹಳವ್ಯ ತಿಳಿಯಾತ್ಮರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಾವುದಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಾವ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಈ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಾವುದರಿಂದ ಹೇಡಕಾಗುತ್ತದೆಯೇಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಎಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಾವುದು ಅಪ್ಪು ಪ್ರಯೋಜನಭೂತ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನಿರ್ವಾಲವಾಗಬಂದು. ಏಂದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

“ಸಾವಾನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರತೋ ನೂನಂ ವಿಶೇಷೋ ಬಲವಾನ್ ಭ್ರಮೇತ್ ।”

ಅಭ್ಯರ್ಥಿ : ಸಾವಾನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ವಿಶೇಷವು ಬಲವಂತವಿದೆ, ವಿಶೇಷದಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಣಯಾವಾಗಿವುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಮತ್ತು ಅವನು ತಪತ್ಯಯವನ್ನು ವ್ಯಧಿಕ್ಕೇಶವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಂತ್ತಾನೆ; ಅದರೆ ವೋಕ್ಸ್ವಾರ್ಗಿಯಾದ ನಂತರ ಸಂಸಾರೀ ಚೀವಗಳಿಂದ ವಿರುದ್ಧ ಪರಿಣತಿಬೇಕು. ಸಂಸಾರಿಗೆಲೀಗೆ ಇವ್ಯಾಸಿಷ್ಟ್ ಸಾಂಗಿಗ್ರಾಹಿಂದ ರಾಗ-ದ್ವೀಪಗಳಿಗಂತ್ತವೆ, ಇವನಿಗೆ ರಾಗ-ದ್ವೀಪಗಳಾಗಳಾದದು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಷ್ಟ್ ಸಾಂಗಿಗ ಗಳಾದ ಭೋಜನಾದಿಗಳ ತಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ದ್ವೀಪ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅನಿಷ್ಟಸಾಂಗಿಗ ಇಂದ ಅನಶನಾದಿಗಳನ್ನು ಅಂಗಿಕಾರ ವಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾಧೀನರೂಪದಿಂದ ಇಂಥ ಸಾಧನಯಾದರೆ ಪರಾಧೀನವಾದ ಇವ್ಯಾಸಿಷ್ಟ್ ಸಾಂಗಿಗಳು ದೊರಕಿದ ನಂತರವೂ ರಾಗ-ದ್ವೀಪಗಳಾಗಂವುದಿಲ್ಲ, ಆಗುವುದಂತೂ ಹೀಗೇ ಆಗಬೇಕು; ಅದರೆ ನನಗೆ ಅನಶನಾದಿಗಳಿಂದ ದ್ವೀಪವಾಯಿತು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು. ಇದಂ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದಾಗ ಭೋಜನವಹಾಡುವುದು ಸಂಖಿವೆಂದು ತಾನಾಗಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ರಾಗ ಬರಬುದು; ಅದರೆ ಇಂಥ ಪರಿಣತಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರಿಗಳಿಗೇನೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ, ನೀನು ವೋಕ್ಸ್ವಾರ್ಗಿಯಾಗಿ ಏನು ಹಾಡಿದೆ?

ಸ್ತ್ರೀ : ಅದೆಷ್ಟೋ ಸಮೃದ್ಧಿಗಳು ಕೂಡ ತಪತ್ಯರಣವನ್ನೇ ವಹಾಡುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ : ಕಾರಣ ವಿಶೇಷದಿಂದ ತಪಸ್ಸು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿಂತೂ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ದಂದು ತಿಳಿಯಾತ್ಮರೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧನದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗಂತೂ ತಪಸ್ಸು ವಹಾಡುವುದು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ, ಎತ್ತು ತಪಸ್ಸನ ಸಲುವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯೇ ಹೇಗಿರುವುದು?

ಸ್ತ್ರೀ : ತಪಸ್ಸು ವೋಡಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಹಾಡುವುದಿಲ್ಲದ್ದರೆ ವಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಅದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲ ವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆಯಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಯಾರು ತಪತ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪರಾಜ್ಯಾಖಿರಿದ್ದಾರೆ, ತಪಸ್ಸನಿಂದಲೇ ವೋಕ್ಸ್ವಾರ್ಗಿಯಾಗುತ್ತದೆಯಂದು ಮಾನ್ಯಸಾಂಗಾತ್ಮರೆ ಅವರಿಗೆ ತಪತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ತಪಸ್ಸನಿಂದಲೇ ವೋಕ್ಸ್ವಾರ್ಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ತಪತ್ಯಜ್ಞಾನವಾದ ಹೇಳಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೊರವಹಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ವಹಾಡುವುದರಿಂತೂ ನಿಷೇಧವಿಲ್ಲ. ನಿಷೇಧವಿದ್ದರೆ ಗಣಧರಾದಿಗಳು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ವಹಾಡಿದರು? ಆದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗನುಶರಿ ತಪಸ್ಸು ವಹಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಮತ್ತು ಅವನಂ ಪ್ರತಾದಿಗೆಲ್ಲನ್ನು ಬಂಧನವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ; ಅದರೆ ಸ್ವಷ್ಟಿಂದ ವೃತ್ತಿಯಂತೂ ಅಜ್ಞಾನ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತೀಚ್ಚಾನ್ನಿನ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಮಾಡಿದ ಹೇಳಣಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಪರಿಣಿತಿಯಾನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಹಿಂಸಾದಿ ಕಾರಣಗಳ ತಾಗಿಯಂತಹ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂತೂ ಶಂದ್ವಿವೆ; ಬಾಹ್ಯ ತಾಗಿ ವಾಡದಿದ್ದರೆ ವಾಡಲಿಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿನಿದ?

ಉತ್ತರ : ಈ ಹಿಂಸೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲದೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾವು ಹಾಗೆ ಮನ್ನಿಸುವೆವು. ಮತ್ತು, ನೀನಂ ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಕಾರ್ಯವಾಡಾತ್ಮಕದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಶಂದ್ವಿವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿವುದು? ಏಷಯಾ ಸೇವನ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದರೂಪದ ಗಮನಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಆಗುವು? ಆ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನಂತೂ ನೀನು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಯೋತ್ಸಾರ್ವಕವಾಡುತ್ತಿರುವೆ ಮತ್ತು, ಅಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಹಿಂಸಾದಿಗೆನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಶಂದ್ವಿವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುವೆ. ಅದರೆ ಇಂಥ ಮನ್ನಾಸೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಅಶ್ವಂದ್ವಿವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುವವು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು, ಬಾಹ್ಯ ಹಿಂಸಾದಿಗಳನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ವಾಡಬೇಕು; ಅದರೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಂಧನವಾಗಂತ್ತದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾರೂಪದ ವರತಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ವಾಡಬಾರದಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಾಡುವುದು ಅಶೆಯಾಗಿದೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತೆಗೆದೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅಶೆಯಾಗಿವುದರಿಂದ ರಾಗವು ಉಳಿಯಂತ್ತದೆ. ಆ ರಾಗಭಾವದಿಂದ ಕಾರ್ಯ ವಾಡದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವಿರಿತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಾಭಂಧನಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ವಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ವಾಡುವ ಬಂಧನವಾಡಲ್ಲವೆ ಪರಿಣಾಮವು ಹೇಗೆ ನಿಲ್ಲಬುದು? ಪ್ರಯೋಜನ ಬಿದ್ದ ಹೇಳಿ ಪರಿಣಾಮವು ತದ್ವಾಪಾಗಿ ಅಗಿಯೇ ಆಗುವುದು, ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನ ಬೀಳಿದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಅಶೆಯು ಉಳಿಯಂತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಂಪುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಎಂಥ ಉದಯ ಬರುತ್ತದೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಭಂಗವಾದರೆ ವಾಹಾಪಾಪ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕುನುಸರಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಆಗುವುದಿದೆ ಅದು ಆಗಲಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ವಿಕಲ್ಪ ವಾಡುವುದು ಬೇಡ?

ಉತ್ತರ : ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಗ್ರಹಣ ವಾಡುವಾಗ ಯಾವುದರ ಪಾಲನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ ಆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಾರದು; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿವಾಗಲೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಬಿದ್ದ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬಹುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದೆ, ಅಂಥ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಣ ವಾಡುವಾಗ ನುರಜಾಂತರ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪರಿಣಾಮವಿದ್ದರೇನೇ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಿದೆ. ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಅವಿರತ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿವ ಬಂಧವು ದೂರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಂಂಬರೂವ ಉದಯದ ಭಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ತೆಗೆದೊಳ್ಳಿದಿದ್ದರೆ ಉದಯವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಂಪುದರಿಂದ ಸಮಸ್ಯೆ ಕರ್ತವ್ಯದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ತಮಗೆ ಪಜೆನವಾಗುವವ್ಯಾ ಭೋಜನ ವಾಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಯೇ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಭೋಜನದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಯದಿಂದ ಭೋಜನ ವಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಮರಣವೇ ಆಗುವುದು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನಿಂದ ಪಾಲನೆಯಾಗುವವ್ಯಾ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ವಾಡಬೇಕು. ಎಂದಾದರೆ ಯಾವಾದರೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದ ಭೃಷ್ಣನಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಯದಿಂದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ವಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ಅಸಂಯೋಜಿಯೇ ಉಳಿಯಂತಹನು. ಆದುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ತೆಗೆದೊಳ್ಳಬುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ವಂತ್ಯ ಪುರಬ್ಜಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಕಾರ್ಯವಹಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಉದ್ದೇಶಿಲನಾಗಿ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಏಕಕ್ಕಾಗಿ ವಣಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ವಣಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತ್ಯಾಗ ವಣಾಡುವುದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಣಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಇದೆ. ಪ್ರತಿವೇಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಹೋದಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಾರಬ್ಧವನ್ನೇ ವಂನಿಸುವುದು, ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮನ್ಮಿಸಲಾರವು. ಅದುದರಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗುವ ಯಾಕ್ಕಿಯನ್ನು ಏಕಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸುತ್ತಿರುವೆ? ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಪ್ರತಿಕ್ಷೇಯನ್ನು ವಣಾಡಿ ಪ್ರತಧಾರಣ ವಣಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಇದೆ.

ಅದರಂತೆ ಅದನು ಪ್ರಾಚಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶುಭಾಸ್ರವಹಂದು ತಿಳಿದುಹಾಂಡು ಹೇಯವೆಂದು ವಂನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅದರೆ ಅದು ಸತ್ಯವೇ ಇದೆ; ಅದಾಗ್ಯೂ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗರಾಬಾದರಂತೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಇದೆ, ಮತ್ತು ವಿಷಯ ಕಷಾಯರೂಪವಾಗಿ-ಅಶುಭರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆ ತವ್ವಂದು ಕೆಡಕೇ ಆಗುವುದು.

ಶುಭೋಪಯೋಗದಿಂದ ಸ್ವಗಾರದಿಗಳಾಗುವವು, ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಒಳ್ಳೆಯನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕರ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿ ಅನುಭಾಗಗಳು ಕೆಡಿಮೆಯಾದರೆ ಸಮೃಕ್ಷದ ಪ್ರಾರೂಪಿಯೂ ಅಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಮತ್ತು ಅಶುಭೋಪಯೋಗದಿಂದ ನರಕ-ನಿಗೂಢಾದಿಗಳಾಗುವವು, ಅಥವಾ ಕೆಡಕು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲವೆ ಕೆಡಕು ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ ಕರ್ಮದ ಸ್ಥಿತಿ ಅನುಭಾಗಗಳಂ ವೃದ್ಧಿಸಿಹೋದರೆ ಸಮೃಕ್ಷ ಮೊದಲಾದವು ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಳವಾಗಿ ಹೋಗುವವು.

ಅದರಂತೆ ಶುಭೋಪಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ಕಷಾಯಗಳು ವಂಂದವಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಶುಭೋಪಯೋಗವಿರುವುದರಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಂತ್ತು. ಅದರೆ ಮಂದಕಷಾಯದ ಕಾರ್ಯಾಭಿಟ್ಯ ತೀವ್ರ ಕಷಾಯದ ಕಾರ್ಯ ವಣಾಡುದೆಂದರೆ ಕೊಂಡ ವಸ್ತುವನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ವಿಷವನ್ನು ತಿಂದ ಹಾಗಿ ಇದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಅಷ್ಟಾನತೆಯಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಶಾಶ್ವತದಲ್ಲಿ ಶುಭಾಶುಭಗಳನ್ನು ಸವಾನವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಂಗಂತೂ ವಿಶೇಷ ತಿಳಿಯಾವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಯಾರು ಶುಭೋಪಯೋಗವನ್ನು ಹೋಕ್ಕೆದ ಕಾರಣವೆಂದು ಮನ್ಮಿಸಿ ಉಪಾದೇಯವೆಂದು ವಂನಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಶುಭ-ಅಶುಭಗಳೆರಡನ್ನು ಅಶ್ವತ್ತಿಯಂತೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಬಂಧಕಾರಣದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸವಾನವೆಂದು ತಿಳಿಸಿಹೋದಲಾಗಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ಶಿಭ-ಅಶುಭದ ಪರಸ್ಪರ ವಿಜಾರ ಪಣಾಡಿದರೆ ಶುಭಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಕಷಾಯವು ಮಂದವಿರಂತು ರಿಂದ ಅಲ್ಲಬಂಧವಾಗಂತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಿಭಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಕಷಾಯವು ತೀವ್ರವಿರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕ ಬಂಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜಾರ ಪಣಾಡಿದ ಹೇಳಿ ಅಶುಭದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶುಭವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ರೋಗವು ಅಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಅಧಿಕವಿದ್ದರೂ ಅದು ಕೆಡಕೇ ಇದೆ, ಅದರೆ ಅಧಿಕ ರೋಗದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪರೂಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಶಂಕ್ರಾಂಪಯೋಗವಿಲ್ಲದಾಗಿ ಅಶುಭದಿಂದ ಬಿಡಿಗೆಡಿ ಹೊಂದಿ ಶುಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ; ಅದರೆ ಶುಭವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅಶುಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಕಾವಣಾದಿಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಕ್ಷುಧಾದಿಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಶುಭರೂಪದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೂ ಅದಲ್ಲದೆ ಇರಲಾರದು, ಮತ್ತು ಶುಭ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಇಚ್ಛವಣಾಡಿ ವಣಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯು ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಶುಭದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಣಾಡಕೂಡದಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ತುಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸುವುದರಿಂದ ಹಂತು ಆದರ ನಿರ್ಮಿತುದಿಂದ ವಿರಕ್ತಿತಯಂ ವ್ಯಾಧಿಸುವುದರಿಂದ ಕಾವಂ ಮೊದಲಾದವು ಹಂದವಾಗಂತ್ರವೆ ಹಂತು ಕ್ಷುಧಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಂಕೀರ್ಣ ಶಪ್ತ ಅಲ್ಪವಾಗಂತ್ರದೆ. ಆದಂದರಿಂದ ತಂಭೋಪಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸ ವಣಾಡಬೇಕಂ. ಉದ್ದುಮ ವಣಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಕಾವಣಿಗಳು ಹಾಗೂ ಕ್ಷುಧಾದಿಗಳು ತೊಂದರೆ ಗೊಳಿಸತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಕಡವೆ ಪಾವ ತಗಲು ಹಂಥದನ್ನು ವಣಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ತಂಭೋಪಯೋಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಿರ್ಶಂಕವಾಗಿ ಪಾಪರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಣಾಡುವುದಂತೂ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಇಚ್ಛೆಯಿರಂತುದಿಲ್ಲ. ಹಂತು ತಂಭೋಪಯೋಗವು ಇಚ್ಛೆವಣಾಡುವುದರಿಂದ ಆಗತ್ತುದೆಯೆಂದು ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ; ಆದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬ ವಾಸುವ್ಯನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಣಾತ್ರವೂ ತನ್ನ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅಧಿಕ ಹೋಗಂತ್ರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತುದೆ ಆಗ ತನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಅಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಡುವ ಉಪಾಯ ವಣಾಡಂತ್ರಾನೆ; ಆದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜ್ಞಾನಿಯಂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಣಾತ್ರವೂ ಕಣಾಯಂರೂಪದ ಶಾಯಂವಣಾಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅಧಿಕವಾಯಂರೂಪದ ಅಶುಭಾಯಂವಾಗಂತ್ರದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಇಷ್ಟಾವ್ಯಾವರ್ಕವಾಗಿ ಅಲ್ಪಕಣಾಯಂರೂಪದ ತಂಭುಕಾಯಂ ವಣಾಡುವ ಉದ್ದುಮ ವಣಾಡಂತ್ರಾನೆ.

ತಂಭುಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ತಂದ್ರೋಪಯೋಗವಾಗಂತ್ರದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಿರಂತ್ರದೆ ಅಲ್ಲಿಯಂತೂ ತಂಭುಕಾಯಂರ್ದ ನಿಷೇಧವೇ ಇದೆ, ಹಂತು ಎಲ್ಲಿ ಅಶುಭಾಪಯೋಗವಾಗಂತ್ರದೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತುದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಂಭದ ಉಪಾಯ ವಣಾಡಿ ಅಂಗಿರೂಪ ವಣಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆಯೆಂಬ ವಣಾತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಒಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ವ್ಯವಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳ ಉತ್ತಾಪನೆ ವಣಾಡಿ ಸ್ವಚ್ಛಿಂದರೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಂತ್ರದ ಆದರ ನಿಷೇಧ ವಣಾಡಲಾಯಿತು.

ಕೇವಲ ನಿಶ್ಚಯಾಭಾಸವನ್ನುವಲಂಬಿಸಿದ ಚೀವದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದ ತಂದ್ರಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಯಂತುದಿಲ್ಲ ಹಂತು ಹೋಗಂತ್ರಾರೆ ಬೇರೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಯೊ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನವಲುದ್ದೇಯನ್ನು ಧಾರಣವಾಡಿ ‘ನಾನು ಸವಂಸ್ತ ಕರ್ಮಾಪಾಧಿಯಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿ ಸಿದ್ಧಸವಣ ಅತ್ಯಾನಿದ್ದೇನೇ’ಂಬ ವಿಚಾರದಿಂದ ಸಂತಂಷ್ಯನಾಗಂತ್ರಾನೆ; ಆದರೆ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆಯೆಂದು ವಿಚಾರ ವಣಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅಂತಲ್ಲ, ಅವಿಂದ, ಅನಂಪವು ವೊಡಲಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಾನಿದ್ದೇನೆ; ಆದರೆ ಈ ವಿಶೇಷಗಳು ಅನ್ಯದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಕೂಡಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಹಂತು ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಯಾವ ಅವೇಕ್ಷಿಯಾಂದಿವೆಯೆಂಬಾದರ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಮ್ಮೆಯೊ ಮಲಗಂವಾಗ ಕೂಡುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಆವಸ್ತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಚಾರವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಯೆಂದು ವಂನ್ನು ಸುತ್ತಾನೆ.

ಆದರಂತೆ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗವಂದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ; ಆದಂದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆಯೊ ವಿಷಯ-ಕರ್ಮಾಯಂ ರೂಪನಾಗಂತ್ರಾನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಬಂಧವಾಗುವ ಭಯವಿಲ್ಲ, ಆದರಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಿಂದನಾಗಿ ರಾಗಾದಿಗಳ ರೂಪದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿತ್ತಾನೆ.

ಆದರೆ ಸ್ವ-ಪರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಚಿಹ್ನವಂತೂ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವವಿದೆ. ಆದನ್ನೇ ಸವಂಯಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ,—

‘ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರೇಭರವತಿ ನಿಯತಂ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರೇರಣಾಗಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ :’ * ಎಂದರೆ ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾದಿಂದ ಜ್ಞಾನ-ಪ್ರೇರಣಗ್ರಹಣ ಶಕ್ತಿಯಿರಂತ್ರದೆ. ಹಂತೆ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ—

ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರಿ : ಸ್ವಯಂಸುಯಮಹಂ ಜಾತುಬಂಧೋ ನ ಮೇಂ ಸ್ವಾ—
ದಿಶ್ಕುತ್ತಾನೋತ್ಪಾಲಕವದನಾ ರಾಗಿಸೋಽಪ್ರಾಜರಂಶು ।
ಆಲಂಬಂತಾಂ ಸಮಿತಿ ಪರತಾಂ ತೇ ಯಂತೋಽದಾಃಿ ಸಾನಾ
ಅತಾಂನಾತಾಂವಗಮವಿರಹಾಷ್ಟಂತಿ ಸಮೃಕ್ತಾತ್ಮಾಃ ॥೧೫೩॥

ಅಧ್ಯೇತ : ಈ ನಾನು ಸ್ವಯಂ ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರಿಯಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆಂದೂ ಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿವಾನದಿಂದ ಮೊಗವೆತ್ತಿಕೊಂಡವರು—ರಾಗಯುಕ್ತರು ವೇರಾಗ್ರಹಕ್ಕಿಯಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿ ಅಜರನೆ ವಾಡಬ್ರಹ್ಮದ್ವರೆ ವಾದಲಿ, ವಾತ್ಮ ಬದು ಸಮಿತಿಗಳ ಸಾವಧಾನತೆಯ ಆವಲಂಬನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪಡೆಯಲಿ; ಆದರೆ ಆವರು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಇಂದು ಕೂಡ ಪಾಟಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ; ಇವರೀವರು ಆತ್ಮ-ಅನಾತ್ಮನ ಜ್ಞಾನರಹಿತತೆಯಿಂದ ಸಮೃಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂದ ರಹಿತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಪರವನ್ನ ಪರವಂದು ತಿಳಿದರೆ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನ ವಾಡಬವ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು ಉಳಿಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಮೋಹದ ಉದಯಾದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ, ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭರತ ಮೊದಲಾದ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೂ ವಿಷಯ-ಕವಾಯಂರೂಪದ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತೇವೆ.

ಉತ್ತರ : ಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕೂಡ ನೋಡದ ಉದಯಾದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬುದು ಸತ್ಯವಿದೆ; ಆದರೆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಶೇಷ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ಅಲ್ಲದೆ ರಾಗಾದಿಗಳಾಗುವ ಕಂರಿತಂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಿಷಾದವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ನಾಶದ ಉಪಾಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವನಿಗೆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಕಿಡಕಿವೆಯೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ವಂತ್ಮ ಇಂಥ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿದೆ ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರಿ ಹೇಗಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ? ಜೀವ-ಅಜೀವ ಮೊದಲಾದ ತತ್ತ್ವಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಾಡುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವಂತೂ ಇವ್ಯಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಇದೆ.

ಮಂತ್ರ ಭರತಮೊದಲಾದ ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಿವಯ-ಕವಾಯಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿವು. ನೀನು ಅವರ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಂದನಾದರೆ ಏನಿಗೆ ತೀವ್ರ ಅಸ್ವಾವ-ಬಂಧವಾಗುವುದು. ಅದನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಣಾದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,—

‘ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನನಸಯ್ಯಾಷಿಂಹಾಽಪಿ ಯಂದತಿಸ್ವಚ್ಛಂದ ಮಂದೋದ್ಯಮಃ’— ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನನಯದ ಅವಲೋಕನ ವಾಡುವಂಥೆವರೂ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ವಂದೋದ್ಯಮಿಗಳಾದರೆ ಅವರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಂಳಿಗುತ್ತಾರೆ.

* ಸಮೃಗ್ಂಪ್ರೇಭರವತಿ ನಿಯತಂ ಜ್ಞಾನಪ್ರೇರಣಾಗ್ರಹಕ್ತಿ: ಸ್ವಂ ಪಸ್ತುತ್ತಂ ಕಲಿಯತುಮಯುಂ ಸ್ವಾಸ್ಥರೂಪಾಭ್ರಂಷಾ ಮಂಕ್ರಾಂತಿ

ಯಸ್ವಾಜ್ಞಾತಾವ್ಯವ್ಯತಿಕರಣಿದಂ ತತ್ತ್ವಾತಃ ಸ್ವಂ ಪರಂ ಚ. ಸ್ವಾಸ್ಥಸ್ವಾಸ್ಥೇ ವಿರವಣಿ ಪರಾತ್ಮವರ್ತತೋ ರಾಗಯೋಽಾತ್ ॥೧೫೪॥

† ಮಾತ್ರ : ಕರ್ಮಾನಯಾವಲಂಬನಪರ ಜ್ಞಾನಂಪಾಠಿಯತಃ, ಮಾತ್ರ ಜ್ಞಾನಸಯ್ಯಾಷಿಂಹಾಽಪಿ ಯಂದತಿಸ್ವಚ್ಛಂದಮಂದೋದ್ಯಮಃ

ವಿಶ್ವಸ್ಯೋಽರಿ ತೇ ತರಂತಿ ಸತತಂ ಜ್ಞಾನಂ ಭವಂತಃ ಸ್ವಯಂ, ಯೋಂವರಂತಿ ನ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾತಾ ನ ವರಂ ಯಾಂತಿ ಪ್ರಮಾದ್ಯಂ ಚ ॥

ಅದರಂತೆ 'ಜ್ಞಾನಿನ' ಕರ್ಮ ನ ಜಾತು ಕರ್ತೃವಸುಚಿತಂ' ಇತ್ಯಾದಿ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ 'ತತ್ಥಾಸಿ ನ ನಿರಗ್ರಲಂ ಜರಿತಾಮಿನ್ಯತೇ ಜ್ಞಾನಿನಃ'* ಇತ್ಯಾದಿ ಕಲಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟಂದಿಯಾಗುವ ನಿಷೇಧ ವಾಡಿದೆ. ಇಪ್ಪಿ ಯಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವು ಅದು ಕರ್ಮ ಬಂಧದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಕರ್ತೃವಾಗಿ ವಾಡಂಪಡು ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾನಾಸಾಗಿ ಇರುಷ್ವದಂತಳ ಸಂಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ಯಾದಿ ನಿರೂಪಣೆ ವಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಅನಿಷ್ಟ-ಅಂತರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ನಾಶದ ಸಲಂವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಅನಂತರಾದಿಂದ ವೈದಲು ತೀವ್ರರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುಪ ಸಲಂವಾಗಿ ಅಶಂಭರಾಯ್ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಂಭದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು, ಅನಂತರ ಮಂದರಾಗಾದಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಡುಪ ಸಲಂವಾಗಿ ಶಂಭವನ್ನು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತಂದ್ವೋಪಯೋಗರೂಪನಾಗಬೇಕು.

ಅದರಂತೆ ಎಷ್ಟೂ ಜನರು ಅಶಂಭದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀತವಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವೈದಲಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗು ಸ್ವೀಸೇವನ ವೈದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಿಡಿವೆಂದವಾಡುತ್ತಾರೆ ವಂತ್ರ ಶಂಭವನ್ನು ಹೇಣುವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಷ್ಯ ವೈದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂಪುದಿಲ್ಲ,.ವೀರಾಗಭಾವರೂಪವಾದ ತಂದ್ವೋಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿಲ್ಲ; ಅದುದರಿಂದ ಆ ಜನರು ಅಥರ್ವ, ಕಾವಾ, ಧರ್ಮ ವಂತ್ರ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ ಪುರಾಣಾರ್ಥಿದಿಂದ ರಹಿತರಾಗಂತ್ರ ಸೋವಣಾರಿಗಳಂ-ನಿರೂದ್ವೋಗಿಗಳಂ ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಅವರ ಸಂದರ್ಭನ್ನು ಪಂಚಾಸ್ಯಿಕಾರ್ಯದ ಸೂರ್ಯಾವಷ್ಟುರಜನೆಯ ಗಾಢಿಯಂತಹ ಟೆಕೆಯಂಲ್ಲಿ ವಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಲಂವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಷೇತ್ರದುತ್ತಾರೆ-ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರುಷನಂ ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ಕರೆ ವಿಶ್ವಿತ ಪಾರ್ಯಾಸ ತಿಂದು ಅಲಸಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮಂತ್ರ ವ್ಯಕ್ತವು ಹೇಗೆ ನಿರೂದ್ಯಮಿಯಂತ್ರದೆ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೂಡ ಅಲಸಿ ವಂತ್ರ ನಿರೂದ್ವೋಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಿಷ್ಪ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಂತಾ ತಂಭಾರಂಭಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆವಣಾಡಿದಿ, ಅದರ ಉಪಯೋಗವು ಅವಲಂಬನಯಿಲ್ಲದ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಅಗ ನಿವ್ಯಾ ಉಪಯೋಗವು ಎಲ್ಲಿರಂತ್ರದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ?

ಉತ್ತರ : ಆತ್ಮಸ ಚಿಂತನೆ ವಣಾಡಂತ್ರೇನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಅದರ ಶಾಸ್ತ್ರದಿಗಳ ಮಾಲಕ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಆತ್ಮನ ವಿಚಾರ ವಣಾಡಂಪಡಕ್ಕೆ ವಿಕಲ್ಪವೆಂದು ನಿಷೇಹಿಸಿದ್ದೀರಿ, ಮಂತ್ರ ಆತ್ಮನ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರನಃ ಪ್ರನಃ ಏಕರೂಪವಾದ ಚಿಂತನದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಸ್ಯನ ಉಪಯೋಗವು ತಗಲಂಪಡಿಲ್ಲ, ಗಣಧರಾದಿಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿಯಾವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ, ಅದುದರಿಂದ ಅವರುಕೂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಾರೆ, ನಿವ್ಯಾ ಉಪಯೋಗವು ಗಣಧರರುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ತಂದ್ವವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಗೆ ಪಂನ್ಯಾ ಸಂಪುದು? ಅದಂದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯು ನಂಬಿಲಹಿತವಾಗಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಒಬ್ಬನಂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ನಿರೂದ್ಯಮಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆ-ಹೀಗೆ ವ್ಯಧರ್ವಿಕಾಲ ಕಲೀಯಂತ್ರಾನೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಿಷೇಹಿಸಿದ್ದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರೂದ್ಯಮಿಯಾಗಿ ಅಜಾಗರಾಕತೆಯಿಂದ ಸಂಮೃದ್ಧಿ ಕಾಲ ಕಲೀಯತ್ತಿರುವೆ.

* ಜ್ಞಾನಿನ ಕರ್ಮ ನ ಜಾತು ಕರ್ತೃವಸುಚಿತಂ ಶಿಂಚತ್ತಾಷ್ಟುಷ್ಟಿತೇ, ಮುಂಕ್ರೀಕ್ರಂತ ನ ಜಾತುಮೇ ಯಾದಿ ಪರಂ ದುಧುರ್ಕ್ಷತಾಂ ವಿಷಾಂ ಬಂಧಿಸ್ತಾಂ ದುಧಭಿಗಳೇಗೆ ಯಾದಿ ನ ತತ್ತ್ವಂಕಾಮಜಾರೋಕ್ಷಿತೇ, ಇಂದ್ರಾನಂಸ್ತಾಂ ಬಂಧಮೇಷ್ಟಪರಭಾ ಸ್ವದಾಂತರಾಧಾರ್ದಾ ಧ್ಯಾವಂತ್ರೋಗಿತ್ವಾದ್ಯಾ ಧ್ಯಾವಂತ್ರೋಗಿತ್ವಾದ್ಯಾ.

* ಕಾಷಾಂತಿ ಸ ವಿರಗ್ರಲಂ ಚರಿತಾಂತಿಪುತ್ರಿತೇ ಜ್ಞಾನಾಂ ಕಡಾಯಾತ್ವಾವೇ ಸಾ ಶಿಲ ವಿರಗ್ರಲಾ ಜ್ಞಾಷ್ಟಿತಿಃ ।

॥೨೫॥

ಅಜಾಗರ್ವಾಕರ್ಮ ಕನ್ನತಮಾರಣಂ ಜ್ಞಾನಾಂ ಧ್ಯಾಯಂ ನ ಹಿ ವಿರಂತ್ರಿತೇ ಕರ್ಮಕೋಷಿ ಜಾನಾತಿ ತ ॥೨೬॥-ಸಮಯಸಾರಲವ

ಒಮ್ಮೆ ಚಿಂತನೆ ವಹಿಸಿದಂತೆ ಸಟಿಸಬೇ, ಒಮ್ಮೆ ಪರಿಚಯಾದ್ಯಂತೆ, ಒಮ್ಮೆ ಭೋಜನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ನಾಗಂವೇ; ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ವಹಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಾಸ್ತಾಭ್ಯಾಸ, ತಪಶ್ಚರಣ, ಭಕ್ತಿ ಹೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಬುದರ ಹೆಸರಂ ಶಾಸ್ತ್ರೋಪಯೋಗವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇ. ಅಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಕ್ಷೇವಿರುವುದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಓರ್ವನು ಆಳಿಸಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಖವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಂತುತ್ಯನೇ ಹಾಗೆ ಅನಂದ ಮಾನ್ಯ ಸುತ್ತಿರುವೆ.

ಅಥವಾ ಯಾವನೋ ಓರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ದೊರೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸುಖವಿಯಾಗುವಂತೆ ಭಾವಂತಿ-ಯಾಂದ ತಪಂನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸುವಾನ ಕೆಂದ್ರವಂದ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಅನಂದಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಯೋ ರತ್ನ-ಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸುಖವಿಯಾಗುವಂತೆ ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರ ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ರತ್ನಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸುಖವಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಮಾತ್ರ, ಅದನ್ನು ಅನುಭವಜನ್ಮ ಅನಂದವೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಅರತಿಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಉದಾಸನಾಗುವಂತೆ ವ್ಯಾಪಾರಾದಿಗಳನ್ನು-ಪ್ರತಾರಿಕರನ್ನು ವೀದದ ಕಾರಣವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದ ಉದಾಸನಿರುತ್ತಾನೆ ಹಂತ್ತು ಅದನ್ನು ವೈರಾಗ್ಯವಂದ ಮಾನ್ಯ ಸುತ್ತಾನೆ; ಅದರ ಇಂಥ ಜ್ಞಾನ-ವೈರಾಗ್ಯಗಳು ಕಜಾಯಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿವೆ. ಏಕರಾಗರೂಪವಾದ ಉದಾಸಿನದರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುವ ನಿರಾಕಾರತೆಯೇ ನಿಜವಾದ ಅನಂದ, ಜ್ಞಾನ, ವೈರಾಗ್ಯವು ಜ್ಞಾನೀ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೋಹದ ಹೀನತೆಯಾದ ಹೇಳಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದರಂತೆ ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರ ಹೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಯಾಧೇಚ್ಚಿವಾದ ಭೋಜನಾದಿ-ಗಳಿಂದ ಸುಖವಿಯಾಗುವನೆಂಬಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸಣತ್ತಾನೆ, ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಕಾರಣರಹಿತನಂದು ಮಾನ್ಯ ಸುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅನಂದರೂಪವಾಗಬುದರಿಂದ ರೌದ್ರಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು-ಕೊಟ್ಟು ದುಃಖಿಸಾಡುಗ್ರಿಗಳ ಸಂಯೋಗವಾದರೂ ಕ್ಷೇತವಾಗಿದ್ದರೆ, ರಾಗ-ದ್ವಾಷಗಳು ಉತ್ತಾನ್ವಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗವಾತ್ತ, ನಿತ್ಯಾಂಧಾಯಂಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಭ್ರಮಾರೂಪವಾಗಿ ಆವರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಾ ಕಂಡುಬರಂತ್ತದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ ನಿಶ್ಚಯಾಭಾಸದ ಅವಲಂಬಿಯಾಗಿರಿವಾರನ್ನು ಏಂಥಾಯಿಸ್ಟ್ರಿಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಮಂತ್ರ ಸಾಂಖ್ಯಾಚಾರ್ಯಿಗಳು ಕೇವಲ ಶಾದ್ವಾತ್ಸನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವರನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇದು. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಸಂಪಾದನತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಆವರ ಉಪದೇಶವು ಇವರಿಗೆ ಇವ್ವಿದೆನಿಸುತ್ತದೆ, ಮಾತ್ರ ಇವರ ಉಪದೇಶವು ಆವರಿಗೆ ಇವ್ವಿದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಆವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಶಾದ್ವಾತ್ಸನ ಚಿಂತನೆಯಾಂದ ಸಂವರ-ನಿಜರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಂಕ್ಷಾತ್ಸನ ಸುಖಿದ ಅಂತವು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಶರ್ದುಳಿಯಾರುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆ ಜೀವದ ಗುಣಾನ್ವಾನ ಹೊದಲಾದ ಅಶಾದ್ವಾತ್ಸ ಭಾವಗಳ ಮಂತ್ರ ತನ್ನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸ ಇತರ ಜೀವ-ಪ್ರದ್ಯಾಲಾದಿಗಳ ಚಿಂತನೆ ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಅನ್ಯವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಪರಾಬ್ಲೂಮಿರಿರುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಇದು ಕಾಡ ಸತ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಾದ್ವ ಸ್ವದ್ರವ್ಯದ ಚಿಂತನೆ ವಹಿಸಿರಿ ಅಥವಾ ಅನ್ಯ ಚಿಂತನೆ ವಹಿಸಿರಿ; ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏಂತರಾಗೆಯೆಂದ ಕೊಡಿದ ಭಾವಗಳಿದ್ದರೇನೇ ಸಂವರ-ನಿಜರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಮಂತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿರೂಪದ ಭಾವಗಳಿದ್ದರೆ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳೇ ಇವೆ. ಒಂದು ವೇಳಿ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೇವಲಿಗಳಿಂತೂ ಸಂಸ್ತ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾತ್ತಾರೆ, ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳಾಗಬೇಕಾಗುವುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಭದ್ರಸ್ವನಿಗಂತೂ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳ ಚಿಂತನೆಯಾಂದ ಅಸ್ವ-ಬಂಧಗಳಾಗುತ್ತವಲ್ಲವೇ ?

ಉತ್ತರ : ಅನಿಗೂ ಇಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಮನಿಗಳಿಗೆ ಶಾದ್ವಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಡ ಅರೂ ದ್ರವ್ಯಗಳ ದ್ರವ್ಯ-

ಗಂಣ-ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯಾಗಿವುದರ ನಿರೂಪಕ ವಣಿಕದ ಮಂತ್ರ ಅವಧಿ-ಘಂಡಿಪರಿಂಭಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಪರದ್ವರ್ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರದೇ ವಿಶೇಷತೆವಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕುನೇಯ ಗುಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒರ್ವನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಚಿಂತನೆ ವಣಿಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಸ್ವರ್ವ-ಬಂಧಗಳು ಅಧಿಕವಿವೆ ಮಂತ್ರ, ಗಂಣ ಶ್ರೀಜೀನಿಜರ್ಯಾಲ್ಲಿ; ಬಹದನೆಯಂ-ಆರನೆಯಂ ಗಂಣಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ-ವಿಹಾರ ಹೂದಲಾದ ಶ್ರೀಯಂಗಭಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪರದ್ವರ್ಗದ ಚಿಂತನದಿಂದ ಅಸ್ವರ್ವ-ಬಂಧಗಳು ಅಲ್ಲವಿವೆ ಮಂತ್ರ, ಗಂಣಶ್ರೀಎಂಎಂ ನಿಜರೆಯಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಆದುದರಿಂದ ಸ್ವದ್ವರ್ಗ-ಪರದ್ವರ್ಗದ ಚಿಂತನದಿಂದ ನಿಜರೆ ಬಂಧಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಗಾದಿಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವುದರಿಂದ ನಿಜರೆಯಿಂದ ಮಂತ್ರ, ರಾಗಾದಿಗಳರಿಂದ ಬಂಧವಿದೆ. ಅವನಿಗೆ ರಾಗಾದಿಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ಯಥಾರ್ಥಚಾಳನವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅನ್ನಧಾ ಮಂಧಿ ಸುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈಗಿದ್ದರೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಅನುಭವದ ದಶಯಲ್ಲಿ ನಿನಯ-ಪ್ರವಾಣ-ನಿಕ್ಷೇಪ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಹಾಗೂ ದರ್ಶನ-ಚಾಳನಾದಿಗಳ ಏಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ನಿಷೇಧ ವಣಿಕದ ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾರು ಇವೇ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ ಮಂತ್ರಾಂಧೀದರೂಪ ಬಬ್ಬ ಅತ್ಯನ್ತ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಏಕಲ್ಪಗಳು ವಸ್ತುವಿನ ನಿಣರ್ಯಾ ವಣಿಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾರಣವಿವೆ, ವಸ್ತುವಿನ ನಿಣರ್ಯಾ ವಾದ ನಂತರ ಇವುಗಳ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಉಳಿಯಂವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಏಕಲ್ಪಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಅಂಧೀದರೂಪನಾದ ಬಬ್ಬ ಅತ್ಯನ್ತ ಅನುಭವ ವಣಿಕಯೇಕೆ, ಇವುಗಳ ವಿಚಾರರೂಪವಾದ ಏಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಹೋಸ ಹೋಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಅದರಂತೆ ವಸ್ತುವಿನ ನಿಕ್ಷೇಪಾದನಂತರ ಸಾವಾನ್ಯರೂಪವಾದ ಸ್ವದ್ವರ್ಗದ ಚಿಂತನವೇ ಇರುತ್ತದೆಂದಿಲ್ಲ. ಸ್ವದ್ವರ್ಗದ ಹಾಗೂ ಪರದ್ವರ್ಗದ ಸಾವಾನ್ಯರೂಪ ಮಂತ್ರ ವಿಶೇಷರೂಪಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂವುದಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ವೀಶರಾಗತಿ ಸಹಿತವಿರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಹೆಸರೇ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಶಯಿಂದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಬಹಳ ಏಕಲ್ಪಗಳಾದವು, ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ಸಂಜ್ಞೆಯಂ ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ನಿರ್ವಿಚಾರವಾಗುವುದರ ಹೇಸರು ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಭದ್ರಸ್ಥನ ತಿಳಿಯಂವಿಕೆಯಂ ನಿಚಾರಸಹಿತವಿದೆ, ಆದರೆ ಅಭಾವ ಮಂಧಿ ಸುವುದರಿಂದ ಚಾಳನದ ಅಭಾವವಾಗುವುದು ಮಂತ್ರ ಆಗ ಜಡತ್ವ ಬರುವುದು; ಅದು ಅತ್ಯನ್ತಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ವಿಚಾರವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಂತ್ರ ಒಂದು ಸಾವಾನ್ಯದ ವಿಚಾರವೇ ಇರುತ್ತದೆ ವಿಶೇಷದ್ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾವಾನ್ಯದ ವಿಚಾರವು ಅಧಿಕ ಕಾಲ ಉಳಿಯಂವುದಿಲ್ಲ ಮಂತ್ರ ವಿಶೇಷದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾವಾನ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವು ಭಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಂತ್ರ ತನ್ನದೇ ವಿಚಾರವಿರುತ್ತದೆ, ಪರದ್ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಪರದಲ್ಲಿ ಪರಬಂದಿಯಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿಜಬುದ್ಧಿ ಹೇಗಾಗುವುದು? ಸಮಯಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ,-

ಭಾವಯೇದ್ದೇದವಿಚಾಳನವಿಂದಮಂಜ್ಞಿನ್ನಧಾರಯಾ!

ತಾವದ್ವಾನಷ್ಟೇರಾಚ್ಯುತಾವಾಂಜಾನಂಜಾನೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೇ || ೧೩೧ || ಕಲತ

ಅರ್ಥ: ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಕೂನವು ಪರದಿಂದ ಬಿಡಂಗದೆಹೊಂದಿ ಚಾಳನದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ನಿರ್ಂತರವಾಗಿ ಭೇದಚಾಳನವನ್ನು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅದ್ದರಿಂದ ಭೇದಚಾಳನವು ಬಿಟ್ಟುನಂತರ ಪರವನ್ನು ತಿಳಿ.

ಯಂತ್ರದಂತಹ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ,

ಪ್ರೊಪ್ರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವ-ಪರಗಳನ್ನು ಒಂದೆಂದು ತಿಳಿಯಂತಾಗಂತ್ತಿತ್ತು; ಈಗ ಭಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವ ಸಲಂ-ವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಪರರೂಪವನ್ನು ಭಿನ್ನವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚತವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭೇದಜ್ಞಾನವನ್ನು ಭಾವಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಅನಂತರ ಭೇದವಿಜ್ಞಾನವಹಣದ ಪ್ರಯೋಜನ ಉಳಿಯಂತ್ರದಿಲ್ಲ; ತಾನಾಗಿಯೇ ಪರವನ್ನು ಪರರೂಪ ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನರೂಪವಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪರದ್ವಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆಂದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪರದ್ವಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಅಥವಾ ನಿಜದ್ವಯದ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರ ಹೆಸರು ವಿಕಲ್ಪವಲ್ಲ.

ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಗ-ದ್ವೇಷವಶದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಜ್ಞ್ಯೇಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಜ್ಞ್ಯೇಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಹೋದುವುದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಿರಂಗಾಡಿಸುವುದರ ಹೆಸರು ವಿಕಲ್ಪವಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಏಂತರಾಗುರೂಪರಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಯಂಥಾರ್ಥ ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಜ್ಞ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂತಹ ಸಲಂವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಿರಂಗಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಶಯಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಶ್ರೀ: ಭಿದ್ವಸ್ತನ ಉಪಯೋಗವಂತೂ ನಾನಾ ಜ್ಞ್ಯೇಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪತಯು ಹೇಗೆ ಸಂಭವವಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ತಿಳಿಯುವರೂಪವಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬ ಹೆಸರು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

‘ಫಿಕಾಗ್ರಜಿಂತಾನಿರೋಧೋ ಧ್ಯಾನಮಾ’ (ತತ್ವಾರ್ಥಸೂತ್ರ ಎ-೨೬) ಒಂದರ ಮಂಬಿಚಂತನೆಯಂತಹವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ವಚಿಂತೆ ನಿಂತು ಹೋಗುವುದರ ಹೆಸರು ಧಾರ್ಮವಿದ್ವರೆ ಅಂತೇತಕೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಸರ್ವಾರ್ಥಾಖಾದಿ ಸೂತ್ರದ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವೀವೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂತಾನ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂದ ನಾನಾ ಜ್ಞ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೂ ಆಗುತ್ತದೆಂಬ ವಿವೇಕಿಯಿದೆ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏಂತರಾಗತೆಯಾರುವುದು, ರಾಗಾದಿಗಳಿಂದ ತಾನು ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತಿರಂಗಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದಶಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ: ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಪರದ್ವಯಗಳಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸುವುದರ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಆ ಶಂಭಾಶಂಭಾವಗಳ ಕಾರಣ ಪರದ್ವಯಗಳಿಂದ ಆವೃಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ತೊಡಗಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪದ ಚಿಂತನೆ ವಹಾದಿದರ ಯಾರ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳು ಕಡಿಮೆಯಹಾಗುತ್ತವೆ ಅಂಥ ಕೆಳತರಗಿಯಂ ಜೀವರಂಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಓವರ್ ಸ್ಟ್ರೇಯಂ ಇಕಾರ ಭಾವದಿಂದ ಇತರರ ಮನೆಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುಳು; ಅವಳನ್ನು ನೀನು ಇತರರ ಮನೆಗಿ ಹೋಗಬೇಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರೆಂದು ತಡೆಯುವುದು, ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಟ್ರೇಯು ನಿರ್ವಿಕಾರ ಭಾವದಿಂದ ಯಾರ ಮನೆಗೋ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಂಥಾಯೋಗ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಉಪಯೋಗರೂಪದ ಪರಿಣಿತಯು ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳ ಭಾವದಿಂದ ಪರದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ನೀನು ಪರದ್ವಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಡ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗ್ಗಾವಾಗಿರೆಂದು ತಡೆಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಆ

ಉಪರ್ಯೋಗರೂಪದ ಪರಿಣಿತಿಯಂ ಏಂತರಾಗಭಾವದಿಂದ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯ, ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಂಥಾಯೋಗ್ಯ-
ವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆ ಯಾವ ದೋಷವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೀಗಿದ್ದರೆ ವಂತಹಾವಂನಿಗಳು ಪರಿಗ್ರಹಾದಿಗಳ ಚಿಂಕನದ ತಾಗವನ್ನು ಏಕೆಂದಿಗೆ ವಾಡಂತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ವಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಕಂತಿಲುದ ಕಾರಣ ಅನ್ಯರ ವಾಸೇಗಳ ತಾಗವಾಡಂತ್ತಾಗಳು; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಏಂತರಾಗ ಪರಿಣಿತಿಯಾ ರಾಗ-ದ್ವೇಷದ ಕಾರಣ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯ ತಾಗವಾಡಂತ್ತಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಬಾರದ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿದಂಥೆ ಇತರರ ಮನಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರ ತಾಗವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ರಾಗ-
ದ್ವೇಷಗಳ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿದಂಥೆ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ತಾಗವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗು-
ಭ್ರಾಧರ ಹೋಗಲಿ, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ಆವರಿವರ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣ-
ತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಪ್ತತತ್ತ್ವಗಳ ವಿಚಾರ ವಾಡುವುದು, ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ಗುಣಸ್ಥಾನ
ವೊದಲಾದವುಗಳ ವಿಚಾರ ವಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀಯಂ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಂದೆ ವೊದಲಾದವರ ಅಧಿವಾ-
ಮಿತ್ರ ವೊದಲಾದವರ ಮನಸ್ಸು ಹೋಗಂವಳು; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಣಿತಿಯಂ ತತ್ತ್ವಗಳ ವಿಶೇಷ ತಿಳಿಯಂವ
ಸಲಂದಾಗಿ ಗುಣಸ್ಥಾನಾದಿಗಳನ್ನು ವಂತಮ್ತು ಕವನಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂಪಡು. ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಶೀಲವಂತ ಸ್ತ್ರೀಯಂ
ಪ್ರಯೋಜನವರ್ಕವಾಗಿ ವಿಟಪ್ಪರಾಪರ ಸಾಫ್ತನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಾಧಿನೆಯಂದ ಅಲ್ಲಿ
ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕುಶಿಲ ಸೇವನೆ ವಾಡದಿಧ್ಯರ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ಶೀಲವತ್ತಿಯೇ ಇದ್ದು ಲೀಂಡು
ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಂಪಡು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಏಂತರಾಗ ಪರಿಣಿತಿಯಂ ಉಪಾಯಾಜ್ಞವರ್ಕವಾಗಿ ರಾಗಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿವಾದ
ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಂಪುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾನಾದಿಯೇ ಅಪ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಮತ್ತು
ಅಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡದಿಧ್ಯರ ಆ ಪರಿಣಿತಿಯಂ ಶುದ್ಧವೇ ಇದೆ. ಆದುದಿಂದ ವಳಿಗಳಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ವೊದ-
ಲಾದವರ ಪರಿಷಪಹಗಳಾದರೆ ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಂಪಡೇ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ತಿಳಿಯಂವಿಕೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು
ಎನ್ನು ಸುವುದು ಏಂಧ್ಯೇಯಿದೆ. ಅವನ್ನೇನೋ ತಿಳಿಯಂತ್ತಾರೆ, ಅದರ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ವಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯ ತಿಳಿಯಂತ್ತಿದ್ದರೂ ಏಂತರಾಗಭಾವವಿರುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಾಡಬೇಕು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಶ್ಚರ್ದ್ವ-ಜ್ಞಾನ-ಅಂಶರಣೆಗೆ ಸಮೃದ್ಧಶರ್ವ-ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಞಾನಿತ್ಯವೆಂದು
ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದೆ?

ಉತ್ತರ : ಅನಾದಿಯಂದ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಜ್ಞಾನ-ಅಂಶರಣೆಯಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಸಲಂ-
ವಾಗಿ ಈ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ರೂಪದ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಜ್ಞಾನ-ಅಂಶರಣೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಪರದ್ವ, ದಲ್ಲಿ
ರಾಗ-ದ್ವೇಷಾದಿ ಪರಿಣಿತಿ ವಾಡುವ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅಂಶರಣೆಯಂ ದೂರವಾಗುವುದು ಆಗೆ ಸಮೃದ್ಧಶರ್ವ
ನಾದಿಗಳು ಆಗಂತ್ತವೇ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯದ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯದ ವಾಡಂಪುದರಿಂದ
ಸಮೃದ್ಧಶರ್ವನಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೇವಲಿಗೂ ಅಪ್ರಗಳ ಅಭಾವವಾಗುವುದು. ಪರದ್ವ, ವ್ಯಗ್ಯಾನ್ಯ ಕೆಡಕೆಂದು ತಿಳಿಯಂ
ವಲ್ಲ, ನಿಜದ್ವ, ವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯಂದು ತಿಳಿಯಂವಲ್ಲಿ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳಂತೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಆಗಂತ್ತ.
ತನ್ನನ್ನು ತನ್ನ ರೂಪದಿಂದ ವಂತಮ್ತು ಪರವನ್ನು ಪರರೂಪದಿಂದ ಯಂಥಾಫರ್ವವಾಗಿ ತಿಳಿಯಂತ್ತಿರಂಪಡು, ಹಾಗೆಯೇ ಶರ್ವಜ್ಞಾನಾದಿಗಳಾಗಂತ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಯಂ-
ವುದು.

ಅದುದರಿಂದ ಜೆಬ್ಬಿಗೇನು ಹೇಳುವುದು, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗುವುದು ಆ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಸಮ್ಮಗ್ನರ್ಥನೆನಿದೆ, ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವ ತಿಳಿನಲ್ಲಿಕೆಯಾಗುವುದು ಆ ತಿಳಿನಲ್ಲಿಕೆಯೇ ಸಮ್ಮಗ್ನಾನನೆನಿದೆ, ಮಹತ್ವಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ರಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ದೂರವಾಡುವುದು ಆ ಅಚರಣೆಯೇ ಸಮ್ಮಕ್ಕಾರಿತವಿದೆ; ಹೀಗೆಯೇ ನೋಕ್ಕವಾಗಿ ನಾನ್ನು ಮನ್ನಿ ಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯ ಯಂನಯಿದ ಅಭಾಸದೂದನೆ ಏಕಾಂತ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಧಾರಣ ವಹಿದ ಚೈನಾಭಾಸಿಗಳ ವಿಧಾತ್ಮದ ನಿರೂಪಣೆ ವಹಿದಲಾಯಿತು.

ವ್ಯವಹಾರಾಭಾಸದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿ

ಈಗ ವ್ಯವಹಾರಾಭಾಸ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಧಾರಣವಾಡಿದ ಚೈನಾಭಾಸಿಗಳ ವಿಧಾತ್ಮದನಿರೂಪಣೆ ವಹಿದುತ್ತಾರೆ.

ಚಿನಾಗಮದೂಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರದ ವಳಿಯಿತ್ತೀಯಂದ ಉಪದೇಶವಿದೆ ಅದನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಬಾಹ್ಯಸಾಧನಗಳದ್ದೇ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ವಹಿದುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಧರ್ಮದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳು ಅನ್ನಧಾರಾವಾಗಿ ಮಿಥ್ಯಭಾವಕ್ಕಾಗಿ ನೋಕ್ಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ವ್ಯವಹಾರಧರ್ಮದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂದ ಪ್ರತಿಬಂಧವಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಅಭೇದ್ಯಾಯಂದಂತೂ ಇದರ ನಿಷೇಧವಿಲ್ಲ; ಅದರೆ ಯಾರೂ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂದ ಸಂತಂಪ್ರಾಗಿ ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿ ದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮತೀಲರಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿವಿ ವಹಿದುವ ಸಲಂವಾಗಿ ಆ ತಂಭರೂಪವಾದ ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರವೃತ್ತಿಯದ್ವಾರ್ಥ ಇಲ್ಲಿ ನಿಷೇಧರೂಪ ನಿರೂಪಣೆ ವಹಿದುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂ.

ಇಲ್ಲಿ ವಹಿದುತ್ತಾರೆ ಕಥನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂದುವೇಳೆ ತಂಭ ಪ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಅಶೆಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಹಿದಿದರೆ ನಿಮ್ಮದು ಕೇಡಕಾಗಿವುದು; ಮಂತ್ರ ಒಂದುವೇಳೆ ಯಥಾರ್ಥ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿದಿ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಹಿದಿದರೆ ನಿಮ್ಮದು ಒಳ್ಳೆಯಂದುವುದು. ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಓರ್ವ ರೋಗಿಯಾಗಿ ನಿಗ್ರಹಣಿಸಿತ್ತದೆ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೀವಧ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಇಂಪಢ್ಟ ವಹಿದಿದರೆ ಅವನು ಸಾಯಂವನು, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನದೂ ಯಾವ ದೋಷವಿಲ್ಲ; ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವನೋ ಸಂಸಾರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಣಾರೂಪ ಧರ್ಮದ ನಿಷೇಧಕೇಳಿ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಿವಯ ಕರಾಯಾರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಹಿದಿದರೆ ಅವನೇ ನರಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಃಹಿ ಪಡೆಯಂತಹನು. ಉಪದೇಶ ಕೊಡುವವನೆಂದಂತೂ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಉಪದೇಶಕೊಡುವವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಂತೂ ಅಸತ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಬೇದಿದೆಯಾದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಇಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಣೆ ವಹಿದುತ್ತಾರೆ.

ಕುಲಅನೋಕ್ಕೆಯಾಯಿಂದ ಧರ್ಮಧಾರಕ ವ್ಯವಹಾರಾಭಾಸಿ

ಕೆಲವರಂತೂ ಕುಲಕ್ರಂತಿದಿಂದಲೇ ಜೈನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಜೈನರ್ಥವಂದ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯಂತ್ವದಲ್ಲಿ, ಅದರೆ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪ್ರಪ್ರವೃತ್ತಾಯಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ನಮನಕೆದವರು ತಮ್ಮ ಈಲಂಥವರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪರ್ವಿಸುತ್ತಾರೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕುಲಕ್ರಂತಿದಿಂದಲೇ ಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತಿದ್ದರೆ ವಳಿಸಲ್ಪಾನ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮರಾಗಿ ಹೋಗಂವರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೈನರ್ಥವಂದ ವಿಶೇಷತೆಯೇನಾಳಿಯಿತು?

ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ,-

ಶೋಯಿನ್ನಿಂದ ರಾಯಣಕ್ಕೆ ಕಾಯಂ ಇಲ್ಲ ಕುಲಕ್ಕಿನ್ನಿಂದ ಕ್ಷಯಾವಿ !

ಈ ಪ್ರಣ ತಿಶೋಯ ಹಹುತೋ ಜಿಣಂದಧ್ವನ್ನಾಂಗಾರನ್ನಿ ||೭||

ಉಪದೇಶ ಸಿದ್ಧಾಂತ ರಥವನಾಲೆ

ಅಧ್ಯ್ಯ : ಪೂರ್ಯಂ ಕುಲಕ್ರಮದಿಂದ ನ್ಯಾಯಂವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿಯಿದೆ. ಕಳ್ಳುರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹಂಪ್ಯಿದವನನ್ನು ಅವನು ಕಳ್ಳುವ ವಾದುವಾಗ ಹಿಡಿದಂತೋಂದರೆ ಅವನ ಕುಲಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡುಪುದಿಲ್ಲ, ಶ್ರೀಯನ್ನೇ ಕೋಡಂತೂರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ತಿಶೋಕಪ್ರಭಾವಾದ ಜಿನೆಂದ್ರದೇವರ ಧರ್ಮದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನಂತರಿಸಿ ನ್ಯಾಯವು ಸಂಭವವಿದೆಯೇನು ?

ಅದರಂತೆ ತಂದೆಯು ದರಿದ್ರನಿರುವುದು ಮಂತ್ರ ತಾವು ಶ್ರೀವಂತರಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯಂತೂ ಕುಲಕ್ರಮದ ವಿಚಾರ ವಾಡಿ ತಾವು ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಉಳಿಯಂತಿಲ್ಲ, ಎಂದ ಹೇಳಿ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಲದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ ? ಮಂತ್ರ ತಂದೆಯು ನರಕದಲ್ಲಿಹೋದರೆ ಮಂಗನು ಹೋಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು, ಅಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ರಮವೇನುಳಿಯಂತು? ಒಂದು ಹೇಳಿ ಕುಲದ ಹೇಳಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿದ್ದರೆ ಮಂಗನೂ ನರಕಾವಿಂಯಾಗಬೇಕು, ಅದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ರಮದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷದ ವಿಚಾರ ವಾಡಿ ಒಂದು ಹೇಳಿ ಕುಲದೋಪದಿಂದ ಜಿನೆಂದ್ರವಂದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪಾಠೀ ಪುರುಷರ ಮೂಲಕ ಕುದೇವ-ಕಂಗಸರು-ಕುಂಭಮಂ ಸೇವನಾದಿಗಳರಾಷ ಮಂತ್ರ ವಿಷಯ-ಪ್ರೋಜೆಕ್ಟಾದಿಗಳರಾಷರದ ವಿವರೀತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಂತೆ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದರ ತ್ಯಾಗ ವಾಡಿ ಜೀನರ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅನಂತರಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತನೆ ವಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಶ್ರೀ: ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನವೀನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತನೆ ವಾಡಂವುದು ಹೇಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿದೆ?

ಶಾಸ್ತ್ರರ : ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನವೀನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬ್ಬುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅನಾದಿಸಿ-ಧನವಾದ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಚೈನಿಧಿವಂದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ, ಅದರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಪಾಠೀ ಪ್ರಾರಂಭರಂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರೀತ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಪರಂಪರೆಯ ವಿಷಯ ವೆಂಬು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ? ಮಂತ್ರ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಪ್ರರಾತನ ಜೈನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಹಾಗೆ ಪ್ರವರ್ತನೆ ವಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ನವೀನವಿಷಯವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ?

ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜಿನದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಹೇಗಿದೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ತವರ್ಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ವಾಡಂವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ; ಅದರೆ ಅದನ್ನು ಕುಲಾಚಾರವೆಂದು ತಿಳಿಯಿದೆ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದರ ಸ್ವರೂಪ, ಘರಾದಿಗಳ ನಿಶ್ಚಯವಾಡಿ ಅಂಗಿಕಾರ ವಾಡಂವುದು. ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೂಡ ಕುಲಾಚಾರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರವರ್ತನೆ ವಾಡಂವನ್ನು ಧರ್ಮಶತ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿ ವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಕುಲದವರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆ ನೀವು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಿರಿ. ಮಂತ್ರ ಅದನು ಯಾವ ಆಚರಣೆ ವಾಡಂತೂನೇ ಶಾದನ್ನು ಕುಲದ ಭಯಾದಿಂದ ವಾಡಾತ್ಮಕನೇ, ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಾಡಂವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಧರ್ಮಶತ್ಯನಿಲ್ಲ.

ಅದುದರಿಂದ ನಿವಾಹ ನೋಡಲಾದ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಕುಲಕ್ರಮದ ವಿಚಾರ ವಾಡಂವುದು, ಅದರೆ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲದ ವಿಚಾರ ವಾಡಬಾರದು ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವಿಷಯ ಹೇಗಿದೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವರ್ತನೆ ವಾಡಂವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರ ಧರ್ಮಧಾರಕ ನೃವಹಣಾರಾಭಾಸಿ

ಅದೇವೈಗ್ಯೇ ಜನರಂ ಅಜ್ಞಾನುಸಾರಿಯಾದ ಜ್ಯೋತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞೆಯಿರುವಂತೆ ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ, ಅದರೆ ಅಜ್ಞೆಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಂಪಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೇಳಿ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಧರ್ಮದಿನದ್ವಾರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ವಾತದವರಂ ತಮ್ಮ—ತಮ್ಮ ತಾಸ್ತದ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಧರ್ಮದ್ವಾರಾಗಿ ಹೋಗುವರಂ; ಅದುದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿ ಜಿನವಚನದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಂರುತ್ತಿಸಿ ಜಿನಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಹೋಗ್ಗೆ ವಿದೆ.

ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯತೆಗಳ ನಿಷಾಯ ಹೋಗುವುದು? ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ನಿಷಾಯ ವಾಡಿದಲ್ಲದೆ; ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಅನ್ನವಂತದವರು ತಮ್ಮ ತಾಸ್ತಗಳ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇವನು ಜ್ಯೋತಿರ್-ತಾಸ್ತಗಳ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಹಿಂದು. ಇದಂತಹ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಹಿಂದಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಪ್ರಕಾರದ ಸಹ್ಯಕ್ರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವರ್ತಕ್ರಿಯೆನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮನ್ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನಿಯವೆಂಬ ಧರ್ಮಧಾರಾನದ ಭೇದ ಹೇಳಿದ, ಅದರಂತೆ ನಿರ್ಜಂಕಿತ ಅಂಗದೊಳಗಿ ಜಿನವಚನದಲ್ಲಿ ಸಂತಾಯದ ನಿಷೇಧ ವಾಡಿದ; ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದ?

ಉತ್ತರ: ತಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಅದೇವೈಗ್ಯೇ ಕಥನಗಳನ್ನಂತಹ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ-ಅನುವಣಾದಿಗಳ ಮಾಲಕ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಬಹಂದಾಗಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕಥನಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ-ಅನುವಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲ; ಅದುದರಿಂದ ಅಜ್ಞೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರವಣಾಣಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನೂ ತಾಸ್ತಗಳೊಳಗಿ ಸಂಘಾನವಾಗಿರುವ ಕಥನಗಳನ್ನಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಂ ವ್ಯಾಲೋಜಿನವೇ ಇಲ್ಲ; ಅದರೆ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವಂಥ ಕಥನಗಳೊಳಗಿಂದ ಯಾವ ಕಥನಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ-ಅನುವಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಿದೆ ಅವುಗಳದಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಂಪಡಿದು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಾಸ್ತಗಳ ಕಥನದ ಪಾರವಣಾಣಿಕೆಯು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಂಪುದಂ ಆ ತಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯ-ಅನುವಣಾನಿಗೋಚರಣಾರ ದಂಥ ಕಥನಗಳನ್ನು ವಾಡಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳದೂ ಪ್ರವಣಾಣಿಕೆ ವಾಡಂಪಡಿದು. ಮನ್ಮತ್ತು ಯಾವ ತಾಸ್ತಗಳ ಕಥನದ ಪಾರವಣಾಣಿಕೆಯು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸಂಪುದಿಲ್ಲ ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲ ಕಥನಗಳೂ ಅಪಾರವಣಾಣಿಕವೆಂದು ಮನ್ಮಂತ್ರಾರ್ಥಿ ಹಿಂದಿದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿದ ಹೇಳಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕಥನವು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಭಾಷಣಾಣಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಣಾಗುವುದು, ವಂತ್ತು ಒಂದು ಕಥನವು ಯಾವುದೇ ತಾಸ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಭಾಷಣಾಣಿಕವಾಗಿ ಭಾಷಣಾಗುವುದು ಅಗ ಏನು ವಾಡಂಪಡಿದು?

ಉತ್ತರ: ಅಪ್ರಭಾಸಿತವಾದ ತಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕಥನವು ಪ್ರವಣಾಣಿರಂದ್ದವಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೇ ಇರದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ರಾಗ-ದ್ಯೈವಗಳಿದ್ದರೆ ವಾತ್ರ ಅಸತ್ಯ ಹೇಳಿದರು, ಅದೇ ಅಪ್ರಾರು ಹೀಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಂತು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಸಗೆ ಭ್ರಮೆಯಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭದ್ರಸ್ತಾನಿಂದ ವಿಪರೀತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಹೋದರೆ ಅವನೇನು ವಾಡಂಪಡಿದು?

ಉತ್ತರ: ಸತ್ಯ-ಅಸತ್ಯ ಎರಡೂ ಪಾಸುಗಳನ್ನು ಉಡ್ಡುಪುದಿರಿಂದ ಮನ್ಮತ್ತು ಪ್ರವಣಾದರಹಿತರಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಂಪಡಿರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪಕ್ಷಪಾತದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿದ್ದರೆ; ಅಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಕಥನಗಳಂತಹ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ, ಯಾವ-ಯಾವುದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಂಪಡಿದು?

ಉತ್ತರ: ಹೋಕ್ಕೆವಾಗಿದಲ್ಲಿ ಹೇವ-ಗುರು-ಧರ್ಮ, ಜೀವಾದಿ ತಾಸ್ತಗಳು ವಂತ್ತು ಒಂದು-ಹೋಕ್ಕೆ ವಾಗಿಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವಿವೆ, ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವ ತಾಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ

ಇವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ ಅವುಗಳ ಎಲ್ಲ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಸಚಿವನು. ಯಾವವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರರೂಪ ಕೊಯಿ ವಿವರೀತವಾಗಿದೆ ಅವುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಸಚಾರಿಸು.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯ ನುಡಿಯಾದವನು ಪ್ರಯೋಜನರಹಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಸತ್ಯ ನುಡಿಯಾದವನು? ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಯೋಜನಭೂತವಾದ ದೇವಾದಿಕರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ಹೇಳಿದಂಥ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನರಹಿತವಾದ ದೀಪ-ಸಮಂದಾರಿಗಳ ಕಥನವು ಅನ್ಯಥಾ ಹೇಗೆಿರಿವುದು? ಏಕೆಂದರೆ ದೇವಾದಿಕರ ಕಥನವನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ವಾದಂಪುದರಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿ ಏವಯಂ-ಕಷಾಯಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಹಿತಾಗುತ್ತದೆ,

ಪ್ರಶ್ನೆ: ದೇವಾದಿಕರ ಕಥನವನ್ನಂತೂ ವಿವರ್ಯಾ-ಕಷಾಯಾವಶಿಂದ ಅನ್ಯಥಾ ವಾಡಲಾಯಿತಂ; ಆದರೆ ಅವೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಥಾ ಕಥನವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ವಿವರೀತ ವಾಡಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಂದೇ ಕಥನವನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ವಾಡಿದರೆ ಆದರ ಅನ್ಯಥಾತನವು ಶಿಖಿವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಮತ್ತು ಭಿನ್ನಪದ್ಧತಿಯಂ ನಿಲ್ಲಲಾರದು; ಆದುದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಕಥನಗಳನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ವಾಡಃಪುದರಿಂದ ಭಿನ್ನಪದ್ಧತಿಯಂ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ತುಚ್ಛೆಬಿಂದಿಯಂಳ್ಳವರಿ ಇದು ಕೂಡ ಮಾತ್ರವಿದೆ, ಇದು ಕೂಡ ವಾತಿದೆಯಂದು ಭಾರಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ಧಿಂದಿತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನಭೂತದ ಅನ್ಯಥಾತನವನ್ನು ಬೀರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಪ್ರಯೋಜನಭೂತ ಕಥನವನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಅನ್ಯಥಾ ವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರತೀತಿ ವಾಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಸತ್ಯಕಥನಗಳನ್ನು ವಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚತುರಿಂದ್ವರಂ ಭಾರಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳೆಂಬುದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಯೋಜನಭೂತ ಕಥನದ ಪರೀಕ್ಷೆವಾಡಿ ಯಾವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರಂತ್ತದೆ ಆವಾತದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವುದು.

ಹಾಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆವಾಡಿದ ವೇಲೆ ಜೈನವಂತವೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರಂತ್ತದೆ; ಅನ್ಯವಾತಗಳಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ವಕ್ತಾರರು ಏಂತರಾಗ ಸರ್ವಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಂ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುವರು? ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜೊಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗಂತ ನಿಜವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತಹ ಸರ್ವಾಂತಹಾ ಅಜ್ಞಾಸಮೃಕ್ಷೆವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿಂತನವಾಗಂಪುದರ ಹೆಸರು ಆಜ್ಞಾವಿಚಯ ಧರ್ಮಧಾರ್ಮವಿದೆ.

ಹೇಗೆ ವಂನ್ನಿಸಿದರಿಂದು ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡದರೆಯೇ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಂನ್ನಿಸಿದರಿಂದ ಸಮೃಕ್ಷಜ್ಞಾಗೂ ಧರ್ಮಧಾರ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಳು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಮಂನಿಯಾಗುವರು, ಆಜ್ಞಾನಂಬಾರವಾದ ಸಾಧನಯಂದ ಗ್ರ್ಯಾಹೇಯಕದವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಆದರೂ ಅವರ ಮಿಥಾದೃಷ್ಟಿತ್ವವು ಹೇಗೆ ಉಳಿಯಿತು? ಆದಂದರಿಂದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪರೀಕ್ಷೆವಾಡಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಸಮೃಕ್ಷಜ್ಞಾಗೂ ಧರ್ಮಧಾರ್ಮವಾಗಂತ್ತದೆ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿದ ನಂತರವೇ ಪ್ರರೂಪರ ವೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಂತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲದ ಜೆವಾಪದಲ್ಲಿ ಸಂಶಯಪಡುವುದರಿಂದ ಸಮೃಕ್ಷಜ್ಞದಲ್ಲಿ ತಂಕೆನಾಮಾದ ದೋಷಬರಂತ್ತದೆಂದು ನೀನು ಹೇಳಿದ, ಆದರೆ 'ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತೆ'ಂದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ನಿರ್ಣಯ ವಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ತಂಕೆನಾಮಾದ ದೋಷವು ಬರಂತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನಿರ್ಣಯವಾಡುವ ವಿಚಾರ ವಾಡಂತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಸಮೃಕ್ಷಜ್ಞದಲ್ಲಿ ದೋಷವು ತಗಲಂತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಯಸಹಸ್ರಯಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞಾಪ್ರಥಾನಕ್ಕಿಂತ ಪರೀಕ್ಷೊಪ್ರಥಾನವನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗುವುದು ಏಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ಪ್ರಚ್ಯನಾ ಮೆದಲಾದ ಸ್ವಾಧಾರ್ಯಯಾದ ಅಂಗಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿದೆ? ಪ್ರವಾಣ-ನಯಗಳಿಂದ ಪಡಾಧರ್ಮಗಳ ನಿರ್ಣಯ ವಾಡಂತ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ? ಆದುದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಾಡಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿದೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಅದೆಷ್ಟ್ವೋ ಪಾಠೀ ಪುರಾವರು ತಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥನ ವಹಾಡಿದ್ದಾರೆ ವರ್ತುಲ ಅವನ್ನು ಜನವಚನ ವಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೆ ಅವನ್ನು ಜೈನವಂತದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಪ್ರವಾಣ ವಹಾಡಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರವಾಣ ವೊದಲಾದವಗಳಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆವಾಡಿ, ಹಾಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ವಿಧಿ ಸರಿಹೂಂದಿಸಿ ವಂತ್ತು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಭವವಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ-ಎಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥವನ್ನು ಏಂಧ್ಯಾನೀಯಿಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ತಕ್ಕಣ ಸ್ವಯಂ ಪತ್ರಬರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆಯಂದವನೆಂದು ಓವಿ ಸಾಹಂಕಾರನ ಹೆಸರು ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಹೆಸರಿನ ಭೂಪೇರುಂದ ಹಣವನ್ನು ಪರಿಸಿದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗಿವನು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಪಾಠೀ ಪುರಾವರು ಸ್ವಯಂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃವೆಂದು ಜನ, ಗಣಧರ, ಆಚಾರ್ಯರುಗಳ ಹೆಸರಂ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಹೆಸರಿನ ಭೂಪೇರುಂದ ಸುಳ್ಳಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಾಡಿದರೆ ಏಂಧ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟೀಯೇ ಆಗಿವನು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸಂಖ್ಯಾಷ್ಟ್ವಿ ಚೀವನು ಅಜಾಣಿನೀ ಗೀರೆವಿನ ವಿಷಿತ್ತದಿಂದ ಅಸತ್ಯದ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಾಡಿದರೂ ಅಜ್ಞೀಯನ್ನು ವಂನ್ನಿಸಬೇದಿರಿಂದ ಸಂಖ್ಯಾಷ್ಟ್ವಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಗೊಂಡಿಸಾರದಲ್ಲಿ* ಹೇಳಿದೆ. ಅದರೆ ಈ ಕಥನ ಹೇಗೆ ವಹಾಡಿದೆ?

ಉತ್ತರ : ಯಾವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ-ಅನುವಹಾಡಿಗಳಿಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲ, ವರ್ತುಲ ಸಳಕ್ಕುತೆಂಬುದು ನಿಷಾಯ ವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಾಲ್ಲದಂಥವುಗಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ಕಥನವಿದೆ; ಅದರೆ ಮಾನಲಭೂತಪಾದ ದೇವ-ಗುರು-ಧರ್ಮಗಳ ಹಾಗೂ ತತ್ತ್ವಾದಿಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ವಿಪರೀತಪಾದ ವೇಲಂತ್ತೂ ಸವಾರ್ಥಾ ಸಮ್ಮತವು ಉಳಿಯಂ ಪುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಪರಿಕ್ಷೇಪಾಡೆ ಕೇವಲ ಅಜ್ಞೀಯ ಮಾನಲಕವೇ ಯಾರಂ ಜೈಸರಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನು ಕೂಡ ಏಂಧ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟೀಗಳಿಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಅಲ್ಲದೆ ಏಷ್ಟ್ವೀ ಜನರು ಪರೀಕ್ಷೆವಹಾಡಿಯಾ ಜೈಸರಾಗುತ್ತಾರೆ; ಅದರೆ ಮಾನಲಭೂತಪಿರಿಕ್ಷೆ ವಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ದಯೀ, ಶೀಲ, ತಪ, ಸಂಯಮ ವೊದಲಾದ ಶ್ರಯೆಗಳಿಂದ, ಮತ್ತು ಪೂಜೆ-ಪ್ರಭಾವನೆ ವೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ, ಹಾಗೂ ಅತಿಶಯ ಚಹುಂಬಾದಿಗಳಿಂದ ಅದರಂತೆ ಜಿನಧರ್ಮದಿಂದ ಇಷ್ಟಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಶಾರಣ ಜನ ವಂತವನ್ನು ಉತ್ತಮವಂದು ತಿಳಿದುಹೊಂಡಿ ಸ್ವೀಕಿತವಂತರಾಗಿ ಜೈಸರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಅನ್ನಮಾತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕಂಡು ಬರಿತ್ತುವೆ; ಅದುದರಿಂದ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಂತೂ ಅತಿವಾತ್ಮೀಯಾಗಿ ಉಳಿದ್ದಂತಿರುವುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಈ ಕಾರ್ಯಗಳು ಜಿನಧರ್ಮದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಮಾತಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದುದರಿಂದ ಅತಿವಾತ್ಮೀಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ : ಇದಂತೂ ಸತ್ಯವೇ ಇದೆ, ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ಅದರೆ ನೀನು ಹೇಗೆ ದಯಾದಿಗಳನ್ನು ವಂನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಕೂಡ ನಿರೂಪಣೆ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಪರಜೀವಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ದಯೆಯೀಯಿಂದು ನೇಳುತ್ತಿರುವೆ, ಅದನ್ನೇ ಅವರು ಹೇಳತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಉಳಿದವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಂವುದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ದಯೆಯನ್ನು ಪ್ರರೂಪಣೆ ವಹಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಮೈಲು ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರರೂಪಣೆ ವಹಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅದುದರಿಂದ ಅವರದು ಒಳ್ಳೆಯದಿಲ್ಲ?

ಉತ್ತರ : ಅಲ್ಲಿ ದಯೀ ವೊದಲಾದವು ಅಂತವಾತ್ಪ್ರವಾದರೂ ಬರುವುದರಿಂದ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿವಾತ್ಮೀತವನ್ವ ಕಂಡು ಬರಿತ್ತುದೆ. ಇವುಗಳ ವೊಂದೆ ನಿಜಪಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಬವುದಿಲ್ಲ, ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಯಂದರೆ-

*ಸಮಾಜಾತ್ಮೀಯೀ ಜಿನಧರ್ಮ ಉಪಾಧಿಗಳಿಂದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ವಹಾಡುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸದ್ಗುರು ಅಷ್ಟಾವಂ ಅಜಾಣಮಾತ್ರಾ ಗುರುತ್ವಿರುಗಾಗ್ಗೆ ॥೨೫॥ - ಜೀವಜಾಂಡ

ಜಿನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರತ್ವ-ಜ್ಞಾನ-ಜ್ಞಾರಿತ್ವವನ್ನು ಮೋಹನಗಳ ವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ದೇವಾದಿಗಳ ಹಾಗೂ ಜೀವಾದಿಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆ ವಣಾಡುವುದರಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಂ ವುದರಿಂದ ಸಮೃಗ್ಂಜ್ಞಾನವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ರಾಗಾದಿಗಳಂ ದೂರವಾದ ಮೇಲೆ ಸಮೃಕ್ಷಾರಿತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಸ್ವರೂಪದ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಜಿನವಾತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವಣಾಡಲಾಗಿದೆ ಹಾಗೆ ಅನ್ಯತ್ವ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಣಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಜ್ಯೇಂಧ್ರನನ್ನು ಹೊರತು ಪರಿಸಿ ಅನ್ಯವುದವರು ಇಂಥೆ ಕಾರ್ಯ ವಣಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಇದು ಜಿನ ವಂತದ ನಿಜವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಾಳಿದೆ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಯಾಳವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಯಾರಂ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಣಾಡತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಳ್ಜಿಪರಿಷ್ಠಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೊರತು ಪರಿಸಿ ಅನ್ಯ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆ ವಣಾಡುವವರು ಅವರು ಏಂಥಾಢ್ಯಾಳಿಗಳಿಂದ ಉಲ್ಲಿಯಂತಾರೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಂತೂ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಜ್ಯೇಂಧ್ರವಂತವನ್ನು ಧಾರಣ ವಣಾಡತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಂತೂ ಮಹಾಪೂರುಷರು ಜಿನಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವೂ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರಂತೂ ಅನುಕರಣ ವಣಾಡಿ ಜಿನಧರ್ಮದ ಶುದ್ಧ ಅಧಿವಾ ಆಶಾದ್ವಿತೀಯೆಂಬೆಂದು ಜ್ಯೇಂಧ್ರವನ್ನು ಗಂರಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು, ಜ್ಯೇಂಧ್ರವನ್ನು ಧಾರಣ ವಣಾಡತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಏಂಥಾಢ್ಯಾಳಿಗಳಿಂದೇ ತಿಳಿಯಂತುದು.

ಜಿನವಾತದಲ್ಲಿ ಖಾದ್ಯ ಪ್ರಪೃತ್ಯೀಯಂ ವಿಶೇಷವಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಾದ ನಿರ್ಮಿತುಗಳು ಒಹ ಇಷ್ಟು ಇವೆ, ಅದರಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಮೋಹನಗಳೂ ಸಂಘರ್ಷಿತುತ್ತಾರೆ; ಅದುದರಿಂದ ಯಾರು ಕಂತ ಹೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಕೂಡ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಿಷ್ಠಾರೆ ಅವರು ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳಿಯವರೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸಂಸಾರದ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥ ಧರ್ಮಧಾರಿ ನೃವರ್ಹಾರಾಭಾಸಿ

ಯಾರಂ ಕವಟದಿಂದ ಉಪಚೀವನದ ಸಲಂವಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಸ್ತುತಿಯಂ ಸಲುವಾಗಿ ವಂತ್ತು ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿವರ್ಯ ಕತ್ತಾಯ ಸಂಬಂಧದ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿಚಾರ ವಣಾಡಿ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಗಳಿಂದ ಅವರಂತೂ ಪಾಂಗಳೀ ಇದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಂತ ಶೀವ, ಕತ್ತಾಯಿವಿಷ್ಟ ಮೇಲೆ ಇಂಥೆ ಬಂದಿ ಬರಂತ್ತದೆ. ಅವುಗಳ ತೂಡಕು ಬಿಡುವದೂ ಕರಿಂಬಿದೆ. ಜ್ಯೇಂಧ್ರವಂತ ಸೇವನೆಯನ್ನು ಸಂಸಾರ ನಾಶದ ಸಲಂವಾಗಿ ವಣಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರೆ ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಂಸಾರದ ಪ್ರಯೋಜನ ಸಾಧಿಸಲಬೇಕ್ಕಿಸುವವರು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯ ವಣಾಡತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಂತೂ ಏಂಥಾಢ್ಯಾಳಿಗಳಿಂದೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಹಿಂಸಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಣಾಡತ್ತಾರೆ ಅವೇ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ ಸಾಧನದ ಮೂಲಕ ಸಿದ್ಧವಣಾಡಹಾದರೆ ತಪ್ಪೇನಿಬೇ? ಎರಡೂ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವಲ್ಲವೇ?

ಉತ್ತರ: ಪಾಪಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿ ವಣಾಡುವುದರಿಂದ ಪಾಪವೇ ಅಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಧರ್ಮದ ಸಾಧನವೆಂದು ಬ್ರಿತ್ತಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದನಂ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರವನೆ ಹೊದಲಾದ ಪಾಪಗಳ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಯೂ ವಣಾಡಿದರೆ ಪಾಪವೇ ಅಗುವುದು. ಹಿಂಸಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ಭೋಗಾದಿಗಳ ಕಾರಣವಾಗಿ ಬೇರೆ ಮಾನೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಿ, ಅದರೆ ಬ್ರಿತ್ತಾಲಯದಲ್ಲಿ ಭೋಗಾದಿಗಳನ್ನು ವಣಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಧರ್ಮದ ಸಾಧನವೂ ಹೂಡಿ, ತಾಸ್ತ್ವಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಿದ್ದು, ಅವನ್ನು ಉಪಚೀವನ ಹೊದಲಾದ ಪಾಪದ ಸಾಧನವನ್ನಾಗಿಯೂ ಹೂಡಿದರೆ ಪಾಪಿಯೇ ಅಗುವೆನು. ಹಿಂಸೆಯಂದ ಉಪಚೀವನದ ಸಲಂವಾಗಿ ವ್ಯಾಖಾರಾದಿಗಳನ್ನು ವಣಾಡತ್ತಿದ್ದರೆ ವಣಾಡಲಿ, ಅದರೆ ಪೂಜಾದಿಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಚೀವನ ಹೊದಲಾದ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿಚಾರ ವಣಾಡಂತುದು ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಹೀಗಿದ್ದರೆ ಮಂನಿಗಳು ಕೂಡ ಧರ್ಮಸಾಧನ ಪಣಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ವಹಂಗಂತ್ವಾರೆ ಮತ್ತು ಸಾಧವಿಂಗಿಯಂ ಸಾಧವಿಂಗಿಗಳಿಗೆ ಉಪಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರೆ-ಪಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಅಗುಷ್ಟದು?

ಉತ್ತರ: ಅವರು ತಾವಂತೂ ಯಾವ ಉಪಚೇವನ ವೋದಲಾದ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿಚಾರ ವಹಂಗಂತ್ವಾರಿ ಧರ್ಮಸಾಧನ ವಹಂತ್ವಾರಿ ಧರ್ಮಸಾಧನದ ಉಪಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ವಹಂತ್ವಾರೆ, ಆಗಂತೂ ಯಾವ ದೋಷವಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ತಾವು ಭೋಜನ ವೋದಲಾದ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿಚಾರ ವಹಂಗಂತ್ವಾರಿ ಧರ್ಮಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪಾಷಿಗಳೇ ಈರಿತಿಯಾಗಿ ಮಂನಿಪದವನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರಿಗೆ ಭೋಜನಾದಿಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವಿರುತ್ತದ್ದಿಲ್ಲ. ಶರೀರ ಸ್ಥಿರತೆಯಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನುತ್ತರೆ ಸ್ವೇಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಮರ್ಪಿತ್ಯಾನ್ವಿತದಂತ್ವಾರೆ, ಸಂಕ್ಷೇತರೂಪರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹಿತದ ಸಲುವಾಗಿ ಧರ್ಮಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಪಕಾರ ಇಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುತ್ತದ್ದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಯಾವ ಸ್ವಾದರ ತ್ವಾಗವಿಲ್ಲ ಅದರ ಉಪಕಾರ ವಹಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಯಾವನಾದರೂ ಸಾಧವಿಂಗಿಯಂ ತಾನಾಗಿಯೇ ಉಪಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರಿ ಧರ್ಮಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ ವಹಂತ್ವಾರಿ ಒಂದು ಒಂದು ವೇಳೆ ವಹಂದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಕ್ಷೇತವಾಗಿವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹೀಗಂತೂ ಯೋಗ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ತಾವೇ ಉಪಚೇವನಾದ ಪ್ರಯೋಜನದ ವಿಚಾರ ವಹಂಗಂತ್ವಾರಿ ಬಾಹ್ಯಧರ್ಮದ ಸಾಧನ ವಹಂತ್ವಾರಿ ಯಾರೂ ಭೋಜನಾದಿಗಳ ಉಪಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರಿಗಳ ಸಂಕ್ಷೇತ ಪಟ್ಟರೆ, ಯಾಂತೆನಹಾಡಿದರೆ, ಉಪಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಥಿಲನಾಗಿ ಹೋದರೆ ಅವನನ್ನು ಪಾಹಿಯೇದೇ ತಿಳಿಯುವುದು.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸಾರದ ಪ್ರಯೋಜನದೊಡನೆ ಧರ್ಮಸಾಧಿಸಂಪರು ಪಾಷಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ವಿಂಥಾದೃಷ್ಟಿಗಳೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಜನಪದವ್ಯಾಪಕ ವಿಧಾನದ್ವಾರಾ ಪ್ರಯೋಜನದೊಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

ಉತ್ತರವ್ಯವಹಾರಾಭಾಸಿ ಧರ್ಮಧಾರಕರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಆಗ ಇವರ ಧರ್ಮಸಾಧನೆಯಂ ಹೇಗೆ ಕೆಂಡು ಬರಂತ್ತದೆಂಬಿದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಏಕೆಂದ್ರೀ ಜನರು ಕೆಲಪ್ಪವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಭವಾ ಆನಂದರಣ ವಹಂಗಿ ಲೋಭಾದಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಧರ್ಮಸಾಧನೆ ವಹಂತ್ವಾರೆ, ಅವರಿಗಂತೂ ಧರ್ಮದೃಷ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಭಕ್ತಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಚಿತ್ತವು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಇರುತ್ತದೆ, ದೃಷ್ಟಿಯು ಸುತ್ತಂತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮಂಬಿದಿಂದ ವಾತಾದಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ವಹಂತ್ವಾರೆ; ಆದರೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯಿದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾರೂ, ಯಾರ ಸ್ತುತಿ ವಹಂತ್ವಾರೆನು, ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನದ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ತುತಿ ವಹಂತ್ವಾರೆನು ಯಾರೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅರ್ಥವಿದೆ, ಇವು ಯಾವ ಉಪಕಾರ ವಹಂತ್ವಾರೆ ಇಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ ಒವೆಕ್ಕೆಮೈ ಕಂಡೇವಾದಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೂಡ ವಹಂತ್ವಾರೆಗುತ್ತಾನೆ; ಅಲ್ಲಿ ಸುದೇವ-ಗುರು-ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಂಡೇವ-ಗುರು-ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಮತ್ತು ದಾನ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಪಾತ್ರ-ಅಪಾತ್ರಗಳ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪ್ರತಂಸೆಯಾಗುವಂತೆ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಮಂತ್ರ ತಪಸ್ಸು ವಣಡಂಪುದಾದರೆ ಉಪವಾಸವಿನ್ಯಾಸಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ಸ್ತರ ಬರುವಂಥ ಕಾರ್ಯ ವಣಡಂತ್ವಾನೆ; ಪರಿಣಾವಂಗಳ ಪರಿಚಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಾದಿಗಳನ್ನು ಧಾರಣ ವಣಡಂಪುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯ ಶ್ರಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂತ್ರದೆ; ಅದೂ ಓರ್ವನು ನಿಜವಾದ ಶ್ರಯಿ ವಣಡಿದರೆ ಓರ್ವನು ಸಚಿಯಾದ ಶ್ರಯಿ ವಣಡಂತ್ವಾನೆ; ಮತ್ತು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ರಾಗಾದಿಭಾವಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಅವುಗಳ ವಿಚಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂತ್ರ ಬಾಹ್ಯದಲ್ಲಿರೂ ರಾಗಾದಿಗಳ ಪ್ರೋಫೆಸ್‌ಯು ಸಾಧನ ವಣಡಂತ್ವಾನೆ.

ಅದರಂತೆ ಷೂಜಿ-ಪ್ರಭಾವನೆ ವೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯ ವಣಡಂಪುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಶಂಸಿಯಾಗುವುದಂ, ಹಾಗೂ ವಿವರ್ಯಾ-ಕವಾಯಾಗು ಪ್ರೋಫೆಸ್‌ಯಾಗುವುದು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯ ವಣಡಂತ್ವಾನೆ. ಮತ್ತು ಬಹಳವು ಹಿಂಸಾದಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ವಣಡಂತ್ವಾನೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ವಂತಹ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಜೀವರಂಗಳ ಪರಿಣಾವಂವು ಸಂಧಾರಿಸಂವ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಿಪ್ಪು ಹಿಂಸಾದಿಗಳೂ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಂತ್ರವೇ, ಅದರೆ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಮೆ ಆಪರಾಧವಿದೆ ಮತ್ತು ಗುಣಗಳು ಅಧಿಕವಿವೆ. ಆ ಕಾರ್ಯ ವಣಡಲಾ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರೆ ಪರಿಣಾವಂಗಳದ್ದಂತಹ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಪರಾಧಗಳಾಗಂತ್ರವೇ, ಗುಣಗಳೇಯ್ತ್ವಾಗು ಗಂತ್ರವೆಂಬ ಲಾಭ-ಹಾನಿಯ ಜ್ಞಾನವೇ ಇಲ್ಲ ಅದರಂತೆ ವಿಧಿ- ನಿಷೇಧಗಳ ಜ್ಞಾನ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಸ ವಣಡಂಪುದಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ವಾನೆ. ಓದಿಪುದಾದರೆ ಇತರರಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಸೀದಂತ್ವಾನೆ, ಪಾಠ ಹೇಳಿಪುದಾದರೆ ತಾನು ಸೀದಿ ಬಿಡಂತ್ವಾನೆ, ಕೇಳಿಪುದಾದರೆ ಏನು ಹೇಳಿತ್ವಾರೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಅದರೆ ಯಾವುದಂ ಶಾಸ್ತ್ರಭಾಸದ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ ಅದನ್ನು ತಾನಂ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೇ ವೊದಲಾದ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳ ಪಂಚಾವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ತೀಲವರಂತಹ ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪರು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವರ್ತಿಸಂತ್ವಾರೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ವಣಡಂಪುದಿದೆ, ಅಥವಾ ಇತರರು ವಣಡಂವಂತ ನಾವೂ ವಣಡಂಪುದು, ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ವಣಡಂಪರಿಂದ ನಮ್ಮ ಲೋಭಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಂಪುದಂ. ಇವೇ ವೊದಲಾದ ವಿಚಾರ ಸಹಿತ ಅಭ್ಯಾಸಾರ್ಥಕವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸಂತ್ವಾರೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದಿಪ್ಪು ಕುಲಾದಿರೂಪದ ಬಂಡ್ಯಾಯಿರಂಪಂಥ, ಒಂದಿಪ್ಪು ಧರ್ಮಂಬಂಡ್ಯಾಯಿರಂಪಂಥವರೂ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಷೂಪ್ರೋಕ್ಷ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮದ ಸಾಧನೆ ವಣಡಂತ್ವಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ವರುಂದೆ ಹೇಳಿವ ರೀತಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಪರಿಣಾವಂಗಳನ್ನೂ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಹೀಗೆ ವಿಂಶತನವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಧಾರಕ ವ್ಯವಹಾರಾಭಾಸಿ

ಅದೆಷ್ಟೂ ಜನರು ಧರ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಸಾಧಿಸಂತ್ವಾರೆ, ಅದರೆ ನಿಶ್ಚಯಂಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಾರ್ಥಕರೂಪವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸಂತ್ವಾರೆ. ಅವರು ವ್ಯವಹಾರ ಸರ್ವಗ್ರಹ ಶರ್ಚಾನ್ಯಾಸ-ಚ್ಯಾರಿತ್ರವನ್ನು ವೋಕ್ಕೆವಹಾಗ್ರವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಸಾಧನೆ ವಣಡಂತ್ವಾರೆ.